

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

ร่าง

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๖๓

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

อ.พ.(ร) ๑/๒๕๖๒

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ^๑

๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้โดยนายกรัฐมนตรี

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีวงเงินงบประมาณ ๓,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านสองแสนล้านบาท) เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนล้านบาท) หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๗ โดยวงเงินงบประมาณดังกล่าวคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๘.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเป็นการดำเนินนโยบายแบบขาดดุล โดยมีการประมาณการรายได้สุทธิ ไว้จำนวน ๒,๗๓๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านเจ็ดแสนสามหมื่นหนึ่งพันล้านบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณจำนวน ๔๖๙,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนหกหมื่นเก้าพันล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ ๒.๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

วงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังกล่าวจำแนกเป็นรายจ่ายประจำ จำนวน ๒,๓๙๒,๓๑๔,๔๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านสามแสนเก้าหมื่นสองพันสามร้อยสิบสี่ล้านสี่แสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๔.๘ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง จำนวน ๖๒,๗๐๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หกหมื่นสองพันเจ็ดร้อยเก้าพันห้าแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๑.๙ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด รายจ่ายลงทุน จำนวน ๖๕๕,๘๐๕,๗๐๐,๐๐๐ บาท (หกแสนห้าหมื่นห้าพันแปดร้อยห้าพันเจ็ดแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด และรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ จำนวน ๘๙,๑๗๐,๔๐๐,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นเก้าพันหนึ่งร้อยเจ็ดสิบล้านสี่แสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๒.๘ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด ซึ่งอยู่ภายในกรอบวินัยการเงินการคลัง ทั้งนี้ โดยสามารถจำแนกได้ ดังนี้

^๑ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา บันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ และบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้จากเว็บไซต์ E-Library ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://library2.parliament.go.th/libraryhome.html> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๔ ในหน้าที่ ๗๖

**(๑) งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำแนกตามกลุ่ม
งบประมาณรายจ่าย**

(๑.๑) งบประมาณรายจ่ายงบกลาง รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๕๑๘,๗๗๐,๙๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนหนึ่งหมื่นแปดพันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบล้านเก้าแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ สิทธิประโยชน์ จำนวน ๔๑๕,๗๗๐,๙๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนหนึ่งหมื่นห้าพันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบล้านเก้าแสนหนึ่งหมื่นแปดพันบาท) คิดเป็นร้อยละ ๑๓ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพื่อเป็น ค่าใช้จ่ายเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ เงินสำรอง เงินสมทบและเงินชดเชยของข้าราชการ เงินสมทบลูกจ้างประจำและค่าใช้จ่าย ในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ สำหรับงบประมาณรายจ่ายอีกจำนวน ๑๐๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสามพันล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ ๓.๒ ของวงเงินงบประมาณ รายจ่ายทั้งหมด ได้สำรองไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการป้องกันหรือแก้ไขสถานการณ์อันกระทบต่อ ความสงบเรียบร้อยของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ การเยียวยาหรือบรรเทาความเสียหาย จากภัยพิบัติสาธารณะร้ายแรง และภารกิจที่เป็นความจำเป็นเร่งด่วนของรัฐ รวมทั้งส่งเสริม และเผยแพร่ประสบการณ์และองค์ความรู้ ตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตลอดจน ชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้าง เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการอาชีพงานก่อสร้าง

(๑.๒) งบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ รัฐบาลได้จัดสรร งบประมาณรายจ่าย จำนวน ๑,๑๓๑,๗๖๕,๓๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านหนึ่งแสนสามหมื่นหนึ่งพัน เจ็ดร้อยหกสิบล้านสามแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๕.๔ ของวงเงินงบประมาณรายจ่าย ทั้งหมด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของหน่วยรับงบประมาณตามกฎหมายจัดตั้งและตาม ที่ได้รับมอบหมายในเชิงนโยบายที่ต้องการผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๖ ด้าน

(๑.๓) งบประมาณรายจ่ายบูรณาการ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณ รายจ่าย จำนวน ๒๓๕,๐๙๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนสามหมื่นห้าพันเก้าสิบล้านบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๗.๓ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมดเพื่อดำเนินงานเรื่องสำคัญ ที่จำเป็นต้องมีการวางแผนและบริหารจัดการในภาพรวมของประเทศ โดยดำเนินการภายใต้ ความร่วมมือของหน่วยรับงบประมาณมากกว่า ๒ หน่วยขึ้นไป ซึ่งไม่อยู่ในกระทรวงเดียวกันจำนวน ๑๕ เรื่อง ได้แก่

- ๑) ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้
- ๒) ป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
- ๓) พัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- ๔) สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว
- ๕) พัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ
- ๖) พัฒนาพื้นที่ระดับภาค
- ๗) พัฒนาด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์

- ๘) พัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล
- ๙) เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- ๑๐) พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้
- ๑๑) เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย
- ๑๒) พัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก
- ๑๓) จัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม
- ๑๔) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- ๑๕) ต่อด้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๑.๔) งบประมาณรายจ่ายบุคลากร รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๗๗๗,๒๖๗,๖๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนเจ็ดหมื่นเจ็ดพันสองร้อยหกสิบล้านเจ็ดแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการบุคลากรภาครัฐ (ไม่รวมค่าใช้จ่ายตามสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของบุคลากรภาครัฐที่กำหนดไว้ในงบกลาง จำนวน ๔๑๕,๗๗๐,๙๑๘,๐๐๐ บาท (สี่แสนหนึ่งหมื่นห้าพันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบล้านเก้าแสนหนึ่งหมื่นแปดพันบาท))

(๑.๕) งบประมาณรายจ่ายสำหรับทุนหมุนเวียน รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๒๐๒,๒๖๘,๖๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนสองพันสองร้อยหกสิบล้านหกแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๖.๓ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด จำแนกเป็นทุนหมุนเวียนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล จำนวน ๔ กองทุน และทุนหมุนเวียนที่ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล จำนวน ๒๐ กองทุน

(๑.๖) งบประมาณรายจ่ายเพื่อการชำระหนี้ภาครัฐ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๘๙,๑๗๐,๔๐๐,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นเก้าพันหนึ่งร้อยเจ็ดสิบล้านสี่แสนบาท) รวมทั้งดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม จำนวน ๑๘๒,๙๕๖,๗๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนแปดหมื่นสองพันเก้าร้อยห้าสิบล้านหกพันเจ็ดแสนบาท) รวมเป็น ๒๗๒,๑๒๗,๑๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนเจ็ดหมื่นสองพันหนึ่งร้อยยี่สิบล้านหนึ่งแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๘.๕

(๑.๗) งบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๖๒,๗๐๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หกหมื่นสองพันเจ็ดร้อยเก้าพันห้าแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๒.๐ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด

(๒) งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำแนกตาม ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ

(๒.๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านความมั่นคง

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๔๒๘,๑๙๐,๖๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนสองหมื่นแปดพันหนึ่งร้อยเก้าสิบล้านหกแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๔ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนมีความสุข ประเทศชาติมีความมั่นคง โดยมุ่งเน้นการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ การสร้างความมั่นคง ความปลอดภัย และ

ความสงบสุขของประเทศ การสร้างบทบาทของไทยในอาเซียนและเวทีโลก รวมทั้งให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ทั้งนี้ มีรายละเอียดจำแนกตามแผนงานต่าง ๆ ดังนี้

๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ จำนวน ๕,๓๕๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าพันสามร้อยห้าสิบล้านเก้าแสนบาท)

๒) การรักษาความสงบภายในประเทศ จำนวน ๓๔,๗๗๔,๒๐๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นสี่พันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบล้านสองแสนบาท)

๓) การขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๑๐,๘๖๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดร้อยหกสิบล้านห้าแสนบาท)

๔) การจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ จำนวน ๕๓๙,๒๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าร้อยสามสิบล้านสองแสนบาท)

๕) การป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด จำนวน ๕,๓๑๙,๑๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าพันสามร้อยสิบเก้าล้านหนึ่งแสนบาท)

๖) การพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ และความพร้อมเผชิญภัยคุกคามทุกมิติ จำนวน ๘๘,๗๑๘,๔๐๐,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นแปดพันเจ็ดร้อยสิบแปดล้านสี่แสนบาท)

๗) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ จำนวน ๙,๓๕๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าพันสามร้อยห้าสิบล้านห้าแสนบาท)

๘) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง จำนวน ๑๕,๓๒๔,๔๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันสามร้อยยี่สิบล้านสี่แสนบาท)

๙) การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จำนวน ๕,๘๐๓,๑๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าพันแปดร้อยสามล้านหนึ่งแสนบาท)

๑๐) การสนับสนุนด้านความมั่นคง จำนวน ๑,๕๗๔,๖๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันห้าร้อยเจ็ดสิบล้านหกแสนบาท)

๑๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง จำนวน ๕๖,๕๖๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นหกพันห้าร้อยหกสิบล้านเจ็ดแสนบาท)

๑๒) แผนงานบุคลากรภาครัฐ จำนวน ๑๙๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนเก้าหมื่นสี่พันล้านบาท)

(๒.๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๓๘๐,๘๐๓,๑๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนแปดหมื่นแปดร้อยสามล้านหนึ่งแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๙ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพื่อสนับสนุนให้เศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างยั่งยืน สมดุล และมีเสถียรภาพ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ พัฒนาเขตพื้นที่เศรษฐกิจภาคตะวันออกและเขตเศรษฐกิจพิเศษ การสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว การพัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล การพัฒนาอุตสาหกรรม

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

(๒.๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๗๖๕,๒๐๙,๔๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนหกหมื่นห้าพันสองร้อยเก้าสิบล้านสี่แสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๙ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพื่อสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยกระจายศูนย์กลางความเจริญให้ทั่วถึง เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นพลังทางสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการตนเอง รวมทั้งให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก และการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม จำแนกตามแผนงานต่าง ๆ ดังนี้

๑) การเสริมสร้างพลังทางสังคม จำนวน ๑๒,๔๘๒,๙๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสองพันสี่ร้อยแปดสิบล้านเก้าแสนบาท)

๒) การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย จำนวน ๘๗๕,๒๐๐,๐๐๐ บาท (แปดร้อยเจ็ดสิบล้านห้าแสนบาท)

๓) การส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๓๐๘,๒๗๕,๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนแปดพันสองร้อยเจ็ดสิบล้านสามแสนบาท)

๔) การส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ จำนวน ๒๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นสี่พันล้านบาท)

๕) การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก จำนวน ๓,๑๘๕,๖๐๐,๐๐๐ บาท (สามพันหนึ่งร้อยแปดสิบล้านหกแสนบาท)

๖) การสร้างหลักประกันทางสังคม จำนวน ๒๗๔,๕๓๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนเจ็ดหมื่นสี่พันห้าร้อยสามสิบล้านเจ็ดแสนบาท)

๗) การสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา จำนวน ๘๓,๑๔๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นสามพันหนึ่งร้อยสี่สิบล้านหนึ่งแสนบาท)

๘) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม จำนวน ๙,๑๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าสิบล้านหนึ่งแสนบาท)

๙) การพัฒนาพื้นที่ระดับภาค จำนวน ๔๓,๑๐๐,๐๐๐ บาท (สี่สิบล้านสามหมื่นหนึ่งแสนบาท)

๑๐) การสนับสนุนด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม จำนวน ๔๑,๖๔๘,๗๐๐,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นหนึ่งพันหกกร้อยสี่สิบล้านเจ็ดแสนบาท)

๑๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม จำนวน ๖,๑๖๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันหนึ่งร้อยหกสิบล้านห้าแสนบาท)

๑๒) แผนงานบุคลากรภาครัฐ จำนวน ๑๐,๘๔๙,๒๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดร้อยสี่สิบล้านสองแสนบาท)

การปรับปรุงและพัฒนากฎหมายให้มีความทันสมัย เสมอภาค เป็นธรรม มีความเป็นสากล ตลอดจน ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมเพื่อความ เป็นธรรม เสมอภาค โปร่งใส รวดเร็วและทั่วถึง จำแนก ตามแผนงานต่าง ๆ ดังนี้

๑) การพัฒนาบริการประชาชนและการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ จำนวน ๑๘,๑๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดพันหนึ่งร้อยหกสิบล้านบาท) โดยนำเทคโนโลยี ดิจิทัลเข้ามาช่วยในการให้บริการภาครัฐ พัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารจัดการภาครัฐ สมัยใหม่ บริหารกำลังคนภาครัฐให้สอดคล้องกับโครงสร้างหน่วยงานและภารกิจ มีความคล่องตัว และยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถสูง และเป็นมืออาชีพ พัฒนาการให้บริการภาครัฐ แบบเบ็ดเสร็จทางอิเล็กทรอนิกส์ครอบคลุมทั้งหมด ๗๖ จังหวัด นำระบบดิจิทัลมาใช้ ในการบริหารงานและการตัดสินใจ เพื่อลดขั้นตอนและลดภาระค่าใช้จ่าย อำนวยความสะดวก แก่ภาคประชาชนและภาคธุรกิจผ่านศูนย์บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จที่จุดเดียว (One Stop Service) รวมทั้งอำนวยความสะดวกและเป็นธรรมและความเสมอภาคให้กับประชาชนผ่านศูนย์ดำรงธรรม

๒) การบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ จำนวน ๙๕๗,๑๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าร้อยห้าสิบล้านหนึ่งแสนบาท) โดยการปลูกฝังวิถีคิด และปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต มีค่านิยมในการต่อต้าน การทุจริตทุกรูปแบบผ่านกระบวนการในการถ่ายทอดความรู้ มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนากลไก มาตรการแนวทางในการป้องกันการทุจริตในองค์กรของหน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชน เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานคดีทุจริตให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว เพื่อภาพลักษณ์ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ดีขึ้น สนับสนุนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน และเฝ้าระวังการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๓) การพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม จำนวน ๑,๒๕๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันสองร้อยห้าสิบล้านสามแสนบาท) โดยพัฒนากลไกทางด้าน กฎหมายให้มีความเข้มแข็ง สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งให้ความช่วยเหลือ ทางกฎหมายที่จำเป็นและเหมาะสมแก่ผู้ยากไร้หรือผู้ด้อยโอกาสในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ส่งเสริมการให้บริการด้านอนุญาโตตุลาการ เพื่อระงับข้อพิพาทหรือระงับข้อพิพาท และทางเลือกอื่นแทนการใช้กระบวนการทางศาล

๔) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม จำนวน ๒๘,๖๐๐,๐๐๐ บาท (ยี่สิบล้านหกแสนบาท) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของภาครัฐให้เข้ากับการดำเนิน กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนากฎหมายและกระบวนการ ยุติธรรม รวมถึงการสร้างองค์ความรู้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อนำไปสู่การสร้าง ความยุติธรรมที่เท่าเทียมกันทางสังคมและเป็นพื้นฐานสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

๒) การพัฒนาเมือง ภาครัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการเรื่องโครงสร้างพื้นฐานให้กับประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องสาธารณูปโภคต่าง ๆ รวมทั้งต้องแก้ไขปัญหาหน้าท่วมซึ่งถือเป็นปัญหาที่มีความสำคัญ

๓) ด้านพัฒนาคน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นอนาคตของชาติ

(๙) รัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณรายจ่ายในการสร้างโครงสร้างคมนาคมเพราะเปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ในการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค เพื่อเสริมสร้างการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ส่วนประเด็นเรื่องการจัดงบประมาณรายจ่ายประจำไว้จำนวนประมาณ ๒,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านสามแสนล้านบาท) นั้น แบ่งเป็นต้นทุนรายจ่ายประจำมีสัดส่วนเป็นจำนวนมากถึงประมาณร้อยละ ๗๕ จากงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด ซึ่งก่อให้เกิดความกังวลว่าจะกระทบต่องบประมาณการลงทุนหรือไม่นั้น ทางรัฐบาลสามารถขับเคลื่อนการลงทุนผ่านการดำเนินโครงการลงทุนร่วมระหว่างรัฐและเอกชน (PPP) หรือการให้เอกชนมาร่วมลงทุนแทนรัฐ อันจะทำให้รัฐบาลสามารถขับเคลื่อนการลงทุนได้โดยไม่มีภาระด้านงบประมาณรายจ่าย

ปัญหานี้สาธยายที่สูงสุดใน เมื่อเปรียบเทียบกับรัฐบาลที่บริหารประเทศระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่มีการกู้เงินจำนวนทั้งสิ้นประมาณ ๙๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าแสนห้าหมื่นล้านบาท) เฉลี่ยแล้วมีการใช้เงินกู้ปีละจำนวนประมาณ ๔๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนห้าหมื่นล้านบาท) ขณะที่รัฐบาลปัจจุบันได้ตั้งวงเงินกู้ไว้จำนวนทั้งสิ้น ๒,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านหนึ่งแสนล้านบาท) แต่ดำเนินการกู้และเบิกจ่ายจริงเพียงจำนวนประมาณ ๒,๐๔๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านสี่หมื่นล้านบาท) จะเห็นได้ว่าเมื่อหารด้วยจำนวนปีงบประมาณที่รัฐบาลชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้บริหารงบประมาณตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๒ รวมจำนวน ๕ ปี พบว่าค่าเฉลี่ยเงินกู้อยู่ที่จำนวนปีละประมาณ ๔๐๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนแปดพันล้านบาท) น้อยกว่ารัฐบาลที่บริหารประเทศระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวนปีละประมาณ ๓๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นแปดพันล้านบาท)

นอกจากนี้ รัฐบาลชุดก่อนหน้าดังกล่าวยังได้ก่อหนี้จากโครงการรับจำนำข้าวจำนวนประมาณ ๘๘๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดแสนแปดหมื่นล้านบาท) ส่งผลทำให้รัฐบาลชุดปัจจุบันต้องจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดเชยหนี้ดังกล่าวคิดเป็นเงินจำนวนประมาณ ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นล้านบาท) หรือประมาณร้อยละ ๗.๕ ของจำนวนเงินกู้ในรัฐบาลชุดปัจจุบัน

(๑๐) ที่ผ่านมา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงพาณิชย์ดำเนินการโครงการประกันรายได้เกษตรกรได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นอกจากนี้รัฐบาลยังมีการดำเนินโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐซึ่งสามารถกระตุ้นการใช้จ่ายภายในประเทศ เพียงแต่รัฐบาลควรจ่ายเงินสวัสดิการให้กับประชาชนเป็นเงินสดจะมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

สาธารณสุขโดยพัฒนาโลกและระบบบริหารจัดการหลักประกันสุขภาพและสวัสดิการ ให้ได้มาตรฐานและประชาชนเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมกัน พัฒนาระบบการบริหารจัดการการผลิต และพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพ พัฒนาและยกระดับการรับมือต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ พัฒนาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก รวมทั้งพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์สมุนไพรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และส่งเสริมการพัฒนาระบบสุขภาพจิตครอบคลุมทุกมิติ

จากวัตถุประสงค์ทั้งหมดดังกล่าว แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับเรื่องสุขภาพอนามัยของประชาชน เนื่องจากประเทศไทยจะพัฒนาไม่ได้เท่าที่ควร หากประชาชนมีสุขภาพที่ไม่ดี อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันประเทศไทยมีผู้สูงอายุเป็นจำนวนมากที่ต้องการเข้าถึงบริการทางสาธารณสุข รัฐบาลชุดนี้ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน และการแพทย์ทางเลือก การรักษาด้วยการรับประทานยาปฏิชีวนะนั้นแม้จะรักษาหาย แต่ผลสุดท้ายพิษยาจะสะสมที่ไต ดังนั้น ผลิตภัณฑ์สมุนไพร อาทิ ใบกะเพรา ขิง ข่า ตะไคร้ นั้นล้วนแต่เป็นยาใช้รักษาอาการเจ็บป่วยของประชาชน รวมถึงกัญชา ซึ่งพรรคภูมิใจไทยได้สนับสนุนให้นำมาใช้ในการรักษาโรค รัฐบาลชุดนี้ จึงเป็นรัฐบาลที่กล้าดำเนินนโยบายใหม่

นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องเกษตรกรได้รับผลกระทบจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ได้แก่ พาราควอต คลอร์ไพริฟอส และไกลโฟเซต อย่างจริงจัง เพื่อให้อาหารไทยเป็นอาหารที่ปลอดภัยจากสารพิษและเป็นครัวโลกได้

(๑๙) รายได้ของประเทศมีที่มาจากแหล่งรายได้ ดังนี้

๑) ภาคอุตสาหกรรม สร้างรายได้ให้ประเทศจำนวนประมาณร้อยละ ๓๑.๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือ GDP หรือจำนวนประมาณ ๑,๓๓๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านสามแสนสามหมื่นล้านบาท) โดยมีประชากรที่เกี่ยวข้องจำนวนประมาณ ๖,๓๐๐,๐๐๐ คน

๒) ภาคเกษตรกรรม สร้างรายได้ให้ประเทศจำนวนประมาณร้อยละ ๘.๓ ของ GDP หรือจำนวนประมาณ ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนล้านบาท) โดยมีประชากรที่เกี่ยวข้องจำนวนประมาณ ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ คน

๓) ภาคบริการ รวมถึงรายได้จากการท่องเที่ยว ภาคพาณิชย์กรรม และภาคอื่น ๆ สร้างรายได้ให้ประเทศจำนวนประมาณร้อยละ ๖๐.๒ ของ GDP หรือจำนวนประมาณ ๑๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สิบสองล้านสี่แสนล้านบาท) โดยมีประชากรที่เกี่ยวข้องจำนวนประมาณ ๙,๒๐๐,๐๐๐ คน

กรณีที่มีการสร้างรายได้ขาดความต่อเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ ๓ ประการ ได้แก่

- ๑) ปัจจัยด้านความเชื่อมั่นของต่างประเทศที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทย
- ๒) ปัจจัยด้านเงินทุนหมุนเวียน ทั้งในตลาดหลักทรัพย์และนอกตลาดหลักทรัพย์
- ๓) ปัจจัยด้านการแข่งขันทางการค้า ที่ประเทศไทยถูกคว่ำบาตร (ในกรอบสหประชาชาติ)

ปัจจุบันเมื่อประเทศไทยได้มีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ปัญหาเหล่านี้จึงลดลง และหากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนให้การสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะทำให้การแก้ไขปัญหาจากปัจจัยต่าง ๆ นั้น ได้รับการแก้ไขและทำให้เศรษฐกิจพัฒนาต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ ยกตัวอย่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่รัฐบาลมีวัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของกระทรวงต่าง ๆ เช่น กระทรวงคมนาคม ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อดำเนินการกับการขนส่งระบบรางมากกว่าการก่อสร้างถนน ซึ่งจะทำให้การขนส่งมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และราคาไม่แพง

นอกจากนี้ รัฐบาลยังต้องการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า โดยการจัดให้มีเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษซึ่งเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามหลักเกณฑ์และการจัดลำดับความสำคัญของพื้นที่ชายแดนที่มีศักยภาพและเหมาะสมที่จะพัฒนาเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จำนวน ๑๐ จังหวัด ซึ่งแบ่งเป็น ๒ ระยะ ดังนี้

ระยะแรก จำนวน ๕ จังหวัด ได้แก่ ตาก มุกดาหาร สระแก้ว ตราด และสงขลา

ระยะที่สอง จำนวน ๕ จังหวัด ได้แก่ หนองคาย นครราชสีมา เชียงราย นครพนม และกาญจนบุรี

ทั้งนี้ คาดว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จะแล้วเสร็จทั้งหมดจำนวน ๑๐ จังหวัด

(๒๐) เห็นควรสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยเหตุผล ดังนี้

๑) แผนบูรณาการ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตั้งงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๒๓๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนสามหมื่นล้านบาท) โดยมีแผนบูรณาการจำนวน ๑๕ แผน ซึ่งถือเป็นนวัตกรรมที่เป็นความหวังในการขับเคลื่อนประเทศ สำหรับคำว่า บูรณาการ หมายถึงต้องมีหน่วยงานอย่างน้อยจำนวน ๒ หน่วยงานที่ต้องประสานการทำงานร่วมกัน โดยมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมกันได้ ทั้งนี้ โดยแผนบูรณาการดังกล่าวสามารถแบ่งออกได้เป็น ๔ กลุ่ม คือ กลุ่มความมั่นคงจำนวน ๓ แผน กลุ่มสังคมจำนวน ๒ แผน กลุ่มเศรษฐกิจจำนวน ๘ แผน และกลุ่มระบบนิเวศจำนวน ๒ แผน ซึ่งมีข้อสังเกตว่าควรเพิ่มแผนพัฒนาการเมืองด้วย โดยการนำวัฒนธรรมเพื่อการสร้างพลเมืองมาพิจารณาเป็นลำดับแรก ซึ่งในอดีตเคยมีแต่ถูกลบออกไป

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ได้เป็นหน่วยรับงบประมาณเป็นครั้งแรก ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ดี

๒. ข้อสังเกตเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นและมีข้อสังเกต รวมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) ภาพรวมของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และภาพรวมตามยุทธศาสตร์และแผนงานต่าง ๆ

(๑.๑) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีความเหมาะสม เพราะไม่สามารถนำงบประมาณรายจ่ายไปใช้แก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศในภาวะวิกฤติได้ เนื่องจากรัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่ายไปในภาคส่วนที่ไม่ได้ส่งผลต่อการขยายตัวของประเทศ และขาดความชัดเจนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเป็นการใช้งบประมาณเกินตัวซึ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศนั้น จะต้องประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญจำนวน ๔ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านการลงทุนภาคเอกชน ๒. ด้านการบริโภคภายในประเทศ ๓. ด้านการส่งออก และ ๔. ด้านการลงทุนและการใช้จ่ายของภาครัฐซึ่งก็คือการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี หากมีการใช้จ่ายอย่างเหมาะสม จัดสรรด้วยความยุติธรรม ก็จะสามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อให้ประชาชนมีชีวิตที่ดีขึ้นได้ เพราะปัจจุบันปัจจัยที่สำคัญอีก ๓ ด้านดังกล่าว คือ การลงทุนภาคเอกชน การบริโภคภายในประเทศ และการส่งออก กำลังอยู่ในสภาวะที่ไม่ดี ดังนั้น หากรัฐบาลสามารถบริหารงบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั่วถึง และสร้างประสิทธิผล ก็จะทำให้เกิดความมั่นใจในการขับเคลื่อนปัจจัยที่สำคัญหลักอีก ๓ ด้านดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม ปัญหาของการจัดทำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับภาคส่วนที่ไม่ได้ส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ เช่น การจัดซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ จะเห็นได้จากงบประมาณของกระทรวงกลาโหมได้รับการจัดสรรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงรัฐบาลคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ตลอดระยะเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา และล่าสุดในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังจัดสรรเพิ่มขึ้นอีกจำนวนประมาณ ๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันล้านบาท) ซึ่งไม่เป็นการใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดประโยชน์กับประชาชนแต่อย่างใด ปัญหาอีกประการหนึ่งคือการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยังขาดความชัดเจนในแนวทางการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นยุทธศาสตร์หรือการรับมือกับปัญหาต่าง ๆ ที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน เช่น ปัญหาสงครามการค้า ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ ประชาชนขาดกำลังซื้อ และเงินบาทแข็งค่า เป็นต้น ซึ่งการจัดสรรงบประมาณเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลโดยการแจกเงินนั้น ไม่ได้มีส่วนในการช่วยพัฒนาศักยภาพของประชาชน เพราะไม่ได้ก่อให้เกิดการผลิตในภาคธุรกิจเอกชนแต่อย่างใด

นอกจากนี้ การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยังสะท้อนให้เห็นว่ารัฐบาลได้ใช้จ่ายเงินงบประมาณแบบเกินตัว ทำให้ต้องมีการตั้งงบประมาณขาดดุลเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และในปีนี้ได้ตั้งงบประมาณขาดดุลไว้ถึงจำนวนประมาณ ๔๖๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนหกหมื่นล้านบาท) หากย้อนไปในช่วง ๕ ปีของรัฐบาลคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๒ พบว่ามีการขาดดุลงบประมาณเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกปี แม้ว่ารัฐบาลจะมีการจัดเก็บภาษีเพิ่มมากขึ้นก็ยังไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เห็นชอบให้รัฐบาลจัดทำงบประมาณแบบขาดดุลเป็นจำนวนเงินมากถึงประมาณ ๕๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนห้าหมื่นล้านบาท)

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ซึ่งเป็นการขาดดุลงบประมาณที่ใกล้เคียงกันกับการขาดดุลงบประมาณในสมัยรัฐบาลชุดที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี จำนวน ๒ ปีรวมกัน กล่าวคือ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ และปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และหากรัฐบาลไม่สามารถหยุดแนวปฏิบัตินี้ อีกไม่นานประเทศไทยจะเข้าสู่สถานะของการล้มละลายทางการคลัง ดังนั้น จึงขอให้รัฐบาลทบทวนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใหม่ เพราะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยังไม่สามารถที่จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศพัฒนา อีกทั้งยังมีข้อบกพร่องอีกเป็นจำนวนมาก จึงยังไม่สามารถที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

(๑.๒) รัฐบาลชุดนี้ ยังไม่กล่าวคำถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องและครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญ จึงยังไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่และยังไม่สามารถเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อรัฐสภาได้ และหากรัฐสภาพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไปจะต้องยอมรับความเสี่ยงว่าได้ยอมรับและกระทำการในเรื่องดังกล่าวร่วมกับรัฐบาลด้วย

(๑.๓) จากการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พบว่ามีสภาพปัญหาที่สำคัญจำนวน ๔ ประการ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) การจัดทำงบประมาณตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นการจัดทำภายใต้กรอบความคิดของระบบราชการที่ผ่านมา ตามที่ส่วนราชการคิดว่าดีและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน หรือมีลักษณะเป็นการจัดทำงบประมาณจากบนลงล่าง (Top-Down) การรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนผ่านทางเว็บไซต์ และการหารือกับส่วนราชการนั้น เป็นการดำเนินการที่รวดเร็วเกินไป ส่วนการดำเนินการของสำนักงานงบประมาณนั้น เป็นเพียงหน่วยรวบรวมค่าของงบประมาณรายจ่ายจากส่วนราชการต่าง ๆ และนำมาประมวลดำเนินการตามขั้นตอน กล่าวคือ ดำเนินการปรับวงเงินหรือต่อรองจำนวนงบประมาณรายจ่ายกับหน่วยรับงบประมาณต่าง ๆ เพื่อให้วงเงินทั้งหมดอยู่ในกรอบที่รัฐบาลกำหนด จากนั้นก็จะดำเนินการจัดเรียงคำขอให้ตรงกับยุทธศาสตร์ในด้านต่าง ๆ และรวบรวมจำนวนงบประมาณรายจ่ายและแผนงานในโครงการยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ เป็นตัวเลขงบประมาณ เช่น ยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม จำนวน ๗๖๕,๒๐๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนหกหมื่นห้าพันสองร้อยเก้าล้านบาท) เป็นต้น

๒) การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขาดความเข้าใจปัญหาและความเดือดร้อนของประชาชน เช่น ปัญหาความยากจนของเกษตรกร ข้าราชการเห็นว่าเกิดจากการขาดปัจจัยการผลิต เช่น คุณภาพดิน ปุ๋ย เมล็ดพันธุ์พืชไม่ดี และเกษตรกรไม่สามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้ เป็นต้น ในขณะที่เกษตรกรเห็นว่า เป็นปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดินทำกิน ปัญหาภัยแล้ง อุทกภัย ภัยธรรมชาติ และปัญหาหนี้สิน เป็นต้น ซึ่งการจัดทำงบประมาณนั้น ขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้จัดทำ ดังนั้น ข้าราชการก็จะเสนอให้แก้ไขปัญหาในเรื่องดังกล่าวด้วยการใช้จ่ายงบประมาณในการจัดทำที่ดินแปลงใหญ่ หรือดำเนินโครงการผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon, One Product) หรือเรียกโดยย่อว่า โอท็อป (OTOP) ด้วยการใช้เทคโนโลยีและระบบการบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นไปในทางตรงกันข้ามกับความต้องการของเกษตรกรที่ต้องการให้มีตลาดขายผลผลิตมากขึ้น เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายผลผลิต

๓) การจัดสรรงบประมาณตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับประชาชน เช่น กระทรวงสาธารณสุข มีตัวชี้วัดเรื่องประชาชนมีสุขภาพดีและเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข ซึ่งใช้งบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๑๓๐,๗๗๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสามหมื่นเจ็ดร้อยเจ็ดสิบล้านบาท) ตามตัวชี้วัดที่ปรากฏคือ อัตราการตายของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ไม่เกินร้อยละ ๗ และอัตราการตายของผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ไม่เกินร้อยละ ๙ เป็นต้น ซึ่งต้องถือว่าเป็นการตั้งเกณฑ์ที่ดีและชัดเจน แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง คือ ประเทศไทยมิได้มีเฉพาะ ๒ โรคนี้เท่านั้น ยังมีโรคที่คนไทยเสียชีวิตมากที่สุดอีกจำนวน ๘ โรค ได้แก่ โรคมะเร็ง โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคภูมิแพ้ โรคระบบประสาทจิตเวช โรคระบบกล้ามเนื้อเส้นเอ็นอักเสบ โรคอ้วน และโรคไตเรื้อรัง ซึ่งโรคเหล่านี้ทางกระทรวงสาธารณสุขมิได้ให้ความสำคัญหรืออย่างไร นอกจากนี้ กระทรวงสาธารณสุขสมควรเปลี่ยนแนวคิดจากการรักษาเป็นการป้องกันมากขึ้น ดังนั้น การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจึงสมควรที่จะต้องเพิ่มในส่วนของการป้องกันโรคให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลที่ควรจะเป็นคือประชาชนป่วยน้อยลง หรือป่วยแล้วหายเร็วขึ้น อัตราการตายน้อยลง

ในส่วนของการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอื่น ๆ ก็มีลักษณะทำนองเดียวกัน กล่าวคือ เป็นการดำเนินการในเชิงเป้าหมายมากกว่าการก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์กับประชาชน

๔) การจัดสรรงบประมาณตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตัดขาดความสัมพันธ์ของตัวแทนประชาชนที่จะนำปัญหาของประชาชนไปเชื่อมต่อกับระบบการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล การรับฟังปัญหาของประชาชนโดยข้าราชการยังมีช่องว่าง ไม่ว่าจะเป็นช่องว่างทางความคิด หรือช่องว่างทางอำนาจ การจัดการปัญหาจึงไม่ตรงกับเป้าหมายตามข้อเท็จจริงกรณีจึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องมีจุดเชื่อมต่อรหว่างประชาชนกับข้าราชการหรือระบบราชการ เพื่อให้ปัญหาที่แท้จริงของประชาชนได้รับการนำเสนอเข้าสู่กระบวนการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล และเชื่อมโยงไปถึงส่วนราชการที่มีเทคโนโลยี และมีสมรรถนะในการแก้ไขปัญหาอย่างบูรณาการเพื่อทำให้แก้ไขปัญหาได้สำเร็จ ซึ่งในอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเคยทำหน้าที่เป็นผู้เชื่อมโยงกรณีปัญหาดังกล่าวนี้ แต่ปัจจุบันไม่สามารถทำได้ เนื่องจากอาจเป็นการจัดสรรงบประมาณที่ขัดต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๘๔ และมาตรา ๑๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กล่าวคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องไม่กระทำการในลักษณะที่ทำให้ตนมีส่วนร่วมในการใช้จ่ายงบประมาณหรือให้ความเห็นชอบในการจัดทำโครงการใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐ

(๑.๔) รัฐบาลตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มากกว่างบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ คิดเป็นเงินจำนวนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนล้านบาท) และเป็นการตั้งงบประมาณแบบขาดดุล เช่นเดียวกับการจัดทำงบประมาณรายจ่าย ๕ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๒) ดังนั้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องจัดหาเงินมาชดเชยส่วนที่ขาดดุล โดยมีมาตรการ ๒ ประการ ได้แก่

การหารายได้จากการจัดเก็บภาษีอากรหรือมาตรการทางภาษี และการก่อหนี้สาธารณะ ซึ่งมีทั้งเงินกู้ระยะยาวและเงินกู้ระยะสั้น โดยแหล่งเงินกู้แบ่งออกเป็นแหล่งเงินกู้ภายในประเทศ และแหล่งเงินกู้จากต่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลทุกชุดที่ผ่านมาเลือกใช้มาตรการก่อหนี้สาธารณะ เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ

กรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แบ่งออกเป็นการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ต่าง ๆ จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ กรณีมีความกังวลในส่วนของยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ที่ตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้จำนวนประมาณ ๗๖๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนหกหมื่นห้าพันล้านบาท) ซึ่งในปัจจุบันปรากฏว่าความเป็นอยู่ของประชาชนในส่วนกลางกับประชาชนในส่วนภูมิภาคนั้นมีความเหลื่อมล้ำกันมาก ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะให้รัฐบาลใช้งบประมาณรายจ่ายในส่วนนี้เพื่อกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคให้มากขึ้นกว่าปัจจุบัน ทั้งนี้ เพื่อลดปัญหาการอพยพของประชาชนเข้าสู่ส่วนกลาง และยังคงส่งผลทำให้ที่ดินในส่วนภูมิภาคมีราคาเพิ่มมากขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าว รัฐบาลจึงสมควรที่จะดำเนินการ ดังนี้

๑) ควรมุ่งเน้นการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับแผนงานหรือโครงการที่มีความคุ้มค่า และมีผลตอบแทนสูง เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศ

๒) ไม่ควรใช้งบประมาณเพื่อสร้างชื่อเสียงหรือเพื่อให้เกิดแรงจูงใจทางการเมือง หรือมีลักษณะที่เป็นการดำเนินโครงการประชานิยมที่มีผลต่อคะแนนนิยมในการเลือกตั้ง เพราะจะเป็นการใช้จ่ายงบประมาณที่ผิดวัตถุประสงค์

๓) ควรนำเอาข้อหาหรือที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนำมาหาหรือในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร มอบหมายให้หน่วยงานที่รับผิดชอบนำไปพิจารณาดำเนินการแก้ไขปัญหาให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติและประชาชน ในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

๔) ควรนำปัญหาที่ประชาชนได้ร้องเรียนหรือร้องทุกข์ผ่านศูนย์ดำรงธรรม อำเภอและศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด ไปดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม

(๑.๕) รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แบบขาดดุล ซึ่งโดยปกติการตั้งงบประมาณแบบขาดดุลจะเป็นการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่ถดถอยเพื่อให้เศรษฐกิจดีขึ้น และในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ปีต่อไป รัฐบาลจะลดจำนวนการขาดดุลงบประมาณลงโดยลำดับ จนกระทั่งเมื่อรัฐบาลมีรายจ่ายเท่ากับรายได้พอดีก็จะเปลี่ยนเป็นการจัดทำงบประมาณแบบสมดุล แต่รัฐบาลชุดที่ผ่านมาจนถึงรัฐบาลชุดปัจจุบันได้ตั้งงบประมาณแบบขาดดุลมาโดยตลอด และมีแนวโน้มขาดดุลเพิ่มมากขึ้นต่อไป กรณีจึงเห็นได้ว่าการจัดทำงบประมาณของรัฐบาลนั้น ไม่ตรงกับสภาพปัญหาที่แท้จริง เช่น ขณะนี้ประเทศไทยประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ ประชาชนส่วนใหญ่มีหนี้สินหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “รวยกระจุก จนกระจาย” และคาดการณ์ว่าในปีต่อไป จะมีประชาชนจบการศึกษาและไม่มีความทำจำนวนประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน รวมถึงปัจจุบันมีข่าวการฆ่าตัวตายของประชาชน

เป็นจำนวนมาก สำหรับปัญหาราคาพืชผลทางด้านเกษตรก็ปรากฏว่ามีราคาตกต่ำ เช่น ข้าว ข้าวโพด ยางพารา มันสำปะหลัง และอ้อย เป็นต้น จากข้อเท็จจริงดังกล่าวทั้งหมด จึงเป็นเครื่องยืนยันถึงสภาพปัญหาเศรษฐกิจในปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม ทางรัฐบาลกลับไม่แสดงให้เห็นถึงการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจอย่างแท้จริง และมุ่งเน้นแต่การแก้ไขปัญหาคความมั่นคง ดังจะเห็นได้จากการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหม ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ คิดเป็นเงินจำนวนประมาณ ๖,๒๒๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันสองร้อยยี่สิบหกล้านบาท) ซึ่งไม่ได้ส่งผลเป็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจแต่อย่างใด ดังนั้น จึงไม่สามารถลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

(๑.๖) รัฐบาลชุดก่อนหน้าชุดปัจจุบัน ได้มีการแจกเงินตาม “โครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ” หรือ “บัตรคนจน” ซึ่งรัฐบาลอาจเห็นว่ามิใช่ประโยชน์ แต่มีข้อสงสัยว่าเงินที่ให้นั้นไม่ได้ช่วยแก้ไขปัญหาย่างแท้จริง เนื่องจากเงินที่ประชาชนนำไปใช้จ่ายนั้น เป็นรายได้ให้กับผู้ประกอบการรายใหญ่ และในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ก็เช่นเดียวกัน รัฐบาลชุดปัจจุบันได้แจกเงินตาม “โครงการชิมช้อปใช้” โดยใช้หลักการและนโยบายแบบเดิม ยกตัวอย่าง แผนภูมิที่มีที่มาจากธนาคารแห่งประเทศไทย ได้แสดงให้เห็นว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีแนวโน้มหนี้สินครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศหรือ GDP สูงถึงจำนวนร้อยละ ๗๙ ซึ่งยังไม่ได้รวมหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และหนี้นอกระบบ ซึ่งถ้าหากมีการรวมไปด้วยแล้ว จะคิดเป็นจำนวนเกือบร้อยละ ๑๓๐ เมื่อหนี้ครัวเรือนสูงขึ้นหมายความว่าประชาชนไม่มีเงินเหลือพอที่จะใช้จ่ายหรือชำระหนี้ ดังนั้น โครงการชิมช้อปใช้ ประชาชนจะนำเงินจากที่ใดไปใช้สำหรับการท่องเที่ยว รัฐบาลกลับเข้าใจว่าโครงการดังกล่าวประสบความสำเร็จได้รับความสนใจในการเข้าร่วมโครงการจากประชาชน แต่กลับกลายเป็นว่าที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นเพราะรัฐบาลแจกเงิน ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาท) โดยกำหนดให้ลงทะเบียนได้วันละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาท) จึงมีประชาชนเข้าไปลงทะเบียนเป็นจำนวนมากจนระบบคอมพิวเตอร์มีปัญหา แต่เมื่อประชาชนได้รับเงินนั้นไปแล้วกลับไม่ได้นำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของรัฐบาล กล่าวคือ รัฐบาลต้องการให้ประชาชนเดินทางท่องเที่ยวในต่างจังหวัดแล้วใช้จ่ายเงินที่รัฐบาลมอบให้ร่วมกับเงินส่วนตัวของประชาชน แต่ในความเป็นจริงกลับปรากฏว่าประชาชนนำเงินที่รัฐบาลมอบให้ไปใช้จ่ายซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคถึงจำนวนร้อยละ ๘๐ ดังนั้น การดำเนินโครงการนี้จึงไม่บรรลุวัตถุประสงค์ และมีผลเป็นเพียงการที่รัฐบาลมอบเงินให้ประชาชนเพื่อเปลี่ยนที่ซื้อสินค้าจากจังหวัดที่ตนเองอยู่อาศัยเป็นนำไปซื้อสินค้าในจังหวัดใกล้เคียงตามเงื่อนไขของรัฐบาลเท่านั้น

(๑.๗) จากตารางที่ ๓ - ๒๔ ภาระผูกพันงบประมาณข้ามปีทั้งสิ้น จำแนกตามกระทรวง ในหน้าที่ ๑๐๑ ของเอกสารงบประมาณโดยสังเขป พบว่า วงเงินภาระผูกพันงบประมาณ (เงินงบประมาณ และเงินสำรองเพื่อเหลือเพื่อขาด) ของกระทรวงกลาโหม ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๖ และปีต่อ ๆ ไปนั้น มีจำนวนรวมกันคือ ๑๘๘,๘๐๕,๓๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนแปดหมื่นแปดพันแปดร้อยห้าล้านสามแสนบาท) กรณีเกินความจำเป็นหรือไม่ เมื่อเปรียบเทียบกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีวงเงินภาระผูกพันงบประมาณจำนวน ๗๔,๐๘๗,๙๐๐,๐๐๐ บาท

(เจ็ดหมื่นสี่พันแปดสิบเจ็ดล้านเก้าแสนบาท) กระทรวงศึกษาธิการมีวงเงินภาระผูกพันงบประมาณจำนวน ๑๘,๙๙๓,๔๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดพันเก้าร้อยเก้าสิบสามล้านสี่แสนบาท) แสดงว่าในอนาคตมิได้มีแผนงานหรือโครงการใดที่จะพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาแต่อย่างใด ส่วนกระทรวงสาธารณสุขก็มีวงเงินภาระผูกพันงบประมาณจำนวน ๓๕,๐๖๘,๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นห้าพันหกสิบแปดล้านสามแสนบาท) จึงเห็นสมควรให้ปรับลดวงเงินภาระผูกพันงบประมาณของกระทรวงกลาโหมไปเพิ่มที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข เพราะจะเกิดประโยชน์มากกว่าการซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์

(๑.๘) การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นการมุ่งเน้นจัดสรรงบประมาณให้แก่กระทรวงกลาโหมมากกว่างบประมาณรายจ่ายที่จัดสรรให้แก่กระทรวงต่าง ๆ ที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศจำนวน ๔ กระทรวงรวมกัน ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และกระทรวงพลังงาน

(๑.๙) ประเด็นเรื่องความเหลื่อมล้ำของที่ดินทำกินของประชาชน มีความเห็นว่าที่ดินคือชีวิตของประชาชน โดยที่ดินในประเทศมีอยู่จำนวนประมาณ ๓๒๐,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ แบ่งออกเป็นพื้นที่ป่าประเภทต่าง ๆ จำนวนประมาณร้อยละ ๔๕ และที่ดินที่มีเอกสารสิทธิจำนวนประมาณร้อยละ ๕๐ ที่เหลือเป็นที่ดิน ส.ป.ก. และที่ราชพัสดุ กล่าวโดยเฉพาะที่ดินที่มีโฉนดจำนวนประมาณ ๑๓๐,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ มีผู้ถือครองจำนวนประมาณ ๑๕,๙๐๐,๐๐๐ คน โดยแบ่งออกเป็น

๑) ประชาชน จำนวนประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ คน ถือครองที่ดินไม่เกิน ๑ ไร่ หรือคิดเป็นจำนวนร้อยละ ๕๐

๒) ประชาชน จำนวนประมาณ ๓,๕๐๐,๐๐๐ คน ถือครองที่ดินจำนวน ๑ ถึง ๕ ไร่ หรือคิดเป็นจำนวนร้อยละ ๒๒

๓) ประชาชน จำนวนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ คน ถือครองที่ดินจำนวน ๕๐ ไร่ขึ้นไป หรือคิดเป็นจำนวนร้อยละ ๑.๓๓ และ

๔) ประชาชน จำนวน ๘๓๗ คน ถือครองที่ดินเกินกว่า ๑,๐๐๐ ไร่ โดยในจำนวนนี้ ผู้ที่ถือครองมากที่สุดได้ถือครองที่ดินจำนวนประมาณ ๖๓๑,๒๖๓ ไร่ หรือคิดเป็นจำนวนที่ดินประมาณ ๓ เท่าของจังหวัดสมุทรสงคราม อันดับที่สองได้ถือครองที่ดินจำนวนประมาณ ๓๔๕,๐๐๐ ไร่ และอันดับที่สามได้ถือครองที่ดินจำนวนประมาณ ๒๗๑,๐๐๐ ไร่

จากข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๑ มีประชาชนผู้ที่ไม่มียี่สิบที่ดินทำกินและได้เข้าไปอยู่ในพื้นที่ของรัฐ ดังนี้

๑) ป่าอนุรักษ์ จำนวน ๑๘๔,๗๑๐ ราย คิดเป็นพื้นที่จำนวนประมาณ ๒,๒๓๐,๐๐๐ ไร่

๒) ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวนประมาณ ๓๔๐,๐๐๐ ราย คิดเป็นพื้นที่จำนวนประมาณ ๖,๔๐๐,๐๐๐ ไร่

- ก) ป่าชายเลน จำนวน ๕,๔๒๖ ราย คิดเป็นพื้นที่จำนวนประมาณ ๑๒ ไร่
 ค) ที่ราชพัสดุ จำนวน ๔๘ ราย คิดเป็นพื้นที่จำนวนประมาณ ๒.๑ ไร่
 ง) ที่สาธารณประโยชน์ คิดเป็นพื้นที่จำนวนประมาณ ๑.๑ ไร่
 จ) นิคมสร้างตนเอง จำนวน ๓,๔๘๘ ราย คิดเป็นพื้นที่จำนวน
 ประมาณ ๒๑๐,๐๐๐ ไร่

จากข้อมูลทั้งหมดดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำเรื่องที่ดินทำกินของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ที่ผ่านมารัฐบาลได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ อนุมัติหลักการจัดที่ดินทำกินในชุมชนแบบแปลงรวมกรรมสิทธิ์รวม โดยมีเป้าหมายในการดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓ รวมจำนวน ๖ ปี ในพื้นที่ต่าง ๆ จำนวน ๗๐ จังหวัด คิดเป็นที่ดินจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ ไร่ นั้น เห็นว่ารัฐบาลยังดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมาย นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แยกตามยุทธศาสตร์ ข้อ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม จำนวนประมาณ ๗๖๕,๒๐๙,๔๓๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนหกหมื่นห้าพันสองร้อยเก้าล้านสี่แสนสามหมื่นบาท) เป็นงบประมาณจัดสรรที่ดินทำกินให้แก่ประชาชน จำนวนประมาณ ๒,๕๒๐,๒๑๐,๐๐๐ บาท (สองพันห้าร้อยยี่สิบสองแสนหนึ่งหมื่นบาท) คิดเป็นจำนวนร้อยละประมาณ ๐.๓๓ เท่านั้น

(๑.๑๐) ควรปฏิรูปโครงสร้างระบบงบประมาณใหม่ เน้น GNP (Gross National Product) หรือผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ โดยนับมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายเฉพาะที่ใช้ทรัพยากรของคนในประเทศนั้น ๆ ในการผลิต ไม่ว่าจะคนของประเทศนั้นจะอยู่ที่ใดในโลก ดังเช่นที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนดำเนินการเพื่อให้มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีจำนวนมาก

สำหรับประเด็นเรื่องการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้น เห็นว่า เป็นการจัดสรรงบประมาณที่ไม่มีประสิทธิภาพ และที่ผ่านมาในการดำเนินโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC มีความไม่โปร่งใส กล่าวคือ มีเศรษฐกิจระดมซื้อที่ดิน ทำให้ราคาที่ดินมีราคาเพิ่มขึ้นหลายเท่า โดยมีที่มาจากการดำเนินการในยุคคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

นอกจากนี้ ยังมีความเห็นว่าภาครัฐมีการลงทุนผิดประเภท ไม่กระตุ้นเศรษฐกิจ เพราะผลการดำเนินการที่ผ่านมาพบว่าการนำเข้าและส่งออกต่ำกว่าเป้าหมาย การลงทุนของเอกชนหยุดชะงัก และเอกชนมีหนี้ครัวเรือนสูงกว่าจำนวนร้อยละ ๘๔ ซึ่งเป็นระดับอันตรายสำหรับด้านการท่องเที่ยวก็มีรายได้ลดลง ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประสบภาวะขาดทุน ต้องปิดกิจการจำนวนมาก

(๑.๑๑) ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายมุ่งเน้นการแจกเงินให้กับประชาชนโดยไม่มีการสร้างโอกาสสร้างรายได้ให้กับประชาชน ต่างจากโครงการกองทุนหมู่บ้านในอดีตที่มีการโอนเงินเพียงหนึ่งครั้งแต่มีประสิทธิภาพ

(๑.๑๒) สถานการณ์เศรษฐกิจไทยอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สู้ดี จากตัวเลขเศรษฐกิจแสดงถึงสัญญาณอันตรายอย่างชัดเจน เช่น สำนักงานสถิติแห่งชาติเปิดเผยว่าปัจจุบันมีคนว่างงานจำนวนสูงถึงประมาณ ๔๓๐,๐๐๐ คน ซึ่งย่อมส่งผลทำให้รัฐจัดเก็บภาษีได้น้อยลง ในส่วนของประชาชนนั้น เมื่อมีรายได้น้อยลง สถานการณ์ยาเสพติด หรือการฉกชิงวิ่งราว ก็จะเพิ่มขึ้น สำหรับทางด้านสำนักงานเศรษฐกิจการคลังก็ระบุว่า การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ถึงเป้าหมาย แสดงว่ากำลังซื้อของคนไทยลดลง ซึ่งมีสาเหตุมาจาก ๒ ปัจจัยหลัก คือ เศรษฐกิจตกต่ำ และคนไทยขาดความเชื่อมั่นในรัฐบาล เพราะช่วงหาเสียงประกาศนโยบายไว้ แต่หลังการเลือกตั้งกลับไม่สามารถดำเนินการตามนโยบายเหล่านั้น ประชาชนจึงชะลอการจับจ่าย และการลงทุน ส่วนธนาคารแห่งประเทศไทยก็ระบุว่าหนี้ครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้นถึงจำนวนประมาณ ๑๒,๙๘๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สิบสองล้านเก้าแสนแปดหมื่นล้านบาท) สูงเป็นอันดับ ๒ ของเอเชียและเป็นอันดับ ๑๑ ของโลก เฉลี่ยเป็นหนี้หลายแสนบาทต่อคน ขณะที่ตัวเลขด้านเศรษฐกิจมีลักษณะไม่สู้ดีดังกล่าว แต่รัฐบาลหลังการรัฐประหารกลับก่อหนี้เพื่อชดเชยงบประมาณสูงขึ้นมาตลอด โดยเฉพาะในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ รัฐบาลวางแผนกู้เงินจำนวนสูงถึงประมาณ ๔๖๙,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนหกหมื่นเก้าพันล้านบาท) ซึ่งเป็นการก่อหนี้เพื่อชดเชยงบประมาณสูงที่สุด แต่คนจนกลับมีจำนวนเพิ่มขึ้น เห็นได้จากจำนวนผู้ลงทะเบียนคนจนมีจำนวนสูงถึงประมาณ ๑๔,๕๐๐,๐๐๐ คน

ส่วนด้านการเกษตรก็ปรากฏว่าราคาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำเกือบทุกรายการ เช่น ยางพารา ปาล์ม และอ้อย เป็นต้น ทั้ง ๆ ที่เกษตรกรเป็นกลุ่มคนที่มีรายได้น้อยซึ่งรัฐบาลต้องให้การช่วยเหลือและดูแล แต่รัฐบาลกลับใช้เงินผิดประเภทโดยการนำเงินไปซื้ออาวุธให้กับกองทัพซึ่งไม่ก่อให้เกิดรายได้และยังต้องเสียค่าซ่อมบำรุงจนกว่าจะหมดอายุการใช้งาน

จากสถานการณ์ดังกล่าว แม้ว่ารัฐบาลจำเป็นต้องมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยการกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ แต่กลับปรากฏว่าวิธีการกระตุ้นเศรษฐกิจมีปัญหา เช่น นโยบายแจกเงินผ่านบัตรต่าง ๆ เป็นมาตรการที่ล้มเหลว เพราะทำให้ประชาชนเสียวินัยการเงิน และในขณะที่รัฐบาลดำเนินนโยบายแจกเงินมาตลอดระยะเวลา ๕ ปี แต่กลับจัดเก็บภาษีได้ต่ำกว่าประมาณการ

สำหรับสถานการณ์เศรษฐกิจในปีต่อไปนั้น จะตกต่ำกว่าปัจจุบัน เพราะสงครามการค้าที่เกิดขึ้น การส่งออกที่ลดลงจะส่งผลกระทบต่อการผลิต จะเกิดการเลิกจ้างงาน กำลังซื้อในประเทศลดลง ภาคบริการจะมีรายได้ลดลง ค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นจะส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกและภาคการท่องเที่ยว ดังนั้น รัฐบาลจึงควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ โดยลดรายจ่ายและชะลอการใช้งบประมาณรายจ่ายในโครงการที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

๒) งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งเป้าหมายให้มีการกระจายรายได้จำนวนร้อยละ ๓๕ ของงบประมาณ แต่กลับดำเนินการจริงได้เพียงจำนวนร้อยละ ๒๒ เท่านั้น อีกทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจที่จะคิดหรือเสนอโครงการใด ๆ เป็นเพียงหน่วยงานที่รับงบประมาณจากรัฐบาลมาดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลเท่านั้น เช่น โครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โครงการนมโรงเรียน และโครงการอาหารกลางวันของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการดึงงบประมาณกลับมาเป็นงบประมาณรายจ่ายของกลุ่มจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่

๓) ความสามารถในการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของรัฐไม่เป็นไปตามเป้าหมาย หลายหน่วยงาน เช่น กองทัพบก สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกองทัพอากาศ มีอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณได้เพียงจำนวนร้อยละ ๖๐ เท่านั้น ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมาย แต่กลับได้รับการจัดสรรงบประมาณในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้น

๔) การจัดสรรงบประมาณนี้ไม่ได้สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระยะยาว ไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน เพราะแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไม่ได้กำหนดทิศทางไว้ งบประมาณที่ตั้งไว้ในยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ถูกนำมาใช้ในการสร้างถนนและใช้หนี้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งไม่สามารถแก้ไขปัญหาของประเทศได้ สิ่งที่รัฐบาลควรดำเนินการคือระบบการขนส่งสาธารณะไม่ใช่การสร้างถนน

๕) การใช้จ่ายงบประมาณอย่างไม่โปร่งใส กล่าวคือ การที่รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในงบกลางสำรองจ่ายฉุกเฉิน งบกองทุน เงินนอกงบประมาณ ภาระผูกพัน งบประมาณข้ามปี ค่าใช้จ่ายภาษีที่รัฐบาลยกเว้นให้แก่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล รวมจำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านห้าแสนล้านบาท) รัฐสภาไม่สามารถตรวจสอบได้

๖) สวัสดิการประชาชนไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้ประชาชนขาดความมั่นคงในชีวิต เช่น เรียนฟรีไม่ฟรีจริง บัตรคนจนเบี้ยหัวแตก ประกันสังคมที่รัฐบาลเหนียวหนี้ย และหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งเป็นสวัสดิการที่สำคัญกับประชาชนนั้นได้รับการจัดสรรงบประมาณอย่างไม่เพียงพอ

(๑.๑๕) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ รัฐบาลได้กำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยกำหนดรายจ่ายลงทุนเป็นจำนวนประมาณ ๖๕๕,๘๐๕,๗๐๐,๐๐๐ บาท (หกแสนห้าหมื่นห้าพันแปดร้อยห้าแสนเจ็ดแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๖,๖๖๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันหกร้อยหกสิบล้านห้าแสนบาท) หรือเพียงจำนวนร้อยละ ๑.๐ เท่านั้น ทั้ง ๆ ที่ รายจ่ายลงทุนเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ หากมีการลงทุนน้อย เศรษฐกิจจะเติบโตช้า กระทบต่อความสามารถในการชำระภาษีและส่งผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) หากพิจารณาสัดส่วนหนี้สินต่อ GDP ยังอยู่ในสัดส่วนที่รัฐบาลสามารถกู้เงินได้ หากรัฐบาลพิจารณาเพิ่มงบลงทุนและจัดสรรงบกลางเพื่อการลงทุนให้ถึงรากหญ้า เชื่อว่าผลิตภัณฑ์

มวลรวมในประเทศจะเกินเป้าหมายที่รัฐบาลตั้งไว้ ดังนั้น จึงเห็นว่าควรเพิ่มงบลงทุน โดยเฉพาะการลงทุนด้านการเกษตรและธุรกิจรายย่อย เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการจ้างงาน ส่งผลให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ ประชาชนจะได้มีกำลังในการชำระภาษีและลดภาระการขาดดุลของรัฐบาลได้

(๑.๑๖) โครงการประชารัฐต่าง ๆ เช่น โครงการชิมช้อปใช้ และโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ทำให้เงินถึงมือประชาชนอย่างแท้จริง ลดข้อครหาเรื่องการทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้าง แต่ยังคงเกิดปัญหาว่าเงินกระจุก รัฐบาลควรรับฟังข้อดีข้อเสีย ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ จากทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการพัฒนาโครงการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนต่อไป

(๑.๑๗) รัฐบาลมีการประมาณการรายได้ที่มากเกินไปจริง และแสดงการกู้เพื่อชดใช้เงินคงคลังน้อยเกินความเป็นจริง เพราะหากพิจารณาสภาพการณ์ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าไม่สามารถเป็นไปได้ การกระทำดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความไม่จริงจัง และขัดต่อหลักการจัดทำงบประมาณ

(๑.๑๘) รัฐบาลมีการบริหารงานที่ขาดประสิทธิภาพ และพยายามหาช่องทางในการเพิ่มภาระทางภาษีให้ประชาชน เช่น การเพิ่มภาษีน้ำมัน และการเพิ่มภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น ทั้ง ๆ ที่ ในความเป็นจริงแล้ว ประเทศไทยจะมีรายได้เพิ่มขึ้นหากไม่มีการใช้อำนาจพิเศษในการออกคำสั่งของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ประกอบกับมาตรา ๒๖๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กล่าวคือ การขยายเวลาการชำระหนี้ค่าประมูลใบอนุญาตคลื่นความถี่ ๔ จี (4G) อันเป็นการเอื้อประโยชน์แก่กลุ่มทุนใหญ่ และยังเป็น การแจกใบอนุญาตให้กลุ่มทุนเดิมสามารถผูกขาดถือใบอนุญาตต่อไปได้โดยไม่ต้องมีการแข่งขัน ทำให้รายได้ของรัฐในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ลดลงจำนวนประมาณ ๗๕,๕๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นห้าพันห้าร้อยยี่สิบเจ็ดล้านบาท) จึงเสียโอกาสในการนำรายได้ดังกล่าวมาใช้ในการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ได้คำนวณมูลค่าไว้ว่าทำให้รัฐสูญเสียรายได้เป็นจำนวนเงินเกือบ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นล้านบาท)

(๑.๑๙) รัฐบาลควรเปิดเผยรายละเอียดเรื่องการลดหย่อนภาษีในประมาณการงบประมาณ โดยระบุว่ามาตรการใด มีวัตถุประสงค์อย่างไร และเอื้อประโยชน์ต่อผู้ใด ทั้งนี้ เพื่อความโปร่งใส และเป็นการเปิดโอกาสให้ฝ่ายนิติบัญญัติได้ดำเนินการการตรวจสอบความคุ้มค่าและความจำเป็น เนื่องจากมาตรการลดหย่อนภาษีนั้น แม้จะสามารถจูงใจนักลงทุน แต่ในทางกลับกันย่อมส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินการคลังและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(๑.๒๐) รัฐบาลควรดำเนินการจัดเก็บภาษีมรดกเพื่อสร้างความเสมอภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการครอบครองทรัพย์สินของประชาชน ในทางปฏิบัติรัฐบาลมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีมรดกในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวนประมาณ ๒๑๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองร้อย

สิบเก้าล้านบาท) และในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวนประมาณ ๔๕๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ร้อยห้าสิบล้านบาท) ซึ่งคิดเป็นเงินจำนวนน้อยมาก เนื่องจากรัฐบาลมีมาตรการยกเว้นเป็นจำนวนมาก ดังนั้น รัฐบาลจึงต้องดำเนินการลดความเหลื่อมล้ำในเรื่องนี้ต่อไป

(๑.๒๑) การจัดทำงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ของประเทศในปัจจุบัน และมีแนวโน้มในการหารายได้โดยการผลักภาระให้แก่ประชาชนในการจัดเก็บภาษี และมีลักษณะที่เรียกว่า “งบประมาณ ๕ ไม่” สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๑) ไม่มีทิศทาง กล่าวคือ ไม่สามารถลดความเหลื่อมล้ำของประชาชน เห็นได้จากปัญหาการว่างงานเพิ่มขึ้น GDP ของประเทศเติบโตไม่ถึงเป้าหมาย ภาคการเกษตรเติบโตไม่ถึงเป้าหมาย คนจนยังคงมีอยู่ในขณะที่บริษัทใหญ่กลับมีฐานะรวยขึ้น และคนรวยยิ่งรวย เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำ อีกทั้งไม่มีทิศทางในการจัดทำงบประมาณแบบสมดุล รัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลที่จัดทำงบประมาณแบบขาดดุลมากที่สุด และเป็นการใช้จ่ายงบประมาณที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือความเติบโตทางเศรษฐกิจ เช่น การนำงบประมาณไปใช้ในนโยบายการแจกหรือการซื้ออาวุธ เป็นต้น

๒) ไม่มีการเรียงลำดับความสำคัญ กล่าวคือ รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อประโยชน์ของประชาชน แทนการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับกระทรวงกลาโหม ซึ่งถ้าหากเป็นเรื่องที่ยังไม่มีความสำคัญจำเป็นเร่งด่วนก็ควรปรับลดงบประมาณและนำมาจัดสรรให้กับเรื่องจำเป็นเร่งด่วนของประชาชน

๓) ไม่มีความรับผิดชอบต่อสภาและประชาชน เนื่องจากมีการโอนงบประมาณข้ามหน่วยงาน และใช้งบกลางผิดวัตถุประสงค์ เช่น งบกลางในการแก้ไขปัญหาคูณเงิน แต่รัฐบาลกลับนำไปซื้อรถหุ้มเกราะสไตรเกอร์ (stricker)

๔) ไม่มีวินัยทางการเงินการคลัง เห็นได้จากการที่รัฐจัดทำงบประมาณรายจ่ายผูกพันข้ามปีงบประมาณ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประมาณของแผ่นดินในปีต่อ ๆ ไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นการกระทำที่ถือว่าไม่มีวินัยทางการเงินการคลัง นอกจากนี้ ในส่วนของการตั้งเงินรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง โดยหลักการแล้วเมื่อนำเงินคงคลังไปใช้จะต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลังในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณในปีถัดไป เพื่อรักษาวินัยทางการเงินการคลังของประเทศ แต่เหตุใดจึงยังไม่มีเอกสารใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว

๕) ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและรัฐธรรมนูญ เช่น การแถลงนโยบายของรัฐบาล รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๖๒ กำหนดให้คณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ซึ่งต้องชี้แจงแหล่งที่มาของรายได้ที่จะนำมาใช้จ่ายในการดำเนินนโยบาย แต่รัฐบาลกลับไม่ได้ดำเนินการ ประการต่อมาคือการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๑ กล่าวคือ การที่รัฐบาลได้ผูกพัน

งบประมาณในรูปการลงทุนก่อนที่รัฐสภาจะมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ รัฐบาลจะรับผิดชอบอย่างไร หากรัฐสภาไม่ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

(๑.๒๒) องค์ประกอบในการขับเคลื่อนประเทศ คือ การลงทุนภาครัฐและการลงทุนภาคเอกชน แต่ปัจจุบันการลงทุนภาคเอกชนกำลังประสบปัญหา เนื่องจากขาดความเชื่อมั่นในระบบการเมืองที่ไม่มีเสถียรภาพ ดังนั้น รัฐบาลจึงต้องให้ความสำคัญกับการใช้จ่ายงบประมาณให้สามารถแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน โดยเฉพาะด้านการลงทุนภาครัฐ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาการดำเนินการจัดทำงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลแล้วมีความเห็นว่ายังเป็นการดำเนินการที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ ดังนี้

๑) การจัดทำงบประมาณในส่วนของเงินนอกงบประมาณ เป็นการดำเนินการที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๑ กล่าวคือ เมื่อพิจารณาจากร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามเอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๗ รายงานสถานะและแผนการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แล้ว พบว่ามีได้มีรายละเอียดแผนงานโครงการของเงินนอกงบประมาณให้สมาชิกรัฐสภาตรวจสอบ จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๐ ที่บัญญัติให้การจ่ายเงินแผ่นดินจะกระทำได้เฉพาะที่ได้อนุญาตไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย และมาตรา ๑๔๑ ที่บัญญัติให้งบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ แม้เป็นเงินนอกงบประมาณก็ตาม

ที่ผ่านมา ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับกรณีเงินนอกงบประมาณไว้ตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓-๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ประธานรัฐสภาส่งความเห็นของสมาชิกสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามมาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง (๑) ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. .... มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือไม่ โดยสรุปสาระสำคัญของคำวินิจฉัยได้ว่า เงินแผ่นดินย่อมหมายถึง เงินของประชาชนทั้งชาติ โดยหมายความรวมถึงบรรดาเงินทั้งปวง ทรัพย์สิน สิทธิ และผลประโยชน์ ที่รัฐเป็นเจ้าของหรืออยู่ในความครอบครองของรัฐ ไม่ว่าจะเป็เงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ เงินกู้ เงินอุดหนุน เงินบริจาค หรือเงินช่วยเหลือจากแหล่งในประเทศหรือต่างประเทศอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานรัฐนั้น ๆ จะเห็นได้ว่าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าเงินนอกงบประมาณเป็นเงินของแผ่นดิน ดังนั้น ต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๑ โดยจัดทำเป็นพระราชบัญญัติ มีรายละเอียดแผนงานโครงการให้รัฐสภาตรวจสอบด้วย

๒) ตามเอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เล่มที่ ๑๖ ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ไม่มีรายละเอียด สาระสำคัญจำแนกงบประมาณตามแผนงาน ผลผลิตของเทศบาล และองค์กรปกครองส่วนตำบล จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลัง

โดยที่พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ กำหนดบทนิยาม “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรการบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง และมาตรา ๖๕ บัญญัติให้ การจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ ประกอบกับคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๓-๔/๒๕๕๗ ที่วินิจฉัยว่าเงินแผ่นดิน หมายความว่ารวมถึงบรรดาเงินทั้งปวง ทรัพย์สิน สิทธิ และผลประโยชน์ ที่รัฐเป็นเจ้าของหรืออยู่ในความครอบครองของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นเงินอุดหนุน ดังนั้นเงินอุดหนุนที่จะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเป็นไปตามบทนิยามดังกล่าว ทั้งนี้จากการตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีรายละเอียดจำแนกงบประมาณตามแผนงาน และผลผลิตเฉพาะกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด แต่ไม่มีรายละเอียดในส่วนของเทศบาล องค์กรการบริหารส่วนตำบล จึงอาจขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลัง

๓) งบประมาณรายจ่ายงบกลางจำนวน ๙๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าหมื่นหกพันล้านบาท) ปัจจุบัน มีปัญหาว่าเป็นการใช้จ่ายโดยปราศจากการตรวจสอบ และเป็นการใช้จ่ายโดยผิดวัตถุประสงค์เพราะไม่มีความผูกเงินจำเป็นเร่งด่วน ประกอบกับตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๕ บัญญัติให้มีเงินทุนจำนวนหนึ่งโดยให้รัฐมนตรีจ่ายจากคลัง เรียกว่า “เงินทุนสำรองจ่าย” เป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นล้านบาท) เงินทุนนี้ให้นำไปจ่ายได้ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนเพื่อประโยชน์แก่ราชการแผ่นดิน และงบประมาณรายจ่ายงบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นไม่เพียงพอ ทั้งนี้โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นการใช้จ่ายงบประมาณโดยไม่ผ่านขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติจากฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นการนำเงินแผ่นดินไปใช้จ่ายโดยไม่มีแผนงานให้รัฐสภาตรวจสอบ จึงไม่เหมาะสมและขัดต่อวินัยทางการเงินการคลัง

(๑.๒๓) ปัจจุบัน ประเทศไทยประสบกับปัญหาทางเศรษฐกิจ ซึ่งเกิดจาก ๒ ปัจจัย คือ ปัญหาภายในประเทศ เนื่องจากตลอดระยะเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา มีการยึดอำนาจทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่น เศรษฐกิจถดถอย ประชาชนไม่มีกำลังซื้อ และอีกปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ คือ สงครามการค้าระหว่างจีนกับสหรัฐอเมริกา ซึ่งทั้งสองประเทศมีประเทศที่เป็นคู่ค้าจำนวนมาก จึงส่งผลกระทบต่อประเทศไทยด้วยเนื่องจากประเทศไทยต้องพึ่งพาการส่งออก และในปีต่อไปการส่งออกก็อาจจะยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ทำให้ไม่มีรายได้จากเงินตราต่างประเทศที่จะได้จากการขายสินค้า แต่รัฐบาลกลับมีการประมาณการว่ารายรับจะเพิ่มขึ้น

จากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงเป็นที่น่าเป็นห่วงว่ารัฐบาลมีความมั่นใจได้อย่างไร นอกจากนี้ ยังมีรายงานในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๒ สรุปว่า มีสถิติคนว่างงานสูงสุดจำนวน ๔๓๖,๐๐๐ คน เพิ่มขึ้นจำนวน ๕๔,๐๐๐ คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันในปีที่ผ่านมา ประกอบกับนักศึกษาจบใหม่ไม่มีงานทำมากขึ้น รวมทั้งสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเปิดเผยว่าในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๒ มีการจัดเก็บรายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต่ำกว่าเป้าหมาย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วรายได้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จะเพิ่มมาจากแหล่งใด

สำหรับงบประมาณรายจ่ายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จำนวน ๓,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านสองแสนล้านบาท) เป็นรายจ่ายประจำชดใช้เงินคงคลังจำนวนประมาณร้อยละ ๘๐ ไม่สามารถนำมาใช้ได้ และเหลืองบลงทุนเพียงจำนวนประมาณร้อยละ ๒๐ อีกทั้งยังมีหนี้ที่เป็นหนี้ผูกพันอีกจำนวนประมาณร้อยละ ๑๐ ซึ่งรัฐจะต้องจัดลำดับความสำคัญว่า จะมีการบริหารประเทศไปในทิศทางใด และมีความจำเป็นที่จะใช้เงินไปในทางที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือไม่ก่อให้เกิดกระบวนการผลิตหรือไม่ เช่น การจัดซื้ออาวุธ ในทางตรงกันข้าม รัฐบาลควรนำเงินที่มีอยู่อย่างจำกัดไปใช้จ่ายในภาคการผลิตเพื่อสร้างงานสร้างรายได้ และเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจมากขึ้น

(๑.๒๔) ในเอกสารงบประมาณสังเขประบุว่า รัฐมีเงินค้างจ่ายจำนวนประมาณ ๑,๐๐๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านสามพันล้านบาท) ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๑ ใน ๓ ของงบประมาณรายจ่ายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรพิจารณางบประมาณค้างจ่ายเหล่านี้ซึ่งเป็นงบบุผูกพันและล้วนเป็นโครงการที่ได้รับการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้สามารถเร่งรัดการเบิกจ่ายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การอนุมัติเบิกจ่ายงบประมาณที่ยังคงเน้นการอนุมัติให้กับกระทรวงหลัก ๆ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงกลาโหม และกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจะได้รับการอนุมัติงบประมาณจำนวนประมาณร้อยละ ๗๐ ถึงร้อยละ ๘๐ แต่กระทรวงอื่น ๆ เช่น กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้รับอนุมัติงบประมาณเพียงจำนวนประมาณร้อยละ ๔๐ ถึง ๕๐ เป็นต้น

(๑.๒๕) รัฐบาลขาดวินัยทางการเงินการคลัง กล่าวคือ ตั้งแต่พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณทุกปี รวมเป็นเงินจำนวนประมาณ ๒๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนเก้าหมื่นล้านบาท) ในขณะที่รัฐบาลชุดที่มีนายทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ไม่ต้องกู้เงินระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เพราะมีการจัดทำงบประมาณแบบสมดุล

(๑.๒๖) แผนบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นการขับเคลื่อนโดยกระทรวงต่าง ๆ จำนวน ๑๗ กระทรวง ๕๓ หน่วยงาน ใช้งบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๑๐,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดร้อยล้านบาท) ถ้ารวมกับแผนงานอื่นทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จะใช้งบประมาณรายจ่ายสูงที่สุด กล่าวคือรวมจำนวนประมาณ ๓๖,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นหกพันห้าร้อยล้านบาท) แยกเป็นงานความมั่นคงทางการทหารจำนวนประมาณร้อยละ ๓๖ งานพัฒนาจำนวนประมาณร้อยละ

๒๔.๔๘ งานก่อสร้างถนนจำนวนประมาณร้อยละ ๑๖ งานการศึกษาซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมาก จำนวนประมาณร้อยละ ๑๔ ส่วนที่เหลือเป็นเรื่องงานฝ่ายปกครอง งานสาธารณสุข งานวัฒนธรรม งานยุติธรรม และงานปราบปรามการทุจริต รัฐบาลจึงควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อพัฒนา งานด้านการศึกษาและงานด้านการพัฒนาอาชีพให้กับประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพิ่มขึ้น

ประเด็นต่อมา งานพัฒนาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะในเรื่อง ของเด็ก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว จะอยู่ในงบประมาณรายจ่ายปกติของแต่ละกระทรวง และยังไม่มียกเว้นที่ชัดเจน

เมื่อพิจารณารายละเอียดจะพบว่า รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่าย เป็นค่าใช้จ่ายคณะผู้แทนพิเศษของรัฐบาลในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีจำนวน ๗ ท่าน คิดเป็นค่าใช้จ่ายจำนวนประมาณ ๗,๘๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดล้านแปดแสนบาท) และมีค่าใช้จ่ายของที่ปรึกษาคณะผู้แทนพิเศษของรัฐบาลในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัด ชายแดนภาคใต้อีกจำนวนประมาณ ๘,๔๒๐,๐๐๐ บาท (แปดล้านสี่แสนสองหมื่นบาท) ซึ่งคณะผู้แทนพิเศษของรัฐบาลได้ตั้งครั้งแรกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๕๗/๒๕๕๙ และจะมีต่อเนื่องตามเอกสารงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แต่เมื่อมีการเลือกตั้งและจัดตั้งรัฐบาลตามระบอบประชาธิปไตยแล้ว สิ่งที่เคยแต่งตั้ง ในช่วง คสช. ก็ควรที่จะยกเลิก

เรื่องของงบลับ มีข้อสังเกตว่าเหตุใดงบลับจึงมีจำนวนเท่ากันทุกปี เช่น สำนัก ข้าราชการแห่งชาติ มีงบลับจำนวนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยล้านบาท) และศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้มีจำนวนประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ยี่สิบล้านบาท) ทุกปี แสดงว่าการดำเนินงานทำแบบเดิมทุกปี และไม่ทราบว่าเคยมีการประเมินผล การดำเนินงานบ้างหรือไม่ ดังนั้น จึงขอให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้พิจารณางบประมาณรายจ่ายของจังหวัดชายแดนภาคใต้เกี่ยวกับเรื่องของเงินราชการลับ เพื่อสร้างความมั่นใจว่ารัฐบาลได้ใช้งบประมาณอย่างโปร่งใส มีการกำกับติดตาม และตรวจสอบได้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

(๑.๒๗) หน่วยงานของรัฐมีการดำเนินโครงการหรือใช้จ่ายงบประมาณซ้ำซ้อนกัน เช่น เรื่องการจัดทำ Big Data ซึ่งมีการดำเนินการเกือบทุกกระทรวง ถ้าหากมีการประสานงานกัน เชื่อว่าจะสามารถลดค่าใช้จ่ายลงได้

(๑.๒๘) การพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ในเรื่องของรายได้ ส่วนที่ได้จากการจัดเก็บภาษีจากประชาชน มีสัดส่วนเทียบกับรายได้ของประเทศ ทั้งหมดนั้น มีจำนวนลดลง จึงมีประเด็นคำถามว่าการจัดเก็บภาษีได้จำนวนประมาณร้อยละ ๑๕ ของรายได้ประเทศนั้น เพียงพอหรือไม่ ดังนั้น ในการจัดเก็บรายได้ของรัฐในปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงต้องการให้รัฐบาลผลักดันให้มีการพัฒนาการปฏิรูปภาษี เพื่อที่รัฐบาลจะสามารถจัดเก็บรายได้จากแหล่งอื่น ๆ ให้เกิดความเป็นธรรมและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนต่อไป

(๑.๒๙) ในช่วง ๕ ปี ที่ผ่านมา รัฐบาลชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ใช้งบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้รวมเป็นเงินจำนวนประมาณ ๘๑,๙๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นหนึ่งพันเก้าร้อยยี่สิบสี่ล้านบาท) หากเฉลี่ยเป็นรายวันเท่ากับวันละประมาณ ๕๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าสิบล้านบาท) และหากพิจารณาตลอดระยะเวลา ๑๕ ปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้สูญเสียงบประมาณในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ไปแล้วจำนวนประมาณ ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนล้านบาท) แต่ผลที่ได้คือ ปัญหาความรุนแรงยังไม่หมดไป คุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ยังไม่ดีขึ้น และประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวจำนวนประมาณร้อยละ ๗๔ มีรายได้ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาท) ต่อเดือน ดังนั้น การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจึงอาจจะยังไม่ใช่วิธีการที่ถูกต้อง แต่ผู้นำประเทศจะต้องเข้าใจปัญหาและมีวิสัยทัศน์ในการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องด้วย

นอกจากนี้ ในการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ รัฐบาลมิได้ตั้งไว้เฉพาะที่ปรากฏในแผนบูรณาการเท่านั้น แต่ยังได้ตั้งงบประมาณไว้ในงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดด้วย ซึ่งมีข้อสังเกต ๒ ประการ กล่าวคือ ประการแรก กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รัฐบาลใช้เป็นหน่วยงานหลักในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีอำนาจในการแทรกแซงงบประมาณของหน่วยงานอื่น เช่น จังหวัดต่าง ๆ หรือไม่ ทั้งนี้ เนื่องจากเมื่อได้พิจารณารายละเอียดการเบิกจ่ายงบประมาณของ กอ.รมน. ในปีงบประมาณที่ผ่านมาแล้ว มีการเบิกจ่ายงบประมาณเพียงจำนวนประมาณร้อยละ ๗๗ เท่านั้น ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณทั่วประเทศ ที่มีค่าเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๙๒ แล้วเหตุใดจึงยังให้ กอ.รมน. แทรกแซงหน่วยงานอื่น เช่น การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในส่วนนี้ไว้ในงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดต่าง ๆ อีกประการหนึ่ง คือ ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๕ (๓) กำหนดให้มีการโอนงบประมาณรายจ่ายไปให้หน่วยงานอื่นภายใต้แผนงานบูรณาการเดียวกันนั้น หมายความว่า คณะรัฐมนตรีได้จัดสรรงบประมาณแบบไม่รับผิดชอบต่อรัฐสภา เพราะแผนการใช้งบประมาณที่ทางรัฐสภาได้พิจารณาและเห็นชอบให้คณะรัฐมนตรีนำไปใช้จ่ายนั้น คณะรัฐมนตรีสามารถนำไปเปลี่ยนแปลงในแผนงานอื่น และตามข้อเท็จจริงก็เคยเกิดขึ้นมาแล้วในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ กอ.รมน. ได้รับโอนงบประมาณรายจ่ายของกลุ่มจังหวัดไปใช้จ่าย

ประเด็นต่อมา มีข้อสังเกตว่าหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับทหารหรือหน่วยงานเกี่ยวกับความมั่นคงจะได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเป็นจำนวนมากกว่าหน่วยงานอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ เช่น กอ.รมน. ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในเรื่องนี้เป็นเงินจำนวนประมาณ ๒,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองพันสองร้อยล้านบาท) ในขณะที่สำนักงานคณะกรรมการ

สิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในเรื่องนี้จำนวนประมาณ ๕๗๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนเจ็ดหมื่นบาท) เท่านั้น กรณีจึงทำให้เห็นว่าในขณะนี้รัฐบาลมีเป้าหมายจะสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นในพื้นที่แต่กลับไม่สนับสนุนเรื่องสิทธิมนุษยชน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว สันติภาพในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร

(๑.๓๐) รัฐบาลควรบริหารงบประมาณตามแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชน แก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้แบบบูรณาการเป็นระบบ สร้างสันติสุขให้ประชาชนในพื้นที่ โดยปัญหาของประชาชนจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ปัญหายาเสพติด ปัญหาผู้นำศาสนา พระโต๊ะอิหม่าม ถูกลอบทำร้าย หรือการซ้อมทรมาน โดยประเด็นที่รัฐถูกเพ่งเล็งคือขาดทุนทรัพย์ในการศึกษา การไม่มีกฎหมายรองรับในการดำเนินการต่าง ๆ ปัญหาขบวนการก่อความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (Runda Kumpulan Kecil : RKK) การขาดงบประมาณอุดหนุนค่าอาหารกลางวันศูนย์อบรมศาสนาอิสลามและจริยธรรมประจำมัสยิด ปัญหาค่าตอบแทนอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และโต๊ะอิหม่าม ปัญหาขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ ปัญหาเมืองโบราณทรุดโทรม ปัญหาสนามกีฬาไม่ได้มาตรฐาน ปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนเขาบูโด-สุโขทัย ปัญหาการไม่เข้าใจวัฒนธรรม เช่น ถูกกีดกันการคลุมผ้าคลุมฮิญาบ ปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ปัญหาด้านการทุจริต และปัญหาอันเนื่องมาจากกฎหมายความมั่นคง เป็นต้น นอกจากนี้ รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการจัดสรรงบประมาณในการบ่มเพาะคุณธรรมจริยธรรม โดยการสนับสนุนเงินอุดหนุนโรงเรียนสายสามัญ โรงเรียนเอกชน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา สถาบันปอเนาะ และศูนย์อบรมศาสนาอิสลามและจริยธรรมประจำมัสยิดด้วย

(๑.๓๑) งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำแนกตามยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณและแผนงาน ในยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อสนับสนุนให้เศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเขตพื้นที่เศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) ได้แก่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดฉะเชิงเทรา และพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง โดยมีแผนในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ ก่อสร้างรถไฟความเร็วสูง สนามบิน พัฒนาท่าเทียบเรือ และการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย แต่อย่างไรก็ดี รัฐบาลควรเพิ่มแผนการพัฒนาเขตพื้นที่เศรษฐกิจภาคตะวันตกควบคู่ไปด้วย ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจัดให้มีโครงข่ายเชื่อมโยงทางหลวง ๓๕๑๐ และพัฒนาด่านการค้าชายแดนในพื้นที่ดังกล่าวด้วย

(๑.๓๒) รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนา โดยจัดสรรงบประมาณในส่วนนี้ให้ได้จำนวนร้อยละ ๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ดังเช่นประเทศที่พัฒนาแล้ว ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เกาหลี และประเทศในแถบสแกนดิเนเวีย

เนื่องจากการวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศ นอกจากนั้น ควรเป็นการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อประชาชน และควรมีตัวชี้วัดเพื่อตรวจสอบผลที่ได้รับจากงานวิจัยว่าก่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศอย่างไรเป็นรูปธรรมหรือไม่ด้วย

(๑.๓๓) การที่รัฐบาลจัดทำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มขึ้นจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ในขณะที่การจัดเก็บรายได้ได้น้อยกว่าการใช้จ่ายนั้น เป็นการจัดทำงบประมาณรายจ่ายที่ไม่สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลขาดความรอบคอบ ขาดวิสัยทัศน์ ใช้จ่ายงบประมาณไม่คุ้มค่าและไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนส่วนรวม

(๑.๓๔) การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามแผนงานบูรณาการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำนวนประมาณ ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นเจ็ดพันล้านบาท) นั้น ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกและพื้นที่ใกล้เคียงกังวลว่าจะได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ไม่ปรากฏว่ามีการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อบริหารจัดการผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ การตั้งงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๔๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่สิบล้านบาท) เพื่อใช้ในการพัฒนาสำนักงานใหญ่ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งตั้งอยู่ที่เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ยังมีลักษณะเป็นการตอบสนองแนวคิดแบบรัฐรวมศูนย์ ซึ่งไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และทำให้การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นไปอย่างล่าช้าและไม่ทั่วถึง

(๑.๓๕) การบริหารงบประมาณรายจ่ายต้องก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับสถานการณ์ของประเทศ โปร่งใสและตรวจสอบได้ ทั้งนี้ ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบปัญหาเศรษฐกิจ จึงทำให้รัฐบาลมีรายได้น้อยกว่ารายจ่ายจนกระทั่งต้องกู้ยืมเงินมาชดเชย ดังนั้น รัฐบาลควรลดหรือชะลอการใช้งบประมาณรายจ่ายที่ไม่ก่อให้เกิดการผลิตหรือไม่คุ้มค่ากับการลงทุนและไม่สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจได้ เช่น โครงการชิมช้อปใช้ และควรส่งเสริมการลงทุนเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มการผลิตให้กับภาคเอกชน ตลอดจนจัดสรรงบประมาณหรือกองทุนเพื่อดูแลผู้ประกอบการที่เสียภาษีให้รัฐและประสบปัญหาการขาดทุนและขาดเงินทุนหมุนเวียน

นอกจากนี้ การที่รัฐบาลปรับลดงบประมาณสำหรับการพัฒนาผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ อาจทำให้เจ้าของธุรกิจดังกล่าวประสบกับปัญหาและต้องเลิกจ้างพนักงาน รวมทั้งอาจก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมอื่น ๆ อีก เช่น ปัญหาอาชญากรรม และปัญหาการฆ่าตัวตาย เป็นต้น

(๑.๓๖) ตลอดระยะเวลา ๖ เดือนที่ผ่านมา รัฐบาลกู้เงินจำนวนประมาณ ๔๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนห้าหมื่นล้านบาท) ดังนั้น รัฐสภาจะต้องติดตามตรวจสอบการใช้เงินในโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาลต่อไป นอกจากนี้ ตามร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ไม่ปรากฏว่ารัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณอุดหนุนราคาสินค้าทางการเกษตรไว้ แต่รัฐบาลประกาศนโยบายประกันรายได้พืชผลทางการเกษตรแล้ว จึงมีข้อสังเกตว่ารัฐบาลจะนำงบประมาณรายจ่ายในส่วนใดไปใช้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าว

(๑.๓๗) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการจัดทำงบประมาณรายจ่ายตามโครงการต่าง ๆ ในรูปแบบเดิม หรือที่เรียกว่าแบบรวมศูนย์ ส่วนงบประมาณอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปรียบเสมือนเป็นการให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยใช้จ่ายงบประมาณให้ แต่ไม่มีอำนาจตัดสินใจ ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่ฐานรากไม่ประสบความสำเร็จ เพราะรัฐบาลไม่มุ่งเน้นให้เกิดการลงทุนที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นและประชาชนโดยตรง ดังนั้น รัฐบาลจึงควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายแบบให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ตัดสินใจในการดำเนินการตามโครงการหรือแผนงานต่าง ๆ

(๒) ร่างมาตรา ๖ งบกลาง

หากนำงบประมาณของกระทรวงกลาโหมและงบกลาง ซึ่งได้รับการจัดสรรเป็นจำนวนมากเกินความจำเป็น มาจัดสรรให้กับกระทรวงอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนให้ความช่วยเหลือภาคการเกษตร หรือธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือภาคการลงทุนต่าง ๆ จะเป็นการสร้างธุรกิจให้เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชน และเกิดประโยชน์กับประเทศ

(๓) ร่างมาตรา ๘ กระทรวงกลาโหมและหน่วยงานในกำกับ

(๓.๑) เนื่องจากกองทัพมีหน้าที่ปกป้องประเทศให้เกิดความมั่นคง ซึ่งจะส่งผลทำให้มีการพัฒนาและสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นแล้ว พบว่าประเทศอินโดนีเซียตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้มากกว่าประเทศไทย นอกจากนี้ยังเห็นว่า ควรมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนที่พิกัดภัยให้แก่ข้าราชการชั้นประทวนเพิ่มขึ้น เนื่องจากข้าราชการชั้นประทวนจำนวนร้อยละ ๖๐ ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง

(๓.๒) ควรปรับลดงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหมในการจัดซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็น และนำเงินงบประมาณไปจัดสรรให้กับกระทรวงหรือหน่วยรับงบประมาณอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณรายจ่ายตามแผนงานต่าง ๆ อย่างเร่งด่วนต่อไป

(๓.๓) งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหมไม่มีการแสดงรายละเอียดการเบิกจ่ายไว้ให้ชัดเจน และเป็นการตั้งงบประมาณแบบก่อกำหนดนี้ผูกพันตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๙ รวมจำนวน ๗ ปี แสดงให้เห็นถึงความไม่โปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน

นอกจากนี้ การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อใช้ในการดำเนินโครงการปรับถมที่ดินในการสร้างศูนย์ซ่อมบำรุงท่าอากาศยาน MRO (Maintenance Repair and Overhaul) ให้แก่กองทัพเรือจำนวนประมาณ ๖๗๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกร้อยเจ็ดสิบล้านบาท) เพื่อนำไปถมที่ดิน โดยที่ยังไม่ได้มีการลงนามในสัญญาระหว่างบริษัท แอร์บัส จำกัด กับบริษัท

การบินไทย จำกัด (มหาชน) หรือการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในการพัฒนาสนามบินนานาชาติ อยู่ตะเภ่าให้แก่งองทัฟเรือ้นนั้นเป็นการไม่เหมาะสม ทั้งนี้ หากสามารถนำเงินงบประมาณดังกล่าวไป ใช้ในส่วนอื่น หรือจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานที่มีหน้าที่และมีความรู้ความเชี่ยวชาญโดยตรง ไปดำเนินการในเรื่องดังกล่าวจะมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

(๓.๔) ที่ผ่านมา ตลอดระยะเวลา ๕ ปี กระทรวงกลาโหมได้รับการจัดสรร งบประมาณเป็นจำนวนมากและเพิ่มขึ้นทุกปี โดยหน่วยงานที่ได้รับงบประมาณมากที่สุด คือ กองทัพบก อย่างไรก็ตาม ประเด็นเรื่องความมั่นคงของประเทศนั้นไม่ได้มีเฉพาะด้านกาทหาร เหตุใดรัฐบาลจึงไม่ส่งเสริมความมั่นคงในด้านอาหาร เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม จึงควรใช้ทรัพยากรที่มีในประเทศเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าต่อประเทศและประชาชน นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรสนับสนุนและส่งเสริมความมั่นคงด้านการส่งออกและการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการสร้างรายได้ให้กับประเทศ

(๔) ร่างมาตรา ๙ กระทรวงการคลังและหน่วยงานในกำกับ

มาตรการชิมช้อปใช้เป็นมาตรการที่ดี สร้างโอกาสและกระจายรายได้ให้ร้านค้า ภัานอาหารและเมืองรอง อีกทั้งยังเป็นการเปิดเทคโนโลยีแก่ประชาชน อย่างไรก็ตาม รัฐต้องยึดหลัก ธรรมภิบาลในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับจากประชาชน โดยนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ และรัฐควรปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาโครงการดังกล่าวต่อไป

(๕) ร่างมาตรา ๑๑ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและหน่วยงานในกำกับ

(๕.๑) แม้ว่าในปัจจุบันแนวโน้มทางเศรษฐกิจไม่ดีและเศรษฐกิจโลกถดถอย แต่ประเทศไทยยังมีความโดดเด่นในเรื่องการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างรายได้ ให้กับประเทศ แต่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬากลับได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวนไม่มาก หากนำงบประมาณรายจ่ายที่ใช้ในโครงการชิมช้อปใช้มาจัดสรรให้กระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อใช้พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จะเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจที่สร้างความยั่งยืน ให้กับประเทศ และเป็นการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า

(๕.๒) ปัจจุบัน ประเทศไทยและหลายประเทศในเอเชียหรือในระดับโลก ประสบปัญหาเศรษฐกิจ สำหรับประเทศไทยมีรายได้หลักจำนวนสองทางคือ จากการขายสินค้า ทางกาเกษตรและจากการท่องเที่ยว ในขณะที่กำลังดำเนินการก่อสร้างถนนมอเตอร์เวย์ เข้าสู่จังหวัดนครราชสีมาอันจะทำให้เกิดการท่องเที่ยวและสร้างเม็ดเงิน รวมถึงกำลังจะมี แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองจากยูเนสโกให้เป็นแหล่งธรณีวิทยาของประเทศไทย โดยมีจุดแข็ง คือเป็นสถาบันวิจัยฟอสซิล ถ้าจังหวัดนครราชสีมาได้รับการรับรองจากยูเนสโกก็จะมียักท่องเที่ยว จำนวนมากถึงจำนวนประมาณ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ คนต่อปี แต่ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ กลับไม่มีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

(๕.๓) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีภารกิจจำนวนมาก แต่กลับได้รับการจัดสรรงบประมาณจำนวนน้อย จึงอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑) ด้านการท่องเที่ยว เช่น การดำเนินงานของสวนภูมิภาค อาจส่งผลทำให้จังหวัดแต่ละจังหวัดไม่เติบโตและขาดศักยภาพในการดำเนินงาน

๒) ด้านการกีฬา จะทำให้ไม่สามารถพัฒนาศักยภาพด้านการกีฬา อย่างเป็นทางการและเป็นรูปธรรม และไม่สามารถบำรุงรักษาสถานกีฬาเพื่อให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕.๔) การที่รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาน้อยกว่ากระทรวงอื่น ๆ หลายกระทรวง แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่ได้ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทั้ง ๆ ที่ สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นเงินจำนวนมาก

(๖) ร่างมาตรา ๑๒ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และหน่วยงานในกำกับ

(๖.๑) รัฐบาลตั้งงบประมาณรายจ่ายด้านสวัสดิการสังคมในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณที่ผ่านมา แต่งบประมาณดังกล่าวส่วนใหญ่กลับเป็นงบประมาณในการดำเนินงาน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนแต่อย่างใด

นอกจากนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐบาลนำมาใช้ในการจัดสวัสดิการให้กับประชาชนผู้มีรายได้น้อยนั้น ทำให้ต้องใช้เงินงบประมาณในการพิสูจน์และคัดกรองผู้มีรายได้น้อย และไม่สามารถยกระดับชีวิตของประชาชนได้อย่างแท้จริง ดังนั้น รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณให้ประชาชนอย่างทั่วถึงและลดขั้นตอนการพิสูจน์หรือการคัดกรองที่ไม่มีความจำเป็น

(๖.๒) รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนมากที่สุด เช่น การเพิ่มงบประมาณสำหรับหน่วยงานที่ดูแลเด็กกำพร้า ผู้สูงอายุ และคนไร้ที่พึ่ง นอกจากนี้ ยังควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการดูแลกลุ่มบุคคลดังกล่าว เช่น กำหนดอัตราดอกเบี้ยในอัตราต่ำให้กับเอกชนที่กู้ยืมเงินเพื่อสร้างสถานพยาบาล เป็นต้น

(๖.๓) คนคือทรัพยากรสำคัญที่สุดของประเทศ ถ้าคนมีความสุขมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต ปัญหาต่าง ๆ ของประเทศจะลดลง และสามารถสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ให้สังคมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความสำเร็จในระดับครอบครัว รัฐบาลจึงควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้เหมาะสมเพียงพอ โดยให้คนเป็นศูนย์กลาง ให้ทุกเพศทุกวัยดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำ แต่ไม่ทราบว่าจะเพราะเหตุใดงบประมาณของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในส่วนของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคทางสังคม แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม และแผนงานยุทธศาสตร์สร้างหลักประกันทางสังคม จึงได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒

(๖.๔) รัฐบาลควรบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหายาเสพติด ปัญหาการติดเกม และปัญหาการตั้งครรภ์โดยไม่มีความพร้อม เป็นต้น

(๗) ร่างมาตรา ๑๓ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และหน่วยงานในกำกับ

(๗.๑) การจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยควรเป็นรูปแบบที่ดีที่สุด มีการใช้เทคโนโลยี ที่หลากหลายผสมผสานในชีวิตจริง ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา เกิดการพัฒนาศักยภาพ และเกิดการผลิตบัณฑิตพันธุ์ใหม่ แต่ในความเป็นจริงกลับปรากฏว่ามีความเหลื่อมล้ำด้านการจัดสรร งบประมาณรายจ่ายเป็นอย่างมาก ไม่สามารถขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ประกอบกับไม่มีการจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อการวิจัย โดยมีมหาวิทยาลัยเพียง ๒ แห่ง ที่ได้รับการจัดสรร จึงขอเสนอให้มีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อการวิจัยให้กับสถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อสร้างงานวิจัยให้เกิดประโยชน์ภายในท้องถิ่นแต่ละแห่ง

(๗.๒) การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายสำหรับการวิจัยและพัฒนาที่เคยจัดสรร ให้กับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ไปให้กับหน่วยรับงบประมาณอื่น ในลักษณะของงบประมาณแบบผูกพัน จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และไม่มีการแสดงรายละเอียดอย่างชัดเจนว่าจะนำเงินงบประมาณรายจ่าย ดังกล่าวไปใช้จ่ายในลักษณะใดนั้น แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลพยายามจะรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนกลาง และเป็นการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายที่ไม่โปร่งใส

(๘) ร่างมาตรา ๑๔ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานในกำกับ

(๘.๑) ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกข้าวจำนวนประมาณ ๗๐,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ โดย ๑ ไร่ ใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวปลูกจำนวนประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ ถึง ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม ดังนั้น ใน ๑ ปี จะต้องใช้พันธุ์ข้าวปลูกในพื้นที่ทั้งหมดจำนวนประมาณ ๑,๔๐๐,๐๐๐ ถึง ๒,๑๐๐,๐๐๐ ตัน แต่ปัจจุบันกรมการข้าวผลิตพันธุ์ข้าวปลูกได้เพียงจำนวน ๘๐,๐๐๐ ตันเศษเท่านั้น ดังนั้น รัฐบาล จึงควรจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาพันธุ์ข้าว เพื่อพัฒนาพันธุ์ข้าวให้สามารถต่อสู้กับต่างประเทศ ได้ต่อไป

(๘.๒) รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายโดยไม่มีงบประมาณเพื่อการฟื้นฟู อาชีพให้กับเกษตรกร ในส่วนของนโยบายประกันรายได้ เกษตรกรภาคเหนือและภาคอีสานก็ไม่ได้ ประโยชน์เพราะเกษตรกรภาคเหนือและภาคอีสานปลูกแต่ข้าวเหนียวจึงไม่ได้ประโยชน์ จากนโยบายนี้

(๘.๓) รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อจัดซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ของแต่ละ กองทัพเป็นจำนวนมาก แต่กลับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับกรมปศุสัตว์ กรมวิชาการเกษตร และกรมส่งเสริมการเกษตร ลดลงจากงบประมาณรายจ่ายในปี พ.ศ. ๒๕๖๒

(๘.๔) รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อส่งเสริมนโยบายด้านการเกษตร ได้แก่ การลดหนี้ให้เกษตรกร การลดความเสี่ยงด้านราคาผลผลิตภาคการเกษตร การพัฒนาแหล่งน้ำ และการฟื้นฟูบำรุงดิน เป็นต้น นอกจากนี้รัฐบาลควรเพิ่มงบประมาณรายจ่ายด้านการวิจัย เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาด้านการเกษตร อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการเพิ่มมาตรฐานสินค้าเกษตรและเพิ่มทางเลือกให้กับเกษตรกร

(๘.๕) ปัจจุบัน การตรวจสอบอันตรายตามด้านชายแดน มีด้านตรวจเพียงจำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ ศูนย์ความปลอดภัยอาหาร จังหวัดเชียงราย จังหวัดชลบุรี จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดสงขลา ดังนั้น รัฐบาลจึงควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อสร้างศูนย์ความปลอดภัยอาหารเพิ่มเป็นจำนวน ๑๒ ศูนย์

(๘.๖) นโยบายประกันราคาข้าวไม่มีสูตรในการคิดคำนวณ จึงอาจทำให้ราคาข้าวไม่ตรงตามความเป็นจริง และต้องมีการทบทวน รวมถึงการทบทวนคุณสมบัติของเกษตรกรที่จะเข้าร่วมโครงการนี้ด้วย เพราะชาวนาส่วนใหญ่เป็นผู้เช่าที่นา ดังนั้น รัฐบาลต้องไม่ให้ความสำคัญกับเอกสารสิทธิมากกว่าผลผลิตของประชาชน นอกจากนี้ รัฐบาลควรมีมาตรการกำหนดราคาส่งออกข้าวขั้นต่ำเพื่อไม่ให้ราคาต่ำเกินไป อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ทำให้ประชาชนที่ไม่สามารถรับเงินส่วนต่างจากโครงการประกันรายได้พืชผลทางการเกษตรสามารถขายข้าวได้ในราคาที่เหมาะสม

(๙) ร่างมาตรา ๑๕ กระทรวงคมนาคม

รัฐบาลควรให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานคร เพราะปัญหาดังกล่าวทำให้ประเทศไทยเสียโอกาสในทางเศรษฐกิจคิดเป็นเงินจำนวนประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นหนึ่งพันล้านบาท) ต่อปี และต้องสูญเสียพลังงานเชื้อเพลิงอีกจำนวนประมาณ ๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันล้านบาท) ต่อปี ทั้งนี้ ปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานครนั้นมีสาเหตุที่สำคัญมาจากปริมาณรถที่มีมากกว่าถนน การมีสิ่งกีดขวางบนพื้นผิวจราจร และการควบคุมสัญญาณไฟจราจรที่ไม่สัมพันธ์กับสภาพการจราจร ตลอดจนการไม่ปฏิบัติตามกฎการใช้รถใช้ถนนอย่างเคร่งครัด ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว รัฐบาลจึงควรจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมเพื่อสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งสาธารณะ และนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการจราจร ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทการพัฒนาาระบบจราจรอัจฉริยะ (ITS)

ในส่วนของการรถไฟความเร็วสูงที่มีการพัฒนาศักยภาพระบบรางของประเทศ โดยรถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครถึงจังหวัดนครราชสีมา นั้น มีการใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และในปีต่อไปอีกจำนวนมาก แต่รัฐบาลกำลังละเลยบางจังหวัด เช่น จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดเลย และจังหวัดสกลนคร ดังนั้น ทางกระทรวงคมนาคมจึงควรพิจารณาก่อสร้างทางหลวงที่เชื่อมต่อจังหวัดเหล่านี้ให้สามารถเดินทางไปใช้รถไฟความเร็วสูงได้อย่างสะดวก

(๑๐) ร่างมาตรา ๑๖ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและหน่วยงาน

ในกำกับ

(๑๐.๑) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมมีภารกิจจำนวนมาก โดยเฉพาะการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลที่จะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) โดยการนำระบบดิจิทัลเข้ามาใช้ดูแลความปลอดภัยและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ดังนั้น จึงควรจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับภารกิจดังกล่าวด้วย

(๑๐.๒) เมื่อศึกษารายละเอียดการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และหน่วยงานในกำกับแล้วพบว่า มีปัญหา ดังนี้

๑) กรณีความซ้ำซ้อนของโครงการ

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้รับงบประมาณรายจ่ายในโครงการ Government Cloud จำนวนประมาณ ๓๙๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามร้อยเก้าสิบล้านบาท) และสำนักนายกรัฐมนตรีได้รับงบประมาณรายจ่ายในโครงการดังกล่าวจำนวนประมาณ ๓๒๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามร้อยยี่สิบล้านบาท)

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้รับงบประมาณรายจ่ายในโครงการข้อมูลสถิติและสารสนเทศภาครัฐ จำนวนประมาณ ๑๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งร้อยสิบสามล้านบาท) และสำนักนายกรัฐมนตรีได้รับงบประมาณในโครงการ Open Government Data Analytics Center จำนวนประมาณ ๔๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่สิบล้านบาท)

จากโครงการต่าง ๆ ดังกล่าว จึงมีประเด็นปัญหาต้องพิจารณาว่า รัฐบาลจัดสรรงบประมาณซ้ำซ้อนกันและไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่

๒) ปัญหาตัวชี้วัดที่ขาดประสิทธิภาพ

เป้าหมายมูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการทำธุรกิจ ยกตัวอย่างเช่น ตัวชี้วัดกรณี E-Commerce ขยายตัวร้อยละ ๑๐ ก่อให้เกิดธุรกิจใหม่ (Startup) จำนวน ๓๐๐ ราย และมีเป้าหมายต่อเนื่อง ๔ ปี โดยจะมีธุรกิจใหม่จำนวน ๑,๒๐๐ ราย แต่กลับไม่มีการติดตามประเมินผลว่าธุรกิจใหม่ที่สามารถประกอบธุรกิจได้อย่างต่อเนื่องและไม่ต้องปิดกิจการนั้นมีจำนวนเท่าใด ดังนั้น จึงเป็นตัวชี้วัดในเชิงปริมาณ แต่ไม่มีตัวชี้วัดในเชิงคุณภาพแต่อย่างใด

๓) ปัญหาการใช้งบประมาณที่ไม่ตรงเป้าประสงค์และไม่ตรงประเด็น

สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล เพื่อใช้ในงาน World Expo ๒๐๒๐ คิดเป็นเงินจำนวนประมาณ ๒๘๕,๙๒๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยแปดสิบล้านเก้าแสนสองหมื่นบาท) และงาน Thailand Digital Big Bang คิดเป็นเงินจำนวนประมาณ ๑๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งร้อยยี่สิบล้านบาท) นั้น เป็นเพียงการใช้งบประมาณเพื่อมุ่งหารายได้จากการท่องเที่ยวเท่านั้น กรณีสมควรที่จะต้องมีการสร้างเสริมสังคมดิจิทัลมากขึ้นด้วย

ประเด็นต่อมา คือ เป้าหมาย Digital Park ซึ่งปรากฏว่าผู้ประกอบการธุรกิจใหม่ (Startup) จำนวน ๓๐๐ ราย มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาขับเคลื่อนธุรกิจเพียงจำนวน ๒๐ ราย เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมหรือนวัตกรรมดิจิทัล คิดเป็นเงินจำนวนประมาณ ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามร้อยล้านบาท) จึงไม่สามารถเป็น Digital Park ได้แต่อย่างใด

(๑๐.๓) ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม หากรัฐบาลสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ส่งเสริมการเกษตร เช่น การเพิ่มสถานีตรวจวัดสภาพอากาศที่มีประสิทธิภาพในทุกอำเภอ จะทำให้การทำการเกษตรได้ผลผลิตที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

(๑๑) ร่างมาตรา ๑๘ กระทรวงพลังงาน

(๑๑.๑) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับกระทรวงพลังงานลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ทั้งนี้ มีข้อสังเกต ดังนี้

๑) ภารกิจของกระทรวงพลังงานมีวิสัยทัศน์ให้ประเทศไทยมีความมั่นคงด้านพลังงาน เป็นผู้นำเทคโนโลยีพลังงานในภูมิภาคเอเชีย และประชาชนพึ่งพาตนเองได้ พันทกกิจ เสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานเพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แต่ยังมีงานด้านพลังงานบางส่วน เช่น การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อยู่ภายใต้กระทรวงมหาดไทย จึงควรพิจารณาถึงรูปแบบที่เหมาะสมเพื่อให้การจัดการพลังงานของชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒) งบประมาณรายจ่ายของสำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน ในส่วนของงบดำเนินงาน ค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ ประกอบด้วย ค่าเช่ารถต่าง ๆ เช่น ค่าเช่ารถประจำตำแหน่ง เมื่อพิจารณาค่าเช่ารถยนต์ส่วนบุคคล ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๖ คิดเป็นเงินจำนวนมาก จึงควรมีการพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมในการใช้จ่ายงบประมาณดังกล่าว

๓) มีข้อกังวลเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณะรักษาความสงบแห่งชาตินั้น ตามมาตรา ๑๗ บัญญัติให้กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๖ ปี นับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงหนึ่งวาระ โดยในวาระเริ่มแรก เมื่อครบกำหนด ๓ ปี ให้กรรมการออกจากตำแหน่งจำนวน ๓ คน ด้วยวิธีจับสลาก เพื่อให้เกิดความยุติธรรมและความเป็นธรรมในการบริหารกิจการ จึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่าที่ผ่านมานั้น ได้มีการดำเนินการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังกล่าวหรือไม่ และการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการดังกล่าวในปัจจุบันนี้ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

๔) กระทรวงพลังงานและกระทรวงศึกษาธิการควรทำงานอย่างบูรณาการ โดยนำแผงโซลาร์เซลล์ติดตั้งบนหลังคาโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนมีไฟฟ้าและเด็กนักเรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้

(๑๑.๒) ในขณะที่ประเทศต่าง ๆ สนับสนุนการใช้พลังงานสะอาด แต่รัฐบาลไทยกลับจะยกเลิกการสนับสนุนการใช้น้ำมันแก๊สโซฮอลล์ในอีก ๖ ปีข้างหน้า

(๑๒) ร่างมาตรา ๑๙ กระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ

ปัจจุบัน รัฐบาลต้องเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อให้สินค้าไทยแข่งขันในตลาดโลกได้ และต้องส่งเสริมการเจรจาเพื่อตลาดส่งออกเพิ่มเติม ซึ่งในการแถลงนโยบายของรัฐบาลในนโยบายเร่งด่วน มาตราการที่ ๓ มาตราการเศรษฐกิจเพื่อรองรับความผันผวนของเศรษฐกิจโลกนั้น เมื่อพิจารณาการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจดังกล่าว คือ กระทรวงพาณิชย์ ได้รับการจัดสรรงบประมาณลดลงเมื่อเทียบกับปีที่แล้ว ทั้ง ๆ ที่ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า การส่งออกลดลงและมีแนวโน้มว่าจะลดลงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่ได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการส่งออก ซึ่งเป็นช่องทางหารายได้เข้าประเทศ ประกอบกับการส่งออกของไทยที่เกิดภาวะวิกฤติในปัจจุบันนี้ไม่ได้เกิดจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำเท่านั้น แต่เกิดจากการที่รัฐบาลไม่สามารถสร้างความเชื่อมั่นจากต่างประเทศได้ ดังนั้น รัฐบาลจึงต้องเร่งสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและต่างประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยมีความพร้อมเรื่องการค้า แต่กลับปรากฏว่าในการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลให้ช่วงเวลาที่ผ่านมาสะท้อนให้เห็นถึงนโยบายทางเศรษฐกิจที่ล้มเหลว เพราะไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศ

(๑๓) ร่างมาตรา ๒๐ กระทรวงมหาดไทย

(๑๓.๑) การก่อสร้างอาคารที่ทำการกระทรวงมหาดไทยแห่งใหม่นั้น จะสร้างปัญหาด้านการจราจรให้กับประชาชนในพื้นที่ นอกจากนี้รัฐบาลควรนำเครื่องบินของกองทัพมาใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแทนที่จะตั้งงบประมาณรายจ่ายให้กับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจำนวนประมาณ ๓,๒๙๔,๐๐๐,๐๐๐บาท (สามพันสองร้อยเก้าสิบล้านบาท) เพื่อจัดซื้อเครื่องบินจำนวน ๒ ลำ ในการดำเนินการดังกล่าว

(๑๓.๒) การจัดสรรงบประมาณแบบผูกพันให้กับกรมเจ้าท่าและกรมโยธาธิการและผังเมือง ในการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมโดยการจัดสร้างเขื่อนซึ่งมีลักษณะเป็นการก่อสร้างแบบโครงสร้างแข็งเพื่อป้องกันการกัดเซาะบริเวณชายฝั่งทะเลทั่วประเทศ ทั้ง ๆ ที่ หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวโดยตรงคือกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งกลับไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการก่อสร้างเขื่อน นอกจากนี้ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยังเคยทักท้วงมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ว่า การก่อสร้างเขื่อนไม่สามารถแก้ไขปัญหาการกัดเซาะบริเวณชายฝั่งได้ทั้งหมดและยังจะก่อให้เกิดปัญหากับประชาชนในพื้นที่อีกด้วย

(๑๓.๓) ในช่วงระยะเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา พบว่าการใช้จ่ายงบประมาณในแต่ละจังหวัดมีปัญหาเป็นอย่างมาก ยกตัวอย่าง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบภัยจากพายุโซนร้อน “โพดุล” ที่ส่งผลกระทบเป็นอย่างมาก ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดยโสธร ทำให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อนจากอุทกภัย แต่เมื่อพิจารณาจากงบประมาณรายจ่ายที่รัฐบาลจัดสรรให้กับกระทรวงมหาดไทย

ปรากฏว่ากรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้รับงบประมาณมากกว่าปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เพียงจำนวนประมาณ ๗๕๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดร้อยห้าสิบล้านบาท) จึงเกรงว่าจะไม่เพียงพอต่อการแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน

แม้ว่าที่ผ่านมา จะมีการนำงบประมาณรายจ่ายงบกลางไปใช้แก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัย จังหวัดละ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยล้านบาท) แต่ก็พบว่ามีการฉ้อฉลทุจริต ดังนั้น จึงควรจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามแผนงานต่าง ๆ ของแต่ละกระทรวงให้ถูกต้องและชัดเจน

(๑๓.๔) ประเด็นเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินถือเป็นปัจจัยสำคัญของทุกอาชีพ รัฐบาลจึงควรเร่งรัดดำเนินการออกเอกสารกรรมสิทธิ์ที่ดินให้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและเร่งด่วน ซึ่งปีนี้รัฐบาลมีนโยบายออกโฉนดจำนวนเพียง ๒๘ จังหวัด ดังนั้น จึงควรปรับลดงบกลางและนำมาจัดสรรเพื่อใช้ในการดำเนินการออกโฉนดที่ดินให้กับประชาชน นอกจากนี้ รัฐบาลควรมีการประกาศเขตที่สาธารณประโยชน์ให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดข้อโต้แย้งกับประชาชน

(๑๔) ร่างมาตรา ๒๔ กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ

(๑๔.๑) กระทรวงศึกษาธิการได้รับการจัดสรรงบประมาณเป็นจำนวนมาก แต่ที่ผ่านมายังไม่สามารถปฏิรูปการศึกษาได้อย่างแท้จริง ดังจะเห็นได้จากคุณภาพชีวิตครู นักเรียน และคุณภาพการศึกษา ดังนั้น หากรัฐบาลนำแนวคิดและวิธีการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน มาประยุกต์ใช้จากก่อให้เกิดประโยชน์ เช่น การแยกการบริหารโรงเรียนออกจากการจัดการศึกษา เป็นต้น

ประเด็นต่อมาคือ ประเด็นเรื่องค่าอาหารกลางวันของเด็กนักเรียน ซึ่งปัจจุบันมีงบประมาณรายจ่ายค่าอาหารกลางวันจำกัดเฉพาะเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาเท่านั้น ยังไม่มีงบประมาณรายจ่ายค่าอาหารกลางวันสำหรับเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งสมควรที่จะต้องได้รับการจัดสรรงบประมาณให้ทั่วถึงในทุกระดับและทุกโรงเรียนต่อไป

(๑๔.๒) แม้รัฐบาลจะจัดสรรงบประมาณสนับสนุนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนจำนวน ๒๑๕ แห่ง ให้กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แต่ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการส่งเสริมและอุดหนุนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนให้เท่าเทียมกับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เพื่อเป็นการสร้างอนาคตเด็กไทยอย่างเท่าเทียมกัน

(๑๔.๓) นายกรัฐมนตรีเคยกล่าวไว้ว่าอาชีวะสร้างชาติและที่ผ่านมาปรากฏข้อเท็จจริงว่าวิทยาลัยอาชีวศึกษาหลายแห่ง เช่น วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น และวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี ได้รับการประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาจากประเทศสมาชิก ๑๗ ประเทศ ให้ได้รับรางวัลระดับเหรียญทอง แต่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาอาชีวศึกษา กลับได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยมาก

นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่ากระทรวงศึกษาธิการมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างไม่มีประสิทธิภาพในหลายโครงการ อย่างไรก็ดี มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า งบอุดหนุนของเด็กไทยมีจำนวนเงินคงที่มาเป็นระยะเวลาประมาณ ๑๐ ปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ทั้ง ๆ ที่ ราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ ๑๒ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรปรับเพิ่มงบประมาณรายจ่ายค่าอาหารกลางวันให้กับเด็กนักเรียนเป็นคนละ ๓๐ บาท

(๑๔.๔) ที่ผ่านมา การบริหารงานของรัฐบาลก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับครู และบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กล่าวคือ ๑. ขาดมาตรฐานทางการศึกษา เช่น ขาดบุคลากร การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการ และการขาดอุปกรณ์การศึกษา ๒. การบริหารงานบนความขาดแคลน ๓. ผู้มีส่วนได้เสีย เช่น ผู้ปกครองนักเรียน ให้นักเรียนโดยสารรถตู้มาเรียนในโรงเรียนมีชื่อเสียงในเขตเมือง สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาเรื่องมาตรฐานของสถานศึกษาในเขตเมืองกับเขตชนบท ๔. ปัญหาที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีนโยบายในการยกระดับคุณภาพโรงเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือและพัฒนาเป็นพิเศษอย่างเร่งด่วนหรือ ICU ดังนั้น รัฐบาลจึงควรเร่งดำเนินการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว

(๑๔.๕) การที่รัฐบาลปรับลดงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการลงนั้น แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่สนับสนุนคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แต่กลับสนับสนุนการดำเนินการด้านความมั่นคงโดยการเพิ่มงบประมาณรายจ่ายให้กับกระทรวงกลาโหม

(๑๔.๖) รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณให้กระทรวงศึกษาธิการเพื่อใช้ในการปฏิรูปการศึกษา โดยการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ยกเลิกโครงการและกิจกรรมที่เกินความจำเป็น ปรับปรุงกระบวนการในการผลิตบุคลากรทางการศึกษา ปรับปรุงระบบโครงสร้างทางการศึกษาโดยการกระจายอำนาจไปยังสถานศึกษาอย่างเต็มรูปแบบ และแก้ไขปัญหาหนี้สินของครูและบุคลากรทางการศึกษา

นอกจากนี้ รัฐบาลควรเพิ่มงบประมาณรายจ่ายในส่วนของเงินประกันสังคมให้แก่เจ้าหน้าที่ธุรการ นักการภารโรง ลูกจ้างชั่วคราว เงินสำหรับจัดโครงการส่งเสริมให้เยาวชนทำความดีโดยมีการประเมินความดีที่ทำออกมาเป็นจำนวนเงินและให้นำเงินดังกล่าวมาใช้หนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และเงินค่าอาหารของนักเรียน

สำหรับนโยบายพักหนี้ กยศ. หรือการยกเลิกดอกเบี้ย หรือยกเลิกค่าปรับนั้น มีข้อสังเกตว่ารัฐบาลได้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวนี้แล้วหรือไม่

ประเด็นต่อมาคือ เคยมีพรรคการเมืองบางพรรคประกาศว่าจะยกระดับโรงเรียนขนาดเล็กที่อยู่ห่างไกลจำนวนประมาณ ๓,๐๐๐ แห่ง แต่ปัจจุบันกลับมีการยุบโรงเรียนขนาดเล็ก อีกทั้งรัฐบาลกำลังจะเปลี่ยนใบประกอบวิชาชีพครูเป็นใบอนุญาตโดยไม่ต้องมีจิตวิญญาณความเป็นครู จึงต้องการให้รัฐบาลทบทวนในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวเหล่านี้ และไม่ต้องการให้กระทรวงศึกษาธิการมีการใช้จ่ายงบประมาณในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าว

(๑๔.๗) แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะได้รับงบประมาณรายจ่ายเป็นจำนวนมาก แต่ก็มีความคุ้มค่า เพราะเป็นงบประมาณที่จะนำไปใช้พัฒนาประชาชนให้มีความรู้เพื่อพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

(๑๔.๘) ปัญหาที่แท้จริงของระบบการศึกษา คือการใช้มาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยกเลิกผู้แทนครู โดยอ้างว่ามีการโยกย้ายไม่เป็นธรรม และให้มีผู้แทนระดับจังหวัด ซึ่งการมีผู้แทนดังกล่าวทำให้เกิดความขัดแย้งกันระหว่างศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการภาค และผู้อำนวยการสถานศึกษา ก่อให้เกิดปัญหามากขึ้นกว่าเดิม

(๑๔.๙) ปัจจุบัน มีปัญหาความขัดแย้งกันระหว่างสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกับสำนักงานศึกษาธิการภาค จึงควรยกเลิกสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด นอกจากนี้ รัฐบาลไม่ควรดำเนินการยุบโรงเรียนที่มีนักเรียนจำนวนไม่ถึง ๑๒๐ คน เพราะจะทำให้เด็กไม่มีที่เรียน

(๑๔.๑๐) การสร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้นกับประชาชน ต้องสร้างความมั่นคงด้านความรู้ สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน ซึ่งอาวุธที่ดีที่สุดคือการติดอาวุธทางปัญญาให้แก่ประชาชนภายในประเทศโดยระบบการเรียนออนไลน์ ซึ่งได้รับการบรรจุให้เป็นนโยบายของรัฐบาล เนื่องจากการสร้างโอกาสให้กับประชาชนและเป็นการศึกษารูปแบบใหม่ช่วยลดช่องว่าง ลดความเหลื่อมล้ำ เพิ่มทางเลือกให้แก่ประชาชนให้ได้เรียนตามความถนัด และให้ประชาชนที่อยู่ห่างไกล คนพิการ หรือไม่มีทุนทรัพย์ สามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการจำนวนร้อยละ ๖๕ กลับเป็นงบบุคลากร จึงเหลือใช้สำหรับด้านพัฒนาการศึกษาเพียงจำนวนประมาณร้อยละ ๒๐ ถึงร้อยละ ๓๐ เท่านั้น ดังนั้น รัฐบาลจึงควรเพิ่มความสำคัญแก่การศึกษานอกระบบ โดยเฉพาะในการกิจด้านการศึกษาออนไลน์รูปแบบใหม่ดังกล่าว

(๑๕) ร่างมาตรา ๒๕ กระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ

(๑๕.๑) เรื่องการประกันสุขภาพนั้น มีข้อสังเกต ดังนี้

๑) รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในเรื่องนี้น้อยเกินไป เพราะเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ แล้ว ปรากฏว่ามีการจัดสรรงบประมาณด้านสาธารณสุขเป็นสัดส่วนกับอัตราผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) กล่าวคือ ประเทศญี่ปุ่นคิดเป็นจำนวนร้อยละ ๑๐.๓ ประเทศที่มีรายได้ปานกลางระดับบนคิดเป็นจำนวนประมาณร้อยละ ๖.๓ ประเทศที่มีรายได้สูงคิดเป็นจำนวนร้อยละ ๑๑.๙ แต่ประเทศไทยจัดสรรงบประมาณไว้เพียงจำนวนประมาณร้อยละ ๔ และในจำนวนนี้เป็นงบประมาณของรัฐบาลจำนวนประมาณร้อยละ ๒ เท่านั้น แต่ส่วนใหญ่เป็นเงินของเอกชนเพิ่มเติมด้วย และหากจะพิจารณาในด้านอัตราส่วนระหว่างงบประมาณรายจ่ายด้านสุขภาพต่องบประมาณรายจ่ายของประเทศแล้ว ประเทศไทยก็มีการจัดสรรไว้จำนวนเพียงประมาณร้อยละ ๑๖ ทั้ง ๆ ที่ ควรจะจัดสรรให้มีจำนวนประมาณร้อยละ ๒๐ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรเพิ่มงบประมาณรายจ่ายด้านการสาธารณสุข

๒) รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายไม่เหมาะสมและไม่มีประสิทธิภาพ ดังนี้

๒.๑) งบประมาณรายจ่ายด้านส่งเสริมสุขภาพและการประกันโรคมีจำนวนน้อยมาก

๒.๒) งบลงทุนมีน้อยมาก ทั้ง ๆ ที่ ปัจจุบันโรงพยาบาลต่าง ๆ มีปัญหาความแออัด ให้บริการล่าช้า และมีเตียงผู้ป่วยไม่เพียงพอ นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมให้กับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) เพราะปัจจุบันอาคารบ้านพักเสื่อมสภาพ เนื่องจากมีการใช้งานมาเป็นระยะเวลาเกิน ๒๐ ปี ประกอบกับในปัจจุบันมี รพ.สต. จำนวนทั้งหมด ๙,๘๖๓ แห่ง แต่กลับได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายค่าไฟ ค่าน้ำ และค่าลูกจ้าง เพียงจำนวนประมาณแห่งละ ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาท) ถึง ๔๐,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นบาท) ต่อเดือน ทั้ง ๆ ที่ ควรมีงบประมาณจำนวนประมาณแห่งละ ๘๐,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นบาท) ต่อเดือน

(๑๕.๒) รัฐบาลควรปฏิรูปงานด้านสาธารณสุขโดยการเพิ่มศักยภาพให้กับอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ให้ทำหน้าที่ควบคู่กับแพทย์ผู้เชี่ยวชาญและนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ ซึ่งจะทำให้แพทย์และเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(๑๕.๓) กระทรวงสาธารณสุขควรดำเนินการให้กองทุนด้านสุขภาพของประชาชน ได้แก่ กองทุนหลักประกันสุขภาพ กองทุนประกันสังคม และกองทุนสวัสดิการของข้าราชการให้มีสิทธิใกล้เคียงกัน ทั้งการรักษาและค่าบริการ เพื่อไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำ โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑) งบประมาณด้านสุขภาพ ควรเน้นที่การเสริมสร้างป้องกันมากกว่าการรักษา

๒) การรักษาเกี่ยวกับการฟอกไต ปัจจุบันผู้ป่วยต้องรับการรักษาฟอกไตทางหน้าท้อง หากมีการติดเชื้อต้องเริ่มกระบวนการรักษาใหม่ ทำให้ประชาชนเดือดร้อน ควรเพิ่มการบริการให้ผู้ป่วยสามารถรับการรักษาผ่านทางหลอดเลือดและเครื่องฟอกไต

๓) รัฐบาลควรจัดอายุรแพทย์ให้เพียงพอต่อการให้บริการประชาชน

๔) รัฐบาลควรเพิ่มสิทธิการรับบริการทางทันตกรรมผ่านกองทุนหลักประกันสุขภาพ ให้ครอบคลุมการทำฟันแบบติดแน่น

๕) รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและตอบสนองการทำงานของบุคลากรเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ รวมทั้งการบรรจุแต่งตั้งบุคลากรด้วย

(๑๕.๔) ปัจจุบัน ประเทศไทยมีคนฆ่าตัวตายเป็นจำนวนมาก แต่รัฐบาลกลับปรับลดงบประมาณรายจ่ายของกรมสุขภาพจิต

(๑๕.๕) การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุข ไม่ตอบสนองต่อโรคที่มีความสำคัญ กล่าวคือ จากข้อมูลขององค์การอนามัยโลก (WHO) ปรากฏว่า ประเทศไทย มีอัตราการเสียชีวิตบนท้องถนนจำนวน ๓๒ คน ต่อประชากรจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ คน ต่อปี ส่วนในประเทศอาเซียน เช่น ประเทศเวียดนาม มีอัตราการเสียชีวิตบนท้องถนนจำนวน ๒๖ คน ต่อประชากรจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ คนต่อปี ประเทศมาเลเซีย มีอัตราการเสียชีวิตบนท้องถนนจำนวน ๒๓ คน ต่อประชากรจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ คนต่อปี และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ประเทศสิงคโปร์ มีอัตราการเสียชีวิตบนท้องถนนจำนวน ๒.๘ คน ต่อประชากรจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ คนต่อปี แต่รัฐบาลไทยกลับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยมีการปรับลดงบประมาณกองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน จากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ได้จัดสรรไว้จำนวนประมาณ ๘๘๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดร้อยเก้าสิบล้านบาท) เหลือเพียงจำนวนประมาณ ๘๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดร้อยสิบล้านบาท) ซึ่งนอกจากจะส่งผลทำให้มีผู้เสียชีวิตจำนวนมากขึ้นแล้ว ยังจะทำให้ต้องมีการชันสูตรพลิกศพโดยแพทย์นิติเวชเพิ่มขึ้น แต่กลับปรากฏว่าไม่มีการจัดสรรงบประมาณให้กับโรงเรียนแพทย์ทั่วประเทศเพื่อใช้ในการชันสูตรพลิกศพแต่อย่างใด

(๑๕.๖) กระทรวงสาธารณสุขมีปัญหาเรื่องการผลิตบุคลากรด้านสาธารณสุข ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน กล่าวคือ ประเทศไทยมีแพทย์จำนวน ๐.๕ คน ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐ คน ทันตแพทย์จำนวน ๐.๑ คน ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐ คน เกษัตริกรจำนวน ๐.๒ คน ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐ คน พยาบาลจำนวน ๒.๔ คน ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐ คน เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนแล้ว ปรากฏว่า ประเทศไทย มีแพทย์น้อยกว่าทุกประเทศ เช่น ประเทศบรูไนมีแพทย์จำนวน ๑.๕ คน ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐ คน ประเทศสิงคโปร์มีแพทย์จำนวน ๑.๙ คน ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐ คน และประเทศมาเลเซียมีแพทย์จำนวน ๑.๒ คน ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐ คน

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีการกระจายบุคลากรด้านสาธารณสุขไม่ทั่วถึง เช่น การกระจายของบุคลากรด้านสาธารณสุข จำแนกตามรายภาคในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ พบว่า กรุงเทพมหานครมีบุคลากรมากกว่าภูมิภาคอื่น ๆ จำนวน ๓ ถึง ๕ เท่า กล่าวคือ กรุงเทพมหานคร มีแพทย์จำนวน ๑ คน ต่อประชากรจำนวน ๗๑๐ คน ภาคเหนือ มีแพทย์จำนวน ๑ คน ต่อประชากรจำนวน ๒,๒๒๕ คน ภาคกลาง มีแพทย์จำนวน ๑ คน ต่อประชากรจำนวน ๑,๓๙๘ คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแพทย์จำนวน ๑ คน ต่อประชากรจำนวน ๓,๓๓๘ คน และภาคใต้ มีแพทย์จำนวน ๑ คน ต่อประชากรจำนวน ๒,๔๒๘ คน

ด้านเครื่องมือทางการแพทย์ที่สำคัญก็มีการกระจุกตัวอยู่ที่กรุงเทพมหานคร เช่นกัน เช่น การตรวจวินิจฉัยโรคด้วยเครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์แบบซีทีสแกน (CT Scan หรือ Computerized Tomography Scan) กล่าวคือ กรุงเทพมหานคร มีเครื่องซีทีสแกนจำนวน ๒๖ เครื่อง ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน จังหวัดเชียงราย มีเครื่องซีทีสแกนจำนวน ๖ เครื่อง ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน จังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีเครื่องซีทีสแกน จำนวน ๓ เครื่อง ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน จังหวัดทางภาคใต้

สถานีตำรวจ จำนวน ๑,๔๘๓ สถานี มีอายุการใช้งาน ๓๐ ปี จำนวน ๑,๒๓๙ สถานี และอายุการใช้งาน ๓๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๔๑ สถานี ดังนั้น ในการจัดทำงบประมาณรายจ่าย ในปีต่อไป จึงขอให้คำนึงถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติด้วย ทั้งนี้ โดยมีประเด็นที่ขอรับการสนับสนุน ดังนี้

- ๑) เบี้ยเลี้ยง ปัจจุบันได้รับคนละจำนวน ๖๐๐ บาท (หกร้อยบาท) ต่อเดือน ขอรับการสนับสนุนเป็นคนละจำนวน ๓,๐๐๐ บาท (สามพันบาท) ต่อเดือน
- ๒) น้ำมันเชื้อเพลิงออกตรวจได้รับจำนวน ๗,๐๐๐ บาท (เจ็ดพันบาท) ต่อเดือน ขอรับการสนับสนุนเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันบาท) ต่อเดือน
- ๓) ค่าน้ำและค่าไฟฟ้าของสถานีตำรวจจำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันสามร้อยล้านบาท) ปัจจุบัน ได้รับงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดร้อยล้านบาท) ยังขาดอยู่จำนวนประมาณ ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าร้อยล้านบาท)
- ๔) ค่าตอบแทนการสอบสวนคดีอาญา ปัจจุบันได้รับจำนวนประมาณ ๒๘๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยแปดสิบเจ็ดล้านบาท) ขอรับการสนับสนุนเป็นจำนวน ๔๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ร้อยห้าสิบล้านบาท)
- ๕) ค่าใช้จ่ายในการผลิตและฝึกอบรมตำรวจบรรจุใหม่ จำนวน ๑,๗๐๐ อัตรา ต้องใช้งบประมาณรายจ่าย จำนวนประมาณ ๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าสิบล้านบาท) แต่ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

(๑๗) ร่างมาตรา ๒๘ จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

รัฐบาลปรับลดงบประมาณที่จะจัดสรรให้กับกลุ่มภาคใต้ ๖ จังหวัด ได้แก่ จังหวัด ระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล ทั้ง ๆ ที่ กลุ่มจังหวัด ทั้ง ๖ จังหวัดดังกล่าวเป็นแหล่งท่องเที่ยวซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยได้

(๑๘) ร่างมาตรา ๓๐ หน่วยงานของรัฐสภา

งบประมาณรายจ่ายหน่วยงานของรัฐสภาในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งไม่มี สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตลอดปีงบประมาณ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจำนวน ประมาณ ๖,๙๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันเก้าร้อยสามสิบล้านบาท) แต่ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งมีครบทั้งสองสภา กลับได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๔,๔๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันสี่ร้อยเจ็ดสิบล้านบาท) ลดลงเป็นจำนวนมาก

(๑๙) ร่างมาตรา ๓๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๙.๑) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้มีการจัดสรรงบประมาณรายจ่าย แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนประมาณ ๕๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นห้าพัน ล้านบาท) เพิ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งจัดสรรไว้จำนวนประมาณ ๔๔,๐๕๙,๐๖๑,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นสี่พันห้าสิบล้านหกหมื่นหนึ่งพันบาท) แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วจะเห็นว่า มีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จึงแสดงให้เห็นว่า อาจไม่เป็นการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

แม้ว่าพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จะบัญญัติให้มีการจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นให้เพียงพอต่อการบริการสาธารณะก็จริง แต่ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นยังขาดแคลนงบประมาณในการสร้างความเจริญให้ท้องถิ่น นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีนโยบาย
ต่าง ๆ อยู่ในแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกด้วย
เช่น เงินโครงการอาหารกลางวัน นมโรงเรียน และโครงการค่าตอบแทนอาสาสมัครสาธารณสุข
ประจำหมู่บ้าน (อสม.) ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บรายได้ได้น้อยลง ประกอบกับรัฐบาล
ก็จัดสรรงบประมาณไม่เหมาะสม กล่าวคือ มีการถ่ายโอนภารกิจ แต่ไม่มีการโอนงบประมาณ
เช่น การถ่ายโอนภารกิจในการดูแลรักษาถนน แต่ไม่มีการถ่ายโอนงบประมาณรายจ่ายให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น จึงถือได้ว่ารัฐบาลยังไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๙.๒) ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐
ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๐ (๔) ก่อนแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้กำหนดว่า
ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นต้นไป ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้คิดเป็นสัดส่วน
ต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ แต่มีอาจทำได้ ดังนั้น ในการแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว (ฉบับที่ ๒) จึงได้กำหนดให้ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป
ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลไม่น้อยกว่า
ร้อยละ ๒๕ และโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วน
ต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ แต่ปัจจุบันระยะเวลาผ่านมาจำนวน ๒๒ ปี
(นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๒) รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคง
อยู่ที่ร้อยละ ๒๙.๕ ของรายได้สุทธิของรัฐบาล

เงินอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นงบประมาณ
ที่เรียกทั่วไปว่า “งบผ่าน” เช่น งบประมาณของขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านให้กับโรงเรียน
ต่าง ๆ เพื่อการจัดซื้ออาหารกลางวันโรงเรียนและนมโรงเรียน งบประมาณอาสาสมัครสาธารณสุข
ประจำหมู่บ้าน (อสม.) เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเบี้ยยังชีพผู้พิการ เหตุใดจึงไม่กำหนดงบประมาณ
เหล่านี้ไว้ในงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กล่าวเฉพาะในส่วนของผู้สูงอายุ และเบี้ยยังชีพผู้พิการ ที่ผ่านมา
มีปัญหาอย่างยิ่ง กล่าวคือ ในอดีตมีการจ่ายผ่านให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่เมื่อผู้สูงอายุ
เสียชีวิตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงได้นำเงินไปใช้จ่ายและถูกสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
สอบสวน แต่ต่อมามีการชี้แจงว่าสามารถนำไปใช้จ่ายได้ และล่าสุดในเดือนมกราคม ๒๕๖๒
ทางกรมบัญชีกลางได้เปลี่ยนระบบ โดยใช้ระบบ E-Payment จ่ายตรงไปยังผู้มีสิทธิ แต่ยอดเงิน
ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังปรากฏอยู่ โดยไม่มีการจ่ายเงินชดเชยให้แต่อย่างใด

โดยสรุปองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีงบประมาณที่บริหารจัดการได้อย่างอิสระ เพียงจำนวนร้อยละ ๑๘ ของรายได้สุทธิของรัฐบาล จากที่มีอยู่ทั้งหมดจำนวนร้อยละ ๒๙.๕ เนื่องจากรัฐบาลถ่ายโอนภารกิจให้กับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ไม่ได้ถ่ายโอนหรือจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานตามภารกิจมาให้ด้วย

(๑๙.๓) เหตุไครมทางหลวงชนบทจึงได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินจำนวนมาก ทั้ง ๆ ที่ได้ถ่ายโอนภารกิจเรื่องถนนไปให้กับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว เป็นจำนวนมาก

สำหรับรายได้ต่าง ๆ ที่เข้าใจว่าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดเก็บได้นั้น ในความเป็นจริงแล้วองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บรายได้ได้น้อยมากหรือจัดเก็บได้เพียงจำนวนประมาณ ๖๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกหมื่นล้านบาท) ถึง ๗๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นล้านบาท) ต่อปี แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กลับกำหนดว่าจะจัดเก็บได้จำนวนประมาณ ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนหนึ่งหมื่นห้าพันล้านบาท) หรือคิดเป็นจำนวนร้อยละ ๑๔.๔ ของรายได้รวม จึงเป็นการประมาณการจัดเก็บรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ทำให้เงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นขาดไปจำนวนประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นล้านบาท) และถึงแม้ว่าจะมีการกล่าวอ้างถึงพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งจะมีผลใช้บังคับในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ และจะทำให้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นก็เป็นการคลาดเคลื่อนไปจากข้อเท็จจริง เนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าว มิได้ทำให้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้ามกลับจะทำให้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บรายได้ได้ลดลง เนื่องจากข้อยกเว้นที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว อันเป็นการสร้างความไม่เป็นธรรมให้แก่ผู้เสียภาษีในชุมชน

(๑๙.๔) ปัจจุบัน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งมีข้อสงสัยในหลายเรื่อง เช่น เรื่อง พาราซอยล์ (Para Soil : การก่อสร้างถนนดินซีเมนต์ปรับปรุงคุณภาพด้วยยางธรรมชาติ สำหรับงานถนนท้องถิ่น) พบว่ามีอยู่ทั้งหมดจำนวน ๓ บริษัท ที่จดทะเบียนวันเดียวกันและมีที่ตั้งบริษัทอยู่ในบริเวณเดียวกัน จึงขอให้รัฐบาลตรวจสอบด้วย รวมถึงเรื่องการบริหารงานบุคคลของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ได้ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘/๒๕๖๐ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการบริหารงานส่วนบุคคลท้องถิ่น โดยกำหนดให้คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล และคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นแทนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร ซึ่งการสอบบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นจำนวนกว่า ๑๒,๐๐๐ ตำแหน่ง ที่ผ่านมา ปรากฏว่าทำได้ไม่ดีเท่ากับที่้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเคยดำเนินการเองมาก่อน และยิ่งก่อให้เกิดผลเสีย เนื่องจากบุคคลที่ผ่านการคัดเลือกมานั้นจะผูกพันกับส่วนกลาง ไม่ผูกพันกับท้องถิ่น

(๑๙.๕) รัฐบาลจัดสรรงบอุดหนุนให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) อย่างไม่มีประสิทธิภาพและเกิดความเหลื่อมล้ำ กล่าวคือ หากรวบแล้วยังได้รับงบอุดหนุนมากถือว่า อุดหนุนมากเกินไปสมควร แต่ถ้าได้รับงบอุดหนุนน้อยจึงจะถือว่ามีความเหมาะสม ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากจนวนแล้วยังได้รับงบอุดหนุนน้อยก็ถือว่าอุดหนุนน้อยเกินไปสมควร แต่หากได้รับงบอุดหนุนมาก จึงจะถือว่ามีความเหมาะสม

ตัวอย่างของกรณีงบอุดหนุนต่อประชากรมากเกินไป (รวยยิ่งกระจุก) ได้แก่

๑) จังหวัดปทุมธานี มีรายได้ครัวเรือนจำนวนประมาณ ๔๐๙,๐๐๐ บาท (สี่แสนเก้าพันบาท) ได้รับงบอุดหนุนต่อคนจำนวนประมาณ ๑๗๑ บาท (หนึ่งร้อยเจ็ดสิบเอ็ดบาท) และมีจำนวนประชากรทั้งหมดประมาณ ๑,๔๗๐,๐๐๐ คน

๒) จังหวัดนนทบุรี มีรายได้ครัวเรือนจำนวนประมาณ ๔๐๙,๐๐๐ บาท (สี่แสนเก้าพันบาท) ได้รับงบอุดหนุนต่อคนจำนวนประมาณ ๓๖๒ บาท (สามร้อยหกสิบสองบาท) และมีจำนวนประชากรทั้งหมดประมาณ ๑,๕๕๐,๐๐๐ คน

๓) จังหวัดภูเก็ต มีรายได้ครัวเรือนจำนวนประมาณ ๓๙๖,๐๐๐ บาท (สามแสนเก้าหมื่นหกพันบาท) ได้รับงบอุดหนุนต่อคนจำนวนประมาณ ๓๖๒ บาท (สามร้อยหกสิบสองบาท) และมีจำนวนประชากรทั้งหมดประมาณ ๕๓๐,๐๐๐ คน

ตัวอย่างของกรณีงบอุดหนุนต่อประชากรน้อยเกินไป (จนยิ่งกระจาย) ได้แก่

๑) จังหวัดบุรีรัมย์ มีรายได้ครัวเรือนจำนวนประมาณ ๑๕๔,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นสี่พันบาท) ได้รับงบอุดหนุนต่อคนจำนวนประมาณ ๒๔๘ บาท (สองร้อยสี่สิบแปดบาท) และมีจำนวนประชากรทั้งหมดประมาณ ๑,๒๖๐,๐๐๐ คน

๒) จังหวัดนครราชสีมา มีรายได้ครัวเรือนจำนวนประมาณ ๑๗๒,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นสองพันบาท) ได้รับงบอุดหนุนต่อคนจำนวนประมาณ ๑๙๒ บาท (หนึ่งร้อยเก้าสิบสองบาท) และมีจำนวนประชากรทั้งหมดประมาณ ๖๙๐,๐๐๐ คน

นอกจากนี้ แม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีรายได้ที่จัดเก็บได้เองจำนวนหนึ่ง แต่กลับมีอิสระในการบริหารเงินนั้นเองที่มีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก ยกตัวอย่างเช่น จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดสมุทรปราการ มีรายได้ที่มีอิสระในการบริหารต่อรายได้ทั้งหมดของตนเองจำนวนร้อยละ ๘๑ ในขณะที่จังหวัดเชียงรายและจังหวัดศรีสะเกษ มีรายได้ที่มีอิสระในการบริหารต่อรายได้ทั้งหมดของตนเองจำนวนร้อยละ ๔๘ กรณีจึงแสดงให้เห็นว่าเป็นการจัดสรรงบประมาณที่มีลักษณะรวยกระจุก จนกระจาย ไม่ได้ลดความเหลื่อมล้ำแต่อย่างใด

(๑๙.๖) การจัดสรรงบประมาณตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้มากได้รับการจัดสรรงบประมาณมาก และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้น้อยได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยนั้น เป็นวิธีที่ไม่ถูกต้อง เพราะหากนำวิธีการจัดสรร

งบประมาณของต่างประเทศมาเปรียบเทียบว่าจะต้องดำเนินการอย่างไร เช่น กรณีของประเทศญี่ปุ่น ที่มีการจัดสรรโดยในลำดับแรกรัฐจะให้งบอุดหนุนไปก่อน จากนั้นจึงพิจารณาว่าแต่ละจังหวัดมีความต้องการใช้งบประมาณอีกจำนวนเท่าใด โดยพิจารณาจากงบประมาณต่อคนที่จะต้องใช้ในการให้บริการสาธารณสุขไม่ว่าจะเป็นการให้บริการสาธารณสุข การแพทย์ และการศึกษาต่อจำนวนประชากร ๑ คน คุณด้วยจำนวนประชากรในจังหวัดหรือท้องถิ่นนั้น เป็นงบประมาณที่จำเป็นต้องใช้ ก่อนหักออกจากรายได้ที่สามารถจัดเก็บได้เองและเงินอุดหนุนจากรัฐบาล แล้วจึงพิจารณาว่าท้องถิ่นนั้น ยังมีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณอีกจำนวนเท่าใด จึงจะจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้ ส่วนรายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บได้เองนั้น มีลักษณะที่ไม่ต่างจากประเทศไทย กล่าวคือ ในเมืองหลักจะมีรายได้ที่จัดเก็บได้เองเป็นจำนวนมาก ส่วนเมืองรองจะมีรายได้ที่จัดเก็บได้เองเป็นจำนวนน้อย แต่เรื่องที่มีความแตกต่างจากประเทศไทยคือประเทศญี่ปุ่นจะให้งบอุดหนุนไม่มาก แต่จะให้งบจัดสรรเป็นจำนวนมากตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ในขณะที่ประเทศไทยจะจัดสรรงบประมาณโดยการคำนวณจากการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับงบจัดสรรน้อย ในขณะที่ได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นจำนวนมาก ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับงบอุดหนุนไปแล้ว ก็ไม่มีอิสระในการบริหารเงินนั้นแต่อย่างใด เพราะงบอุดหนุนจะต้องดำเนินการตามที่รัฐบาลกำหนดไว้ และต้องทำตามยุทธศาสตร์ชาติ รวมถึงแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ในขณะที่ประเทศญี่ปุ่นให้งบจัดสรรเป็นจำนวนมากแก่ท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นนำไปบริหารจัดการได้เอง

ดังนั้น จึงมีข้อเสนอสรุปว่า รัฐบาลควรมีความเชื่อมั่นในศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมอบอำนาจหน้าที่ในเรื่องต่าง ๆ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ตัดสินใจ เปลี่ยนประเทศไทยให้เป็นรัฐกระจายอำนาจ และจัดสรรงบประมาณให้โดยมีการถ่วงน้ำหนักความเหลื่อมล้ำตามความจำเป็นและจำนวนประชากร

(๒๐) ร่างมาตรา ๓๗ แผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๒๐.๑) การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น มีจำนวนลดลงจากที่เคยจัดสรรไว้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดให้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวลดลงจำนวนร้อยละ ๑๐ อย่างไรก็ดี แม้งบประมาณในส่วนนี้จะลดลง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้จะลดลงตามไปด้วย

ทั้งนี้ งบประมาณรายจ่ายเพื่อแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ

(๑) งบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๑๐,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดร้อยล้านบาท) ซึ่งเป็นงบประมาณที่จัดสรรให้หน่วยงานที่เกี่ยวกับกองทัพ และกระทรวงกลาโหมมากที่สุด ในขณะที่กระทรวงยุติธรรมซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญ ในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ อีกรกระทรวงหนึ่ง กลับได้รับการจัดสรรงบประมาณ เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพเพียงจำนวนประมาณ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกล้านบาท) เท่านั้น

(๒) งบประมาณรายจ่ายที่จัดสรรให้กับกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ นั้น กระทรวงยุติธรรมได้รับการจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพียงจำนวนร้อยละ ๐.๕๗๔ เท่านั้น

ดังนั้น รัฐบาลจึงควรจัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ตรงตาม ความต้องการของประชาชน และใช้ความยุติธรรมนำการเมืองและการทหาร โดยการปรับลด งบประมาณรายจ่ายด้านอื่น ๆ ลง แล้วนำไปเพิ่มให้กับงานด้านการอำนวยความยุติธรรม

(๒๐.๒) ต้องการเสนอให้รัฐบาลดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ โครงการ ระบบเชื่อมโยงฐานข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ หรือระบบ FIDS (Forensic Integrated Database System) ซึ่งเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลายนิ้วมือและ DNA เนื่องจากที่ผ่านมามาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ในขณะนั้นมีงบประมาณรายจ่ายในเรื่องนี้เพียงจำนวนประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ยี่สิบล้าน บาท) แต่คดีหลายคดีได้รับความกระจ่าง เพราะมีการเชื่อมโยงฐานข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ รัฐบาลจึงควรพัฒนาและเพิ่มงบประมาณรายจ่ายในเรื่องนี้

(๒๑) ร่างมาตรา ๓๙ แผนงานบูรณาการจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม

ปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ทำให้เกิดความเสียหายอย่างมาก จึงมีข้อเสนอในการแก้ไขปัญหา ดังนี้

- ๑) รัฐควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในการวิจัยเรื่องดังกล่าว
- ๒) รัฐควรพิจารณาติดตั้งเครื่องตรวจวัดฝุ่นกระจายทุกตำบล เพื่อให้มีการแจ้งเตือนทันทีทางระบบออนไลน์
- ๓) การสร้างพื้นที่ปลอดภัยทุกตำบล โดยเน้นที่ศูนย์เด็กเล็กและห้องสมุดชุมชน
- ๔) การติดตั้งเครื่องตรวจวัดฝุ่นควันภาคสนามสำหรับโรงงานทั่วประเทศ
- ๕) การติดตั้งเครื่องตรวจวัดฝุ่นแบบมาตรฐานของกรมควบคุมมลพิษ
- ๖) การปลูกป่าเพื่อฟื้นฟูปะบบนิเวศจำนวน ๘๕,๐๐๐ ไร่ ต่อปี
- ๗) สร้างฐานข้อมูลกลางและเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะ
- ๘) สร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยการจ่ายเงินอุดหนุนเพื่อลดการเผา ในภาคการเกษตรอันจะส่งผลช่วยลดปัญหาฝุ่นควันข้ามพรมแดน

(๒๒) ร่างมาตรา ๔๑ แผนงานบูรณาการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย

เมื่อพิจารณาจากสถิติแล้วพบว่า ภายในระยะเวลา ๑๕ ปีข้างหน้า จะมีผู้สูงอายุในประเทศไทยจำนวนประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ คน และปัจจุบันหากรัฐบาลจะดูแลผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นก็สามารถทำได้ แต่รัฐบาลต้องเพิ่มสัดส่วนภาษีของรายได้ประเทศโดยรวมจากร้อยละ ๑๕ เป็นประมาณร้อยละ ๓๐

(๒๓) ร่างมาตรา ๔๒ แผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

(๒๓.๑) ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะในประเด็นเรื่องงบประมาณในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เพราะจากเหตุการณ์น้ำท่วมและน้ำแล้งที่ผ่านมา แสดงว่าประเทศไทยไม่ได้ขาดแคลนน้ำ หากแต่มีปัญหาเรื่องประสิทธิภาพในการบริหารจัดการน้ำ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของกระทรวงต่าง ๆ จำนวน ๗ กระทรวง และกรมต่าง ๆ จำนวน ๓๐ กรม รวมทั้งมีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายต่าง ๆ จำนวนประมาณ ๕๐ ฉบับ ทั้งนี้โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทำงานบูรณาการผ่านคณะกรรมการน้ำแห่งชาติ และคณะกรรมการลุ่มน้ำ ซึ่งแผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายทั้งหมดจำนวนประมาณ ๕๙,๔๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นเก้าพันสี่ร้อยสามสิบล้านบาท) หน่วยงานที่ได้รับงบประมาณสูงสุด คือ กรมชลประทาน กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมทรัพยากรน้ำ และกรมทรัพยากรน้ำบาดาล นอกจากนี้ ยังมีงบประมาณเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำด้านอื่น ๆ ทั้งในภาวน้ำปกติและภาวน้ำวิกฤติ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายรวมกันเกือบถึงจำนวน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนล้านบาท) ซึ่งในภาวะวิกฤติจะใช้จ่ายงบประมาณผ่านกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงกลาโหม กรมอุตุนิยมวิทยา สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน) กรมทรัพยากรน้ำ และสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เป็นวงเงินงบประมาณจำนวนประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นล้านบาท) และยังมีงบกลางที่เป็นเงินอุดหนุนเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน จำนวนประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามพันล้านบาท) และงบกลางที่เป็นเงินสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวนประมาณ ๙๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าหมื่นหกพันล้านบาท) ซึ่งงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวทั้งหมดคิดเป็นเงินจำนวนกว่า ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนล้านบาท) นี้ มีการบริหารจัดการที่ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน โดยมีเหตุผลสนับสนุน ๓ ประการ ดังนี้

๑) เมื่อพิจารณาจากปริมาณน้ำ และการบริหารจัดการต่าง ๆ เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันนี้ รัฐบาลจะสามารถบริหารจัดการน้ำได้อย่างเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการประมาณ ๑๕๒ ปี ทั้งนี้ โดยเป็นการคำนวณตามความต้องการน้ำในประเทศไทยที่ไม่เพิ่มขึ้น

๒) ในภาวน้ำปกติ การจัดสรรงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำนั้น สะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยเป็นระบบราชการแบบรวมศูนย์และขาดการกระจายอำนาจ ซึ่งในการบริหารจัดการน้ำทั่วไปมีการแบ่งการบริหารจัดการน้ำออกเป็น ๔ ระดับ ได้แก่

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความเหมาะสมในการเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ภาคใต้ ประการต่อมาทางหลวงสำหรับภาคใต้มีเพียงสายเดียว ไม่มีถนนทางเลือกหรือถนนคู่ขนานอื่น ในขณะที่ภาคอื่น ๆ มีถนนมอเตอร์เวย์ (Motorway) จึงเสนอให้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสร้างรถไฟรางคู่ไปถึงสถานีรถไฟทุ่งสง สร้างถนนมอเตอร์เวย์ (Motorway) สู่อำเภอใต้ และสร้างถนนโลคัลโรด (Local Road) คู่ขนานกับทางรถไฟ เพื่อเป็นการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ในภาคใต้ด้วยมิใช่ให้ความสำคัญแต่เพียงในกรุงเทพมหานครเท่านั้น

(๒๕) ร่างมาตรา ๕๓ ทุณหมนเวียน

รัฐบาลไม่ได้ให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนา เพราะมีการจัดสรรงบประมาณในส่วนนี้ไว้ไม่เกินร้อยละ ๐.๕ ซึ่งจะส่งผลทำให้งานวิจัยและพัฒนาของประเทศไทยไม่มีประสิทธิภาพ ต่างจากประเทศเกาหลีใต้ ที่จัดสรรงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาจำนวนร้อยละ ๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)

นอกจากนี้ รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม แต่ไม่มีรายละเอียดการใช้งบประมาณ และเป็นงบบุคลากรถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีลักษณะเป็นการรวมศูนย์อำนาจ

๓. คณะรัฐมนตรีได้ตอบชี้แจงสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) การจัดทำร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้น ได้มีการจัดทำรายการโดยแสดงแหล่งที่มาและประมาณการรายได้ และมีการพิจารณาผ่านกลไกต่าง ๆ อย่างรอบคอบ อีกทั้งยังผ่านการพิจารณาของคณะทำงาน ซึ่งมีผู้แทนของหน่วยงานที่รับผิดชอบนโยบายด้านเศรษฐกิจการเงินการคลังของประเทศ ดังนั้น การจัดทำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงถูกต้องและเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติทั้ง ๖ ด้าน เช่น กรณีที่รัฐบาลได้มีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อสร้างความเติบโตที่ยั่งยืนให้กับประเทศและเพื่อประโยชน์ของประชาชนจำนวน ๔ กลุ่ม ดังนี้

๑) กลุ่มผู้มีรายได้น้อย กลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มที่ต้องดูแลเลี้ยงดูบุตร

รัฐบาลให้การช่วยเหลือบุคคลกลุ่มนี้ผ่านสวัสดิการแห่งรัฐ และการพักหนี้เงินต้นกองทุนหมู่บ้านที่กู้จากสถาบันการเงินเป็นเวลา ๑ ปี

๒) กลุ่มเกษตรกรซึ่งได้รับผลกระทบจากภัยแล้งและภัยพิบัติต่าง ๆ

รัฐบาลให้การช่วยเหลือบุคคลกลุ่มนี้โดยการลดดอกเบี้ยเงินกู้และขยายเวลาการชำระหนี้ให้ ตลอดจนให้การสนับสนุนต้นทุนการผลิตให้เกษตรกรที่เพาะปลูกข้าว

๓) กลุ่มประชาชนทั่วไป

รัฐบาลมีมาตรการกระตุ้นและส่งเสริมให้บุคคลกลุ่มนี้ใช้จ่ายเงินเพื่อให้เศรษฐกิจเกิดการหมุนเวียน

๔) กลุ่มผู้ประกอบการ

รัฐบาลให้การช่วยเหลือผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เข้าถึงแหล่งเงินทุน จัดตั้งกองทุนพิเศษ และให้หักรายจ่ายสำหรับการลงทุนเกี่ยวกับเครื่องจักรเพิ่มเป็นจำนวน ๑.๕ เท่าของที่จ่ายจริง และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจจำนวนประมาณ ๒๔๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนสี่หมื่นหกพันล้านบาท)

ส่วนมาตรการชิมช้อปใช้ นั้นเป็นมาตรการเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจตาม ๓) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการหมุนเวียนในหน่วยเศรษฐกิจย่อยให้ได้มากที่สุด และเป็นการนำเทคโนโลยีเข้าสู่ประชาชน อีกทั้งยังสามารถจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของประชาชน และข้อมูลของร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลสำหรับบริหารประเทศต่อไปในอนาคตได้อีกด้วย

สำหรับสาเหตุที่ต้องจัดทำงบประมาณแบบขาดดุลนั้น เพราะเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นสำหรับประเทศไทยที่อยู่ระหว่างการเร่งพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ต้องมีการลงทุนเพื่ออนาคตและปรับเปลี่ยนประเทศในหลายด้าน จึงต้องใช้นโยบายการคลังแบบขยายตัว ซึ่งหลายประเทศก็ใช้วิธีดังกล่าวเพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศสอดคล้องกับสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี โดยทุกโครงการที่รัฐบาลดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ว่าขาดดุลจะต้องนำมาใช้เพื่อการลงทุนเท่านั้น ทั้งนี้รัฐบาลมีแนวทางที่ชัดเจนที่จะทำให้งบประมาณเข้าสู่จุดสมดุลโดยคณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานนั้นได้กำหนดเป้าหมายที่จะทำงบประมาณแบบสมดุลให้สอดคล้องกับแผนการคลังระยะปานกลาง

ส่วนกรณีการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาลนั้นสามารถจัดเก็บได้ตามเป้าที่กำหนดไว้ โดยในการดำเนินการดังกล่าวนี้ รัฐบาลได้เตรียมมาตรการเสริมที่จะนำมาช่วยสนับสนุนการจัดเก็บรายได้และจะมีการนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ด้วย

(๒) แม้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนในไตรมาสที่ ๑ และที่ ๒ ของปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จะมีจำนวนลดลง แต่ตั้งแต่ไตรมาสที่ ๓ ของปี พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๖๒ จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนเพิ่มขึ้นจำนวนร้อยละ ๕.๘ หรือมีจำนวนประมาณ ๘๕๒,๑๓๐ คน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสัญญาณในทางที่ดีขึ้นเพราะเข้าสู่ฤดูกาลท่องเที่ยว นอกจากนี้ รายได้จากการท่องเที่ยวของชาวจีนตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นมา มีอัตราการขยายตัวจนวนร้อยละ ๗.๔๗ และในเดือนสิงหาคม ๒๕๖๒ ขยายตัวจนวนร้อยละ ๒๐.๐๘ และขยายตัวสูงสุดในเดือนกันยายน ๒๕๖๒ จำนวนร้อยละ ๓๑.๖๓ ซึ่งเป็นทิศทางที่สอดคล้องกับการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีน อีกทั้ง ช่วงวันหยุดยาววันชาติจีน (Golden Week) ระหว่างวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๒ ที่ผ่านมานั้น ประเทศไทยยังเป็นเป้าหมายปลายทางลำดับต้น ๆ ของนักท่องเที่ยวชาวจีน โดยปรากฏข้อมูลจนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนสะสมจนวน ๙ เดือนที่มีการคำนวณถึงเดือนกันยายน ๒๕๖๒ ว่า มีชาวจีนเดินทางมาท่องเที่ยวที่ประเทศไทยรวมจนวน

ทั้งสิ้น ๘,๕๐๐,๐๐๐ คน ขยายตัวจำนวนร้อยละ ๑.๗ และมีการสรุปการคาดการณ์ทั้งปีว่าประเทศไทยจะมีรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวจีน จำนวนประมาณ ๒,๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านหนึ่งแสนห้าหมื่นล้านบาท) ประกอบกับนักท่องเที่ยวภายในประเทศอีกจำนวนประมาณ ๑,๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านหนึ่งแสนห้าหมื่นล้านบาท) ดังนั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงมีประมาณการรายได้จากการท่องเที่ยวรวมจำนวนประมาณ ๓,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านสามแสนล้านบาท)

(๓) สถานการณ์ในภาพรวมของจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีความเคลื่อนไหวในการก่อเหตุรุนแรงลดลง แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการทำงานเชิงรุกของเจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคง อย่างไรก็ดี เนื่องจากการดำเนินการทางการเมือง สิทธิมนุษยชน และสันติภาพเป็นแนวทางที่นานาประเทศยอมรับ ดังนั้น ผู้ที่มีความเห็นต่างจากรัฐจึงดำเนินการเคลื่อนไหวในทางการเมืองมากขึ้นเพราะต้องการยกระดับปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้สู่สากล เพื่อให้ประชาคมโลกให้ความสนใจและร่วมกดดันรัฐบาลไทย ดังนั้น ภาครัฐจึงมีการปรับระบบ มีการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และกำหนดแผนการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายให้ครอบคลุมทั้งในส่วนของงานด้านความมั่นคงและงานด้านการพัฒนา โดยทุกกระทรวง ทบวง กรม จะมีงบประมาณรายจ่ายในส่วนนี้ ไม่ใช่มีงบประมาณรายจ่ายแต่เฉพาะฝ่ายทหารเท่านั้น

(๔) ปัญหาเรื่องการขาดแคลนแพทย์และพยาบาล มีการจัดตั้งโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๗,๐๐๐ แห่ง ส่วนเรื่องอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) รัฐบาลจะทยอยเพิ่มเงินเดือนให้ สำหรับประเด็นเรื่องการขาดแคลนแพทย์ ปัจจุบันมีการตั้งทีมแพทย์ชุมชนจำนวนมากกว่า ๕,๐๐๐ ทีม มีการดูแลผู้ป่วยติดเตียงและผู้สูงอายุ แต่หากในพื้นที่ใดไม่ได้รับการบริการขอให้แจ้งรัฐบาล นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีนโยบายมุ่งเน้นส่งเสริมให้ประชาชนออกกำลังกาย และให้สามารถเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลเอกชนได้จำนวน ๗๒ ชั่วโมง โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายก่อนที่จะย้ายมายังโรงพยาบาลของรัฐที่มีโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

(๕) เรื่องการอนุมัติจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีเฉพาะเจาะจงวงเงินงบประมาณจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาท) ในช่วงปลายปีงบประมาณที่ผ่านมา เนื่องจากมีภัยธรรมชาติเกิดขึ้น ทั้งปัญหาภัยแล้งและอุทกภัย รัฐบาลมีความจำเป็นต้องเร่งแก้ไขปัญหา จึงได้จัดสรรงบประมาณให้ทุกจังหวัดนำไปดำเนินการ จังหวัดละ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยล้านบาท) แต่ในขณะนั้นมีระยะเวลาในการดำเนินการไม่ถึง ๑ เดือน จึงมีการทำความเข้าใจกับกระทรวงการคลัง และมีการหารือว่าจะดำเนินการอย่างไร แต่ปัญหาสำคัญ คือ ถ้าไม่มีแผนงานมาก่อน จะไม่สามารถดำเนินการได้ทัน ดังนั้น จึงได้มีการพิจารณากำหนดวงเงินให้หน่วยงานต่าง ๆ สามารถดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีเฉพาะเจาะจงได้ในวงเงินจำนวนไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาท) แต่ถ้าเกินวงเงินดังกล่าวก็จะต้องใช้วิธีปกติ อย่างไรก็ตาม การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวนี้ยังต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ส่วนประเด็นเรื่องการทุจริตนั้น รัฐบาลจะไม่เพิกเฉยเรื่องการทุจริต

จะเห็นได้ว่าประชาชนไทยซื้อแก๊สในราคาสูงกว่าประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งมีเพียง ๒ ประเทศ เท่านั้นที่มีราคาแก๊สสูงกว่าประเทศไทย ได้แก่ ประเทศกัมพูชาและประเทศมาเลเซีย โดยทั้งสอง ประเทศเหล่านี้ได้ใช้ระบบชดเชยให้แก่ประชาชน หมายถึงราคาค่าแก๊สดังกล่าวไม่ได้สะท้อน ราคาจริงของราคาค่าแก๊สในตลาดโลก ดังที่ประเทศไทยเคยใช้นโยบายนี้ในอดีต แต่ก็เป็นภาระ สิ้นเปลืองงบประมาณแผ่นดิน และไม่สะท้อนต้นทุนที่เหมาะสมกับประชาชน

ส่วนประเด็นที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายกล่าวอ้างว่า มีการนำ ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากส่วนต่างของราคาแก๊สให้กับบริษัทผู้ประกอบการเพื่อรับผลกำไรนั้น ขอชี้แจงว่าตามกลไกที่กระทรวงพลังงานได้ดำเนินการนั้น เมื่อโรงแยกก๊าซได้แยกก๊าซในราคาเท่าใด ก็ตาม หากมีส่วนต่างของราคา ณ โรงแยกก๊าซกับราคาแก๊สในท้องตลาด รัฐจะเก็บส่วนต่าง ของราคาที่เกิดขึ้น โดยเก็บเข้ากองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงในส่วนของแอลพีจี (LPG) เพื่อนำมาใช้ชดเชย ช่วงเวลาที่ราคาค่าแก๊สของตลาดโลกสูงกว่าราคาในประเทศไทยได้กำหนดไว้ ดังนั้น เงินส่วนต่าง ดังกล่าวจึงไม่ได้เป็นของผู้ประกอบการหรือบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) แต่อย่างใด

(๗) ประเด็นเรื่องการพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๖ กระทรวงมหาดไทยได้เก็บข้อมูลรายได้ OTOP ในช่วงระยะเวลา ๑๐ ปี พบว่ามีรายได้จำนวนประมาณ ๗๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนสองหมื่นล้านบาท) เฉลี่ยปีละ จำนวนประมาณ ๗๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นสองพันล้านบาท) ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๐ มีรายได้เฉลี่ยปีละจำนวนประมาณ ๑๒๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสน สองหมื่นหนึ่งพันล้านบาท) และในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ หลังจากที่กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการ พัฒนาสินค้าดังกล่าว จึงมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนเก้าหมื่น ล้านบาท) ปัจจุบันปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ยังไม่ถึงสิ้นปี มีรายได้จำนวนประมาณ ๒๓๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนสามหมื่นเจ็ดพันล้านบาท) ทั้งนี้ การที่รายได้ OTOP เพิ่มขึ้น เกิดจากการพัฒนา ผู้ประกอบการ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการหาช่องทางจำหน่าย

(๘) ประเด็นเรื่องปัญหาเสาพิศิต ตามที่ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย สรุปรายเสาพิศิตมีราคาต่ำที่สุดในรัฐบาลชุดนี้ และมีผู้ต้องขังคดียาเสพติด จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ คน (สามแสนคน) ในเรือนจำ แสดงความหมายโดยนัยว่ารัฐบาลไม่ได้ดำเนินการแต่อย่างใดนั้น ขอชี้แจง ว่าจากการสืบค้นข้อมูลสถิติของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจตัวอย่างจำนวน ๔๖,๐๐๐ ราย ระหว่างวันที่ ๑๐ เมษายน ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ปรากฏว่า ประชาชนจำนวน ร้อยละ ๙๕.๒ มีความพึงพอใจในการดำเนินการป้องกันและปราบปราม รวมถึงการบำบัดและดูแล รักษาผู้ติดยาเสพติด ส่วนประเด็นปัญหาเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากปัญหา ยาเสพติดนั้น ทำให้ประชาชนเกิดความกลัวเป็นจำนวนน้อย และปรากฏว่ามีคนที่ไม่กลัวเป็นจำนวนมาก ถึงจำนวนร้อยละ ๙๗.๓ ดังนั้น จึงต้องนำข้อมูลสถิติมาชี้แจงเพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจ ที่ถูกต้อง ส่วนที่เมทแอมเฟตามีนหรือยาบ้ามีราคาถูกลงนั้น เป็นเพราะผู้ผลิตมีเทคโนโลยีในการผลิต ที่ง่ายขึ้นและมีเครื่องจักรที่ทันสมัยมากขึ้น

สำหรับวิธีการปราบปรามนั้นเป็นเรื่องที่ดำเนินการได้ยาก หากประชาชนในชุมชนไม่ช่วยเหลือในการระวังและให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ รัฐบาลจึงได้มีนโยบายในการป้องกันยาเสพติด โดยอาศัยความร่วมมือของชุมชนหมู่บ้าน และรัฐบาลจะดำเนินการต่อไปโดยการเข้าถึงผู้นำชุมชน

นอกจากนี้ จากข้อมูลสถิติของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า ปัจจุบันมีผู้เสพยาเสพติดน้อยลง จึงต้องการให้พิจารณาจากข้อมูลมากกว่าการใช้ความรู้สึกส่วนตัว การที่คิดว่ามีผู้ต้องขังคดียาเสพติด จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ คน ในเรือนจำ แสดงว่ามีผู้เสพยาจำนวนมากนั้น ขอชี้แจงว่า ผู้ต้องขังคดียาเสพติดเป็นผู้ต้องขังสะสม เพราะผู้ต้องขังคดียาเสพติดจะได้รับการลดหย่อนโทษน้อยกว่าคดีอื่น ๆ จึงเป็นเรื่องการบริหารจัดการภายในเรือนจำ อย่างไรก็ตาม ในอนาคตจะไม่มีนักโทษคดียาเสพติดเป็นจำนวนมากอีกต่อไป เพราะรัฐบาลจะนำผู้ต้องขังมาบำบัดและฝึกอาชีพ ประกอบกับรัฐบาลจะประสานงานกับผู้ประกอบการให้รับผู้ต้องขังที่พ้นโทษให้มีโอกาสได้ทำงาน โดยมีมาตรการต่าง ๆ เช่น การลดหย่อนภาษี ทั้งนี้ โดยรัฐบาลจะไม่ใช้ความรุนแรง นอกจากนี้ ที่ผ่านมามีประเทศไทยได้ทำความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มแม่น้ำโขงจำนวน ๖ ประเทศ และประเทศไทยได้รับการสรรเสริญจากสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) ให้เป็นประเทศต้นแบบของการจัดการปัญหาเสพติด

ส่วนกรณีที่เกรงว่าจะมีการจับผู้ต้องหาผิดตัวและมีการทรมานนั้น กระทรวงยุติธรรมได้ดำเนินการยกเว้นพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. .... เพื่อให้มีการเก็บข้อมูลอัตลักษณ์ของบุคคลและได้มอบหมายให้สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ดำเนินการต่อไปแล้ว

(๙) ประเด็นเรื่องการจัดสรรงบประมาณให้กับกระทรวงศึกษาธิการเพื่อใช้ในเรื่องดิจิทัลที่ใช้เงินลงทุนเป็นจำนวนมากนั้น ได้มีการปรับลดโครงการเหล่านี้และกำชับผู้บริหารของกระทรวงให้ทุกหน่วยงานใช้จ่ายงบประมาณให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ส่วนงบประมาณรายจ่ายค่าอาหารกลางวันของเด็กนักเรียนซึ่งไม่มีการปรับเพิ่มมาเป็นระยะเวลาประมาณ ๕ ปีแล้วนั้น ขณะนี้ได้มีการวิเคราะห์ว่าควรจะเป็นจำนวนเท่าไร แต่อาจจะไม่สามารถจัดสรรให้เท่ากันทั่วประเทศในราคาคนละ ๓๐ บาท อย่างไรก็ตาม รัฐบาลจะวิเคราะห์ถึงความเหมาะสม และขอยืนยันให้เกิดความมั่นใจว่างบประมาณทุกบาทจะต้องมีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๐) สินค้าเกษตรเป็นสิ่งสำคัญต่อเศรษฐกิจฐานราก ดังนั้น นโยบายด้านการเกษตรของรัฐบาลที่สำคัญ คือ นโยบายประกันรายได้เกษตรกร ซึ่งเป็นนโยบายเร่งด่วน นโยบายหนึ่งในจำนวน ๑๒ ข้อ ที่ได้รับการบรรจุไว้ในคำแถลงนโยบายของรัฐบาล ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ตามที่ได้แถลงต่อรัฐสภา เช่น นโยบายการประกันรายได้ของเกษตรกร จะเป็นการทำให้เกษตรกรมีหลักประกันในการดำรงชีพ และรัฐบาลจะเปิดโอกาสให้เกษตรกรมีช่องทางในการหารายได้จากการขายพืชผลทางการเกษตรตามราคาและคุณภาพการผลิต ประกอบกับรัฐบาลจะส่งเสริมให้เกษตรกรมีรายได้ชัดเจนกรณีพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ

หรือไม่สามารถขายพืชผลได้ตามที่ควรจะเป็น อย่างไรก็ตาม พืชผลทางการเกษตรที่รัฐบาลประกัน รายได้มีอย่างน้อย ๕ ชนิด คือ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์ม น้ำมัน และข้าวโพด ซึ่งเกษตรกร จะได้รับเงินส่วนต่างผ่านบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ตามเงื่อนไข ผลผลิตทางการเกษตรแต่ละช่วงระยะเวลา นอกจากนี้รัฐบาลยังมีการดำเนินการอย่างอื่น เช่น ในส่วนของปาล์ม น้ำมัน รัฐบาลได้ประสานงานให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) นำปาล์ม น้ำมันไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการผลิตพลังงานไฟฟ้า และมีมาตรการบังคับให้ผู้ผลิตน้ำมัน ปาล์มทั่วประเทศติดตั้งมิเตอร์ที่ถังน้ำมันปาล์มเพื่อตรวจวัดจำนวนน้ำมันปาล์ม ซึ่งจะสะท้อนจำนวน ตัวเลขที่เป็นจริง

นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีมาตรการส่งเสริมที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกร คือ การมีบทบาทของเกษตรกรที่มีผู้นำเข้าพืชผลทางการเกษตรโดยผิดกฎหมาย มาตรการการเร่งรัด การส่งออก มาตรการเร่งรัดร่างพระราชบัญญัติปาล์ม น้ำมัน และผลิตภัณฑ์จากปาล์ม น้ำมัน พ.ศ. .... ซึ่งรัฐบาลจะต้องผลักดันร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เกิดขึ้นและมีผลบังคับใช้เพื่อส่งเสริมและแก้ไข ปัญหาหาค่าปาล์มตกต่ำอย่างยั่งยืน

กรณีโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว มีการประชุมร่วมกันระหว่าง ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายเอกชน และฝ่ายโรงสีส่งออก ส่วนประเด็นการจ่ายเงินโครงการประกันรายได้ เกษตรกรผู้ปลูกข้าวที่ขึ้นทะเบียนนั้น รัฐบาลได้ดำเนินการโอนเงินให้แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ โดยเป็นการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ทั้งนี้ เกษตรกรแต่ละรายจะได้รับเงินในระยะเวลาที่แตกต่างกันตามรอบการโอน อันเนื่องมาจากการเก็บเกี่ยวผลผลิตของเกษตรกรแต่ละรายไม่พร้อมกัน

ในส่วนของโครงการประกันรายได้เกษตรกรชาวสวนยางพารา ระยะที่ ๑ วงเงิน ๒๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นสี่พันล้านบาท) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนยางพารา มีรายได้ที่แน่นอน โดยมีการประกันราคายาง ๓ ชนิด ได้แก่ (๑) ยางแผ่นดิบคุณภาพดี (๒) น้ำยางสด และ (๓) ยางก้อนถ้วยนั้น ทางรัฐบาลได้เริ่มจัดสรรเงินจ่ายให้ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๒

สำหรับเรื่องผลไม้ ทางรัฐบาลได้มีการแก้ไขปัญหาการจำหน่ายผลไม้ของเกษตรกร โดยอธิบดีกรมทำอากาศยานได้ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการบริหารจัดการด้านการตลาด รองรับผลไม้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กับกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งจะทำให้ผู้โดยสาร เครื่องบินสามารถนำผลไม้ขึ้นเครื่องบินได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายจำนวน ๒๐ กิโลกรัม และมีสายการบิน ที่เข้าร่วมดำเนินการ คือ สายการบินนกแอร์ แอร์เอเชีย และไทยสมายล์ รวมทั้งบริษัท ไพรซ์นิย ไทย จำกัด ก็เข้าร่วมดำเนินการด้วย นอกจากนี้เรื่องสถานการณ์การส่งออกผลไม้ ประเทศไทย กำลังเปิดตลาดมะพร้าว น้ำหอมที่ประเทศจีน และที่ผ่านมารถตลาดประเทศจีนมีความต้องการผลไม้ โดยเฉพาะทุเรียนจากประเทศไทยเป็นจำนวนมาก แต่เกษตรกรไทยไม่สามารถปลูกทุเรียน ให้ได้จำนวนตามความต้องการของตลาด

อย่างไรก็ตาม ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา สถานการณ์การส่งออกของประเทศไทย มีจำนวนลดลง เพราะวิกฤติเศรษฐกิจทั่วโลก และสงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีน รวมทั้งกรณีที่สหราชอาณาจักรหรืออังกฤษขอลงตัวออกจากสหภาพยุโรป (Brexit) อย่างไรก็ตาม รัฐบาลได้พยายามดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC (Eastern Economic Corridor) โดยมีเป้าหมาย คือ รัฐบาลจะส่งเสริมการลงทุนและยกระดับอุตสาหกรรมของประเทศ ทำให้เศรษฐกิจเติบโต ซึ่งรัฐบาลได้เข้าร่วมการเจรจาในการประชุมรัฐมนตรีความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP) สมัยพิเศษ ครั้งที่ ๙ ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดขึ้น และหากผลความตกลงสำเร็จจะสามารถสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาค ช่วยให้การดำเนินมาตรการทางการค้ามีความสะดวกมากขึ้น นอกจากนี้รัฐบาลยังได้สร้างความตกลงหรือการเจรจาความตกลงระหว่างไทยกับสหภาพยุโรป (EU) ซึ่งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับสินค้าไทยได้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จากข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับการส่งออกและมีการดำเนินนโยบายที่ชัดเจนในสถานะเศรษฐกิจวิกฤติ ตลอดจนมีการสร้างร่วมมือกันระหว่างกระทรวงพาณิชย์ กับภาคเอกชนเพื่อนำรายได้เข้าประเทศ อันจะส่งผลให้การส่งออกขับเคลื่อนในสถานการณ์ที่ดีขึ้นต่อไป ส่วนการแก้ปัญหาเรื่องบุคคลผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการเจรจาการค้า คือ ทูตพาณิชย์ ที่มีหน้าที่ส่งเสริมและเจรจาการค้าระหว่างประเทศ โดยมีบทบาทเสมือนเป็นผู้นำเสนอสินค้าส่งออกของประเทศไทยจะต้องเรียนรู้คุณสมบัติสินค้าส่งออกของประเทศไทย และต้องสามารถนำเสนอข้อดีของสินค้าไทย พร้อมทั้งเปรียบเทียบกับสินค้าส่งออกของประเทศอื่นได้

ประเด็นต่อมาคือ การเปิดตลาดสินค้าส่งออกของประเทศไทยในต่างประเทศ รัฐบาลได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เช่น นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้มีการประชุมปรึกษาหารือกับนายหลู ซินฉี เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มณฑลกว่างซี ส่งผลให้ประเทศไทยได้ร่วมจัดนิทรรศการเผยแพร่ผลไม้ของประเทศไทยในมณฑลกว่างซี ตลอดจนมีการตกลงแลกเปลี่ยนการค้าและการลงทุนระหว่างกัน นอกจากนี้สมาคมผู้ส่งออกและผู้ผลิตยางพาราไทยก็ได้มีการเจรจาการค้ากับประเทศต่าง ๆ เช่น ประเทศอินเดียซึ่งต้องนำเสนอคุณสมบัติที่ดีของไม้ยางพาราในการจัดทำเฟอร์นิเจอร์ได้เช่นเดียวกับไม้สัก และกรณีการส่งออกข้าวไปยังประเทศอิรักก็มีการผลักดันอย่างต่อเนื่อง เพราะประเทศอิรักเป็นตลาดข้าวคุณภาพสูงที่ประเทศไทยเคยส่งออกได้จำนวนมาก แต่มีผู้ส่งออกที่ส่งออกข้าวไม่ได้ตามมาตรฐาน จึงทำให้หลายปีที่ผ่านมาประเทศไทยสูญเสียตลาดข้าวประเทศนี้ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันได้มีการประชุมคณะกรรมการร่วมทางการค้า และประเทศอิรักขอให้กระทรวงพาณิชย์ ตรวจสอบและรับรองคุณภาพข้าวของประเทศไทยก่อนส่งออกไปยังประเทศอิรัก รวมทั้งยังมีเรื่องการลงนามความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อยกระดับตลาดสินค้าชายแดนให้ดียิ่งขึ้น

(๑๑) ประเด็นเรื่องสัมปทานรถไฟฟ้าสายสีเขียว ปัจจุบันโครงการหลักภายใต้สัมปทานของบีทีเอสนั้น จะสิ้นสุดในปี พ.ศ. ๒๕๗๒ ซึ่งมีผู้กำกับดูแลสัมปทาน คือ กรุงเทพมหานคร แสดงว่าภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๗๒ สัมปทานดังกล่าวจะเป็นของกรุงเทพมหานครในการบริหารจัดการรถไฟฟ้าสายสีเขียวต่อไป และกรณีการทำส่วนต่อขยายรถไฟฟ้าสายเบร็ง สมุทรปราการ รวมถึงส่วนต่อขยายรถไฟฟ้าคูคต จะดำเนินการโดยใช้งบประมาณประจำปีซึ่งต้องก่อบริการสาธารณะ โดยการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) สามารถดำเนินการได้ แต่ประเด็นเรื่องงบประมาณส่วนของงานโยธาจำนวนมากหลายล้านบาทนั้น รฟม. จะจัดหาแหล่งงบประมาณมาจากแหล่งใด นอกจากนี้ ในการดำเนินการระยะยาวจากปัจจุบัน จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๗๒ จะมีการขาดทุน ดังนั้นภายหลังจากปี พ.ศ. ๒๕๗๒ รฟม. จะโอนรถไฟฟ้าสายสีเขียวให้กับกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะส่งผลทำให้กรุงเทพมหานครมีทรัพย์สินเป็นรถไฟฟ้าสายสีเขียว แต่ก็จะมีหนี้สาธารณะควบคู่กัน แต่สิ่งสำคัญคือการให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวกในการใช้บริการรถไฟฟ้าสายสีเขียวมากที่สุด ประเด็นดังกล่าวรัฐบาลให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องมาจากรัฐบาลสมัยที่ผ่านมา โดยคณะกรรมการความสงบแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ (PPP) ซึ่งประกอบด้วยผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญในหน่วยงานต่าง ๆ ระดับประเทศ และคณะกรรมการชุดนี้ได้มีการประชุมพิจารณาประเด็นสัมปทานรถไฟฟ้าสายสีเขียว พร้อมทั้งมีการนำเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการชุดดังกล่าวต้องมีการแสดงขั้นตอนการดำเนินการให้ประชาชนรับทราบ ทั้งนี้ โดยมีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นหน่วยงานตรวจสอบอย่างเคร่งครัด

(๑๒) กรณีที่มีการกล่าวหาว่ารัฐบาลกู้เงินจำนวนมากนั้น ขอชี้แจงว่า การกู้เงินของรัฐบาลมีจำนวนน้อยกว่ารัฐบาลอื่นที่ผ่านมา ส่วนรัฐบาลชุดที่บริหารประเทศเมื่อประมาณ ๑๐ ปีที่ผ่านมา สามารถจัดหางบประมาณแบบสมดุลได้ เป็นเพราะในช่วงเวลานั้นมีการกู้เงินกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ซึ่งมีเงื่อนไขว่าจะต้องไม่จัดหางบประมาณแบบขาดดุล ดังนั้นการกล่าวสิ่งใดต้องมีหลักฐานชัดเจน ส่วนประเด็นคำถามที่ว่าเหตุใดรัฐบาลจึงไม่นำเงินคงคลังมาใช้ ขอชี้แจงว่า ตามระบบงบประมาณ กระทรวงการคลังต้องมีเงินสำรองจ่ายเก็บไว้จำนวนหนึ่ง และมีคณะกรรมการทำหน้าที่พิจารณาอนุมัติการเบิกจ่ายงบประมาณอย่างต่อเนื่อง โดยภายในระยะเวลา ๑ ปี จะมีการเก็บรายได้ส่งคลังปีละ ๒ ครั้ง ดังนั้น ในช่วงเวลาที่ยังไม่ได้จัดเก็บภาษี แต่ต้องมีการดำเนินการโครงการต่าง ๆ ไปพลางก่อน ทางรัฐบาลก็จะนำเงินคงคลังมาใช้จ่ายไปล่วงหน้า แล้วจึงจัดสรรงบประมาณชดเชย

(๑๓) ในภาพรวมของงบประมาณนั้น หากพิจารณาย้อนไปเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ กระทรวงกลาโหมได้รับงบประมาณรายจ่ายในอัตราประมาณร้อยละ ๒.๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) หรือประมาณร้อยละ ๑๒ ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด แต่หลังจากวิกฤติเศรษฐกิจเป็นต้นมา งบประมาณรายจ่ายกระทรวงกลาโหมก็ลดลงมาเป็นลำดับต่ำสุดในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ กล่าวคือ ได้รับงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณร้อยละ ๑.๑ ของ GDP หลังจากนั้นจึงได้รับงบประมาณเพิ่มขึ้นมาตามลำดับ ปัจจุบันในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้รับงบประมาณรายจ่าย

จำนวนประมาณร้อยละ ๑.๓๑ ของ GDP หรือประมาณร้อยละ ๗.๒๙ ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการตรวจกล้าโหมไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในอัตราที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ และการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๒๓๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนสามหมื่นล้านบาท) นั้น เป็นการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพิ่มขึ้นตามงบประมาณรายจ่ายของประเทศในภาพรวม ทั้งนี้ หากจะเปรียบเทียบการตรวจกล้าโหมกับกิจการด้านความมั่นคงและด้านการทหารของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มอาเซียนแล้ว ค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับร้อยละ ๒.๒ ของ GDP ส่วนประเทศไทยอยู่ในระดับร้อยละ ๑.๓ ของ GDP เท่านั้น

ส่วนประเด็นที่ประเทศไทยมีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับการตรวจกล้าโหมเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้น เพื่อที่จะนำไปใช้ในการจัดการสวัสดิการข้าราชการในเรื่องของการปรับปรุงอาคารที่พักอาศัยของข้าราชการชั้นผู้น้อย และการซ่อมแซมอาคารสิ่งอำนวยความสะดวกที่ชำรุด รวมถึงการจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์ใหม่หรือเครื่องมือที่ใช้ในการช่วยเหลือประชาชน เช่น รถพยาบาล เรือยาง และเครื่องผลิตน้ำดื่ม ตลอดจนเพื่อใช้ในการซ่อมแซมและปรับปรุงอาวุธยุทโธปกรณ์ที่เก่าและล้าสมัย กล่าวโดยเฉพาะการจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์ใหม่นั้น จะเป็นการจัดหาเท่าที่จำเป็นเพื่อทดแทนอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ไม่สามารถซ่อมแซมปรับปรุงหรือหาชิ้นส่วนอะไหล่ และเพื่อดำเนินการจัดหาในจำนวนที่จำเป็นสำหรับการเตรียมกำลังให้พร้อมรับสถานการณ์ จำนวนประมาณ ๑ ใน ๓ ของกำลังทั้งหมดเท่านั้น ทั้งนี้ โดยมีการจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วน

(๑๔) งบประมาณรายจ่ายที่จัดสรรไว้ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลได้จัดสรรให้กระจายไปยังทุกจังหวัดอย่างเท่าเทียมกัน

ในส่วนในเรื่องการจัดทำ Big Data ซึ่งอาจจะทำให้ดูเหมือนเป็นการดำเนินการที่ซ้ำซ้อนกันหลาย ๆ หน่วยงานนั้น ขอเรียนให้ทราบว่าข้อมูลจำนวนมากของทุกกระทรวง ทบวง กรม ที่มีอยู่ในปัจจุบันหลายส่วนเป็นข้อมูลที่ต้องเก็บรักษาเนื่องจากเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล และข้อมูลบางเรื่องเปิดเผยไม่ได้ กรณีจึงมีความจำเป็นต้องมีการจัดเก็บข้อมูลเฉพาะของแต่ละหน่วยงาน จึงมีความจำเป็นต้องจัดทำ Big Data ของแต่ละกระทรวง กรณีจึงไม่ใช้การดำเนินการที่ซ้ำซ้อนกันแต่อย่างใด

(๑๕) เนื่องจากรัฐบาลมีงบประมาณจำกัดจึงทำให้ไม่สามารถเปลี่ยนระบบสงเคราะห์เป็นรัฐสวัสดิการได้ภายในระยะเวลาอันสั้น อย่างไรก็ตาม รัฐบาลได้เตรียมการวิเคราะห์และเตรียมการดำเนินการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นรัฐสวัสดิการแล้ว เช่น การนำระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อลดปริมาณบุคลากรและเวลาในการตรวจสอบสิทธิของประชาชน รวมถึงการบูรณาการแผนงานกับกระทรวงต่าง ๆ เพื่อให้การพัฒนามนุษย์เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

(๑๖) งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ในส่วนของการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น รัฐบาลมีการวางแผนงานแก้ไขปัญหาโดยเป็นการบูรณาการร่วมกันของ ๑๗ กระทรวง ๕๓ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

โดยมีเป้าหมายคือต้องการให้เกิดความเชื่อมโยง และมีความสอดคล้องกันในทุกกระดับ ตั้งแต่ระดับ การวางยุทธศาสตร์ไปจนถึงระดับพื้นที่ ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหา ลดความรุนแรง เสริมสร้างความเข้มแข็ง และปกป้องสังคมพหุวัฒนธรรม ในการนี้ รัฐบาล ยังได้มีการกำหนดแผนงานพร้อมทั้งตัวชี้วัดในแต่ละแผนพอสังเขป และหากในอนาคตมีการนำ แผนงานไปปฏิบัติจริงอาจมีการปรับเปลี่ยนตัวชี้วัดให้ถูกต้องตามสถานการณ์จริงต่อไป

สำหรับงบประมาณรายจ่ายในส่วนของแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหา จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ได้รับการจัดสรรจำนวนประมาณ ๑๐,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดร้อยล้านบาท) นั้น แบ่งออกเป็นสองส่วนหลัก ได้แก่ งบประมาณใน ส่วนของความมั่นคง ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๕,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าพันสามร้อยล้านบาท) และงบประมาณรายจ่ายในส่วนของพัฒนาอีกจำนวนประมาณ ๕,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าพันห้าร้อยล้านบาท) ซึ่งจะมีการดำเนินการควบคู่กันไป ทั้งด้านความมั่นคงและการพัฒนาพื้นที่ ทั้งนี้ ตามแผนงานที่มีการกำหนดไว้แล้ว สำหรับการดำเนินการในด้านความมั่นคงนั้น รัฐบาลมีเป้าหมายเพื่อให้เหตุความรุนแรงในพื้นที่ลดลง โดยอาศัยการมีส่วนร่วมจากประชาชนในพื้นที่และการสนับสนุนของนานาชาติ และจากการที่ได้ ดำเนินการประสานงานกับพื้นที่ต่าง ๆ แล้ว ทำให้ทราบว่าปัญหาปัจจุบันเป็นปัญหาต่อเนื่อง เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการบ่มเพาะแนวความคิดต่าง ๆ ในพื้นที่ที่ยังมีอยู่ สิ่งที่สำคัญที่สุดในการแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงในพื้นที่คือการจัดการความมั่นคงปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สินของคน ในพื้นที่ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาภัยแทรกซ้อน เช่น ภัยที่เกิดจากปัญหายาเสพติด หรือเรื่องอื่น ๆ ที่อาจจะส่งผลให้เกิดความรุนแรงในพื้นที่ได้ ส่วนเป้าหมายด้านการพัฒนาคือต้องการให้ประชาชน ทุกคนอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข และต้องการให้จังหวัดชายแดนภาคใต้มีการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ทั้งนี้ โดยรัฐบาลยืนยันว่ารัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการอำนวยความสะดวก การเยียวยา และการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เพื่อให้มีความเท่าเทียมกันอย่างเป็นธรรม

(๑๗) รัฐบาลมีแผนงานบูรณาการการทำงานเรื่องน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือ ประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ แต่บางพื้นที่ไม่สามารถดำเนินนโยบายเพื่อแก้ปัญหาได้ เพราะติดปัญหา เรื่องที่ดินของประชาชน ทั้งนี้ รัฐบาลยืนยันว่าจะไม่ทอดทิ้งประชาชน และขอให้สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรให้ความร่วมมือในการชี้แจงและทำความเข้าใจกับประชาชนด้วย

(๑๘) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีพันธกิจที่สำคัญ ประการหนึ่งในการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพเต็มศักยภาพและมีภูมิคุ้มกัน ต่อการเปลี่ยนแปลง อันเป็นการพัฒนาทุนมนุษย์และครอบครัว โดยตระหนักดีว่าหากครอบครัว เข้มแข็ง สังคมจะเข้มแข็ง และทางกระทรวงมีความเข้าใจถึงข้อกังวลเกี่ยวกับปัญหาครอบครัว แหวนกลาง หรือครอบครัวที่ติดอยู่กับผู้สูงอายุ ปัญหาแม่เลี้ยงเดี่ยว และปัญหาเด็กตั้งครรภ์โดยไม่มี ความพร้อม ตลอดจนปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ โดยมีความตั้งใจที่จะเร่งแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยวิธีการบูรณาการร่วมกันกับหลายกระทรวง เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหาเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น จะเป็นการให้ความรู้ในเชิงป้องกัน การสร้างองค์ความรู้ที่ถูกต้องให้แก่เด็กที่มีบุตรให้สามารถเลี้ยงดูบุตรของตนให้ดี และการฝึกอาชีพให้มืออาชีพในการดำรงตนและเลี้ยงบุตรได้

(๑๙) ที่ผ่านมารัฐบาลมีความตั้งใจในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ซึ่งจะต้องดำเนินการขจัดต้นเหตุของปัญหาโดยมีที่มาจากหลายแหล่ง จึงต้องใช้ระยะเวลาในการจัดการปัญหาต่าง ๆ และต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เช่น ด้านคมนาคมขนส่ง รถโดยสาร รถส่วนตัว การเผาวัชพืช การเผาป่า และการติดตั้งเครื่องตรวจวัดฝุ่นในโรงงาน เป็นต้น และในขณะนี้รัฐบาลได้มีแผนแม่บทจัดการแก้ไขปัญหาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว พร้อมทั้งให้ทุกพื้นที่มีการสำรวจและรายงานสถานการณ์ในแต่ละวัน นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้กำหนดให้เรื่องดังกล่าวเป็นวาระแห่งชาติด้วย

กล่าวเฉพาะการเผาพื้นที่ภาคการเกษตรทางภาคเหนือ ซึ่งมักเกิดขึ้นในช่วงระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคมของทุกปีนั้น พื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยอยู่บริเวณกึ่งกลางระหว่างประเทศลาวกับประเทศเมียนมา จึงมีปัญหาเรื่องการเผาไหม้ข้ามพรมแดนในบริเวณดังกล่าว และมีการเผาไหม้ข้ามพรมแดนในพื้นที่ทางภาคใต้ด้วย

อย่างไรก็ตาม รัฐบาลตระหนักดีถึงปัญหาและมีความตั้งใจในการแก้ไขปัญหา ดังกล่าว จนกระทั่งประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้นำเรื่องการลดปัญหาเรื่องนี้ และได้รับการชื่นชมจากนานาชาติ

ส่วนแนวทางและแผนงานในการแก้ไขปัญหาที่จะดำเนินการต่อไปนั้น จะมีทั้งการติดตั้งเครื่องตรวจวัดฝุ่น การจัดหาอุปกรณ์ป้องกัน การปลูกป่าเพื่อฟื้นฟูปะบบนิเวศโดยกรมป่าไม้ มีโครงการปลูกต้นไม้จำนวนประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ ต้น ซึ่งในปัจจุบันสามารถดำเนินการให้สำเร็จได้มากกว่าเป้าหมาย เพราะสามารถปลูกต้นไม้ได้เป็นจำนวน ๑๓,๐๐๐,๐๐๐ ต้น จึงได้มีการเพิ่มเป้าหมายดังกล่าวเป็นจำนวนประมาณ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ต้น อย่างไรก็ตาม ทุกภาคส่วนต้องให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามแนวทางและมาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาลด้วย จึงจะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ ทั้งนี้ หากได้รับการจัดสรรงบประมาณในการวิจัยเพิ่มขึ้นก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

(๒๐) เรื่องการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง ปัจจุบันมีพื้นที่กัดเซาะจำนวนประมาณ ๗๐๐ กิโลเมตร แต่ได้ดำเนินการแก้ไขแล้วเป็นจำนวนมาก ปัจจุบันเหลือพื้นที่ที่ต้องดำเนินการแก้ไขต่อไปอีกจำนวนประมาณ ๘๐ กิโลเมตร สำหรับการแก้ไขปัญหาด้านวิศวกรรม มีอยู่จำนวน ๒ ส่วน ส่วนแรกคือการทำกำแพงป้องกันคลื่นริมชายหาดเป็นระยะทางจำนวน ๒๔๐ กิโลเมตร ส่วนที่สองคือการสร้างเขื่อนป้องกันคลื่นริมทะเลเป็นระยะทางจำนวน ๒๒๕ กิโลเมตร และในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบแนวทางแก้ไขปัญหการกัดเซาะเป็น ๓ ระดับ คือ ๑) การลดผลกระทบการกัดเซาะต่อสิ่งมีชีวิต โดยกำหนดแนวถอยร่นออกมา ๒) การป้องกันการกัดเซาะ โดยการปลูกป่า การฟื้นฟูป่าชายหาด และป่าชายเลน และ ๓) การดำเนินการป้องกันการกัดเซาะของเขื่อนกันคลื่น

นอกชายฝั่ง เชื้อนป้องกันตลิ่งริมทะเล หรือกำแพงป้องกันคลื่นริมหาด ซึ่งการดำเนินการต้องมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ก่อน อย่างไรก็ตาม ทางรัฐบาลขอยืนยันว่าได้ให้ความสำคัญกับปัญหาดังกล่าวมาโดยตลอด

(๒๑) เรื่องการพยากรณ์อากาศโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยในการพยากรณ์ รวมถึงการช่วยเหลือเกษตรกรในการวางแผนเพาะปลูกนั้น รัฐบาลได้ให้ความสำคัญโดยมีนโยบายเกษตรดิจิทัล และมีการเพิ่มงบประมาณรายจ่ายในส่วนของจุดวัดพยากรณ์อากาศอีกจำนวนประมาณ ๑๐๐ จุด ซึ่งเป็นสถานีชีวิตผลการพยากรณ์อากาศแบบย่อม อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันประเทศไทยมีสถานีชีวิตทั่วประเทศจำนวนทั้งหมด ๒๕ สถานี เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศญี่ปุ่นซึ่งมีจำนวนกว่า ๓,๖๐๐ สถานี ดังนั้น รัฐบาลจึงได้มีการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อเพิ่มงบประมาณรายจ่ายในการสร้างสถานีชีวิตดังกล่าวในระยะเวลา ๓ ปี

(๒๒) เรื่องงบประมาณรายจ่ายในการจัดทำโครงการพัฒนาระบบคลาวด์กลางภาครัฐ (Government Data Center and Cloud service : GDCC) นั้น เป็นนโยบายของรัฐบาลในการเตรียมความพร้อมเพื่อปรับตัวเข้าสู่การรวบรวมฐานข้อมูลที่มีความถูกต้องและมีความปลอดภัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยทุกหน่วยราชการจะต้องใช้ระบบคลาวด์เดียวกันเพื่อป้องกันข้อมูลภาครัฐให้มีความปลอดภัยและประหยัดงบประมาณ กล่าวคือ ไม่ต้องตั้งงบประมาณในแต่ละกระทรวงเพื่อเข้าใช้คลาวด์ที่มีมาตรฐานแตกต่างกัน และภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ประเทศไทยจะมีระบบคลาวด์เป็นของตนเองโดยมี บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) หรือ CAT เป็นผู้จัดทำ

(๒๓) เรื่อง World Expo ที่ประเทศไทยจะเข้าร่วมงานในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ณ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เป็นงบประมาณผูกพันจำนวน ๓ ปี รวมเป็นเงินจำนวนประมาณ ๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดร้อยล้านบาท) เพื่อใช้ในการก่อสร้างและจัดทำระบบทั้งหมดนั้น ในครั้งนี้ประเทศไทยได้รับการจัดสรรพื้นที่จัดงานขนาดใหญ่กว่าพื้นที่เดิมที่เคยได้พื้นที่ขนาดกลาง (Size M) เป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ (Size L) แต่ยังคงใช้งบประมาณรายจ่ายในการจัดงานจำนวนประมาณ ๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดร้อยล้านบาท) เท่าเดิม ส่วนการจัดงานดังกล่าว ประเทศไทยจะยึดถือประเพณีไทยและจะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย ดังนั้น การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในเรื่องนี้จำนวนประมาณ ๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดร้อยล้านบาท) จึงไม่ได้มีจำนวนมากเกินความจำเป็นแต่อย่างใด

(๒๔) กรณีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อบริหารจัดการในการประสานงานอย่างบูรณาการกับกระทรวงต่าง ๆ นั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการกระจายรายได้สู่ชุมชนตามนโยบายของรัฐบาล และปัจจุบันได้มีการประสานงานกับกระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงกระทรวงต่าง ๆ เพื่อสำรวจหาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ หรือผู้นำชุมชนที่มีความสามารถในการต้อนรับนักท่องเที่ยว เพื่อเน้นการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ (Homestay) หรือการท่องเที่ยวชุมชน อันจะก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น

สำหรับเรื่องกีฬานั้น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ประสานงานกับกรมพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬาต่าง ๆ ให้มุ่งเน้นพัฒนาเยาวชน เพื่อเป็นการต่อยอดความเป็นเลิศทางกีฬา

(๒๕) เรื่องสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายลดลงทุกปีนั้น มีสาเหตุหลักเกิดจากงบประมาณด้านการศึกษาพระปริยัติธรรมได้รับการจัดสรรลดลง เพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนของพระสงฆ์และสามเณรที่มีจำนวนลดลง เนื่องจากการจัดทำงบประมาณนั้นเป็นการคิดคำนวณเป็นรายบุคคล

กรณีงบลงทุนของสำนักงานพระพุทธศาสนา จะนำไปใช้จ่ายเพื่อการบูรณะวัดและจัดสร้างเตาเผา โดยที่งบประมาณเหล่านี้ไม่มีการวางแผนล่วงหน้า แต่จะเป็นการพิจารณาเป็นรายปี

นอกจากนี้ มีข้อสังเกตว่าปัจจุบันประเทศไทยมีพระจำนวนลดลง เพราะมีเด็กจำนวนลดลง ประกอบกับเด็กเลือกเรียนการศึกษาภาคบังคับหรือการศึกษาขั้นพื้นฐานมากขึ้น ดังนั้น จึงมีผู้ที่ศึกษาในโรงเรียนปริยัติธรรมลดน้อยลง

ส่วนเรื่องการเตรียมยุบวัดป่านั้น ขอชี้แจงว่า ปัจจุบันมีที่พักสงฆ์ สำนักสงฆ์ และวัดที่ตั้งอยู่ในเขตป่าจำนวนประมาณ ๕,๐๐๐ แห่ง และในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้มีมติของมหาเถรสมาคมสรุปว่าภายหลังจากปี พ.ศ. ๒๕๕๒ จะไม่ให้มีการสร้างที่พักสงฆ์ สำนักสงฆ์ และวัดในเขตป่าแต่ที่อยู่มาก่อนแล้วให้สามารถอยู่ต่อไปได้ ดังนั้น สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจึงได้ร่วมมือกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการจัดทำโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูป่าไม้ร่วมกับพระสงฆ์ในพื้นที่ป่า

ส่วนประเด็นที่มีความกังวลเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยนั้น ขอชี้แจงว่ามหาวิทยาลัยสองแห่งนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เพราะมีพระราชบัญญัติจัดตั้ง เปรียบเสมือนมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยจะมีงบประมาณรายจ่ายและมีเงินอุดหนุนเป็นของตนเอง

(๒๖) เรื่องโครงการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ (One Map) กรณีที่เป็นปัญหาคือหากมีการนำเอกสารสิทธิ์ที่ดินมารวมกันทั้งหมด จะเห็นว่ามีส่วนของที่ดินที่ทับซ้อนกัน เฉพาะที่ดินของรัฐ หรือกรณีที่ดินของรัฐทับที่ดินของเอกชน ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ แปลง ดังนั้น การที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้สำเร็จได้จะต้องดำเนินการปรับปรุงแผนที่ดังกล่าวให้เสร็จก่อน และวิธีการที่จะนำมาใช้ในการดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ก็คือการนำระบบดิจิทัลมาใช้เป็นระบบพิกัด ไม่ใช่วิธีการเดินรังวัดหรือใช้หมุดอีกต่อไป

กรณีผู้ไม่มีที่ดินและบุกรุกที่ดินของทางราชการนั้น นายกรัฐมนตรีได้ใช้อำนาจบริหารในการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) เพื่อทำหน้าที่พิจารณาในเรื่องดังกล่าวแล้ว

ประเด็นต่อมาคือ โครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล กล่าวคือ ครึ่งหนึ่งของคนทั้งประเทศมีอาชีพทำการเกษตรแต่ไม่มีที่ดินทำให้อย่างถูกต้องบุกรุกที่ดินต่าง ๆ ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้แต่งตั้ง คทช. เพื่อทำหน้าที่จัดหาที่ดินทั้งที่เป็นที่ป่า ที่ดินที่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ที่ดินสาธารณะ และที่ดินของกรมธนารักษ์ซึ่งไม่ใช่ประโยชน์ มาจัดสรรให้กับประชาชน เมื่อพิจารณาแล้วจะส่งเรื่องเข้ามายังกระทรวงมหาดไทย จากนั้นกระทรวงมหาดไทยจะส่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพื้นที่ แต่ไม่ได้ให้เอกสารสิทธิ์ อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินการดังกล่าวจะเป็นการจัดสรรที่ดินอย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ อย่างไรก็ดี ในส่วนที่เป็นที่สาธารณะควรให้รัฐใช้ประโยชน์เท่านั้น

(๒๗) กรณีที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายเรื่องพระราชบัญญัติกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๒ ว่าจะมีการยกเลิกการสนับสนุนเรื่องแก๊สโซฮอลล์หรือไบโอดีเซลในอีก ๖ ปีข้างหน้า นั้น สาเหตุที่พระราชบัญญัติดังกล่าวตัดกองทุนน้ำมันออกไปเพราะประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนเรื่องไบโอดีเซลและแก๊สโซฮอลล์ในอดีต กล่าวคือ ที่ผ่านมามาประเทศไทยประสบปัญหาเรื่องปาล์มน้ำมันมาเป็นระยะเวลาประมาณ ๒๐ ถึง ๓๐ ปี และไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ เพราะมีอุปทานหรือผลิตภณณ์มากกว่าอุปสงค์หรือความต้องการของตลาดในประเทศ และไม่มีความสามารถในการแข่งขันที่จะส่งออกปาล์มน้ำมันไปสู่ประเทศอื่น เพราะประเทศไทยเป็นผู้ผลิตปาล์มน้ำมันได้เพียงประมาณร้อยละ ๕ ของโลก เมื่อเปรียบเทียบแล้วจึงมีขนาดเล็กมาก ประกอบกับมีต้นทุนทางการเกษตรสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน จึงเหลือแนวทางที่จะสามารถรักษาเสถียรภาพปาล์มน้ำมัน ซึ่งถือเป็น ๑ ใน ๕ พืชเศรษฐกิจสำคัญคือ การนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิง ดังนั้นปัจจุบัน ทางกระทรวงพลังงานจึงได้ขับเคลื่อนเรื่องนี้โดยการกำหนดให้ปี ๑๐ เป็นน้ำมันพื้นฐานของไบโอดีเซล โดยจะเริ่มในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ และคาดว่าจะไม่เกินไตรมาสที่ ๒ จะสามารถเพิ่มปริมาณการใช้ น้ำมันปาล์มเป็นจำนวนประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ ตัน เพราะจะมีการนำมาใช้ผลิตปี ๑๐ และปี ๒๐ จำนวนปีละประมาณ ๒,๒๐๐,๐๐๐ ตัน คิดเป็นจำนวนประมาณ ๒ ใน ๓ ของผลผลิตปาล์มน้ำมันของประเทศ และจะเป็นครั้งแรกที่อุปทานปาล์มน้ำมันจะสมดุลกับอุปสงค์ และเป็นจุดเริ่มต้นของการรักษาเสถียรภาพราคาปาล์มน้ำมัน นอกจากนี้กระทรวงพลังงานจะให้ความสนใจกับปริมาณการจัดเก็บปี ๑๐๐ เพราะจะเป็นพื้นฐานในการนำมาผลิตปี ๗ ปี ๑๐ และปี ๒๐ โดยวิธีการใส่มาร์กเกอร์ลงไปในปี ๑๐๐ เพื่อควบคุมน้ำมันปาล์มทุกลิตรไม่ให้มีการลักลอบ ซึ่งการทำงานในลักษณะนี้ จะเป็นการแก้ไขปัญหาผลผลิตปาล์มน้ำมันที่เป็นปัญหาเรื้อรังได้อย่างชัดเจน

ส่วนการแก้ไขปัญหาเรื่องไบโอฟูเอลหรือเชื้อเพลิงชีวภาพนั้น ไม่ได้เป็นเพียงการดำเนินการเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร แต่จะเป็นการแก้ไขปัญหาเรื่องฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ด้วย

สำหรับเรื่องโครงสร้างราคาน้ำมันที่มีคำถามว่า เหตุใดราคาน้ำมันในประเทศไทยจึงมีราคาแพงกว่าราคาน้ำมันในประเทศมาเลเซีย นั้น ขอชี้แจงว่าเป็นเพราะประเทศไทยต้องนำเข้าน้ำมันเป็นจำนวนมากถึงประมาณร้อยละ ๙๐ หมายความว่าต้องสูญเสียเงินบาทออกนอกประเทศ และมีการคำนวณราคาน้ำมันแบ่งออกเป็น ๔ ส่วน ดังนี้

ส่วนแรก คือ น้ำมันที่อิงตามราคามาตรฐานโลก ประกอบกับน้ำมันแต่ละชนิด ก็มีคุณภาพของน้ำมันที่แตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น ประเทศไทยใช้ยูโร ๔ ประเทศสิงคโปร์ใช้ยูโร ๕ แต่ประเทศเมียนมา ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศลาว ประเทศกัมพูชา รวมทั้งประเทศมาเลเซียใช้ยูโร ๓

ส่วนที่ ๒ เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศนำเข้า จึงมีโครงสร้างของราคาน้ำมันอีกจำนวน ๓ ส่วน คือ ภาษีสรรพสามิต ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีท้องถิ่น ซึ่งภาษีเหล่านี้ก็คือรายได้ของรัฐบาล ประเทศไทยจึงต่างจากประเทศมาเลเซียที่เป็นผู้ผลิตและส่งออกน้ำมัน จึงไม่มีโครงสร้างเรื่องภาษีต่าง ๆ ดังกล่าวที่ต้องนำมาคำนวณเพิ่มในราคาน้ำมัน

ส่วนที่ ๓ ประเทศไทยมีกลไกในการรักษาเสถียรภาพของราคาน้ำมันโดยมี ๒ กองทุนใหญ่ คือ กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะใช้รักษาสมดุลช่วงเกิดวิกฤติราคาน้ำมัน และกองทุนอนุรักษ์พลังงานที่จะใช้ในการส่งเสริมเรื่องพลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงาน

ส่วนที่ ๔ ค่าการตลาด ซึ่งรัฐบาลปัจจุบันจะบริหารจัดการเรื่องนี้

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศไทยจะมีโครงสร้างราคาน้ำมันแตกต่างจากประเทศเพื่อนบ้าน แต่ก็ไม่ได้มีราคาน้ำมันที่สูงมากเกินไป เพราะประเทศสิงคโปร์ ประเทศลาว ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศกัมพูชา และประเทศอินโดนีเซีย ที่เป็นประเทศผู้ผลิตน้ำมันก็ยังมีราคาน้ำมันดีเซลสูงกว่าประเทศไทย มีแต่เฉพาะประเทศเมียนมา ประเทศเวียดนาม ประเทศมาเลเซีย และประเทศบรูไนที่มีราคาน้ำมันสูงกว่าประเทศไทย ส่วนสาเหตุที่ในอดีตราคาน้ำมันของประเทศไทยมีราคาเทียบเท่ากับของประเทศมาเลเซียเพราะในขณะนั้นรัฐบาลมีการชดเชยราคา

อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมีความตระหนักดีว่า ราคาน้ำมันมีผลกระทบต่อประชาชน ดังนั้น รัฐบาลจะบริหารจัดการเรื่องดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ส่วนเรื่องความสามารถในการแข่งขันค่าไฟฟ้านั้น ประเทศไทยจะแข่งขันได้ต้องมีต้นทุนราคาพลังงานที่สามารถแข่งขันได้ เรียกว่า Competitive Energy ซึ่งรัฐบาลมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการให้ได้มาตรฐานและมีราคาที่สามารถแข่งขันได้ เพราะประเทศไทยมีจุดอ่อนคือไม่มีแหล่งพลังงานต่าง ๆ เช่น นิวเคลียร์ หรือถ่านหิน จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ได้ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมีแผนพัฒนาการผลิตไฟฟ้าหรือ PDP ๒๐๑๘ ที่จะสร้างโครงสร้างสมดุลภายในระยะเวลา ๒๐ ปีข้างหน้า โดยมีเป้าหมายให้มีต้นทุนราคาไฟฟ้าที่มีเสถียรภาพและแข่งขันได้ต่อไปในอนาคต อันจะส่งผลทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้าไฟฟ้าในภูมิภาคอาเซียน เนื่องจากมีจุดแข็งคือการเป็น Center of Asean และจะพยายามพัฒนาเรื่องพลังงานทดแทน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ที่มีต้นทุนถูกลงในอนาคต

อย่างไรก็ดี ทางกระทรวงพลังงานได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพียงจำนวนประมาณ ๒,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองพันหนึ่งร้อยล้านบาท) หรือคิดเป็นจำนวนเพียงประมาณร้อยละ ๐.๐๖ ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด แต่ทางกระทรวงพลังงานก็จะใช้งบประมาณรายจ่ายอย่างมีประสิทธิภาพและสร้างประโยชน์ให้กับประเทศไทยให้ได้มากที่สุด

(๒๘) เรื่องการใช้จ่ายเงินเยียวยาผู้ประสบอุทกภัย และการบริหารจัดการน้ำทางกระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการเยียวยาผู้ประสบอุทกภัยจำนวน ๓๒ จังหวัด คิดเป็นเงินจำนวนครัวเรือนละ ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาท)

ส่วนทางกรมชลประทาน ได้ตั้งงบประมาณกลางปรับปรุงพื้นที่คันพังกั้นน้ำลำน้ำยังฝั่งขวา และอาคารประกอบ รวมทั้งอาคารป้องกันการกัดเซาะลำน้ำยัง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ทำให้น้ำเข้าสู่พื้นที่ทางการเกษตรได้แล้ว ส่วนพื้นที่ลำน้ำชีได้มอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดต่าง ๆ เสนองบประมาณในการซ่อมแซม

ในส่วนของกรมทางหลวงชนบท จะรับผิดชอบดำเนินการปรับปรุงทางหลวงชนบทจังหวัดร้อยเอ็ดและจังหวัดยโสธรที่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัย และคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้จัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ในส่วนของงบกลางเป็นรายจ่ายกรณีฉุกเฉินเพื่อฟื้นฟูสถานการณ์อุทกภัยดังกล่าวแล้ว

(๒๙) เรื่องงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) นั้น ในการใช้จ่ายงบประมาณต่าง ๆ ต้องมีการประชุมร่วมมือกันในหลายภาคส่วนตามอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล ซึ่งจะต้องเป็นไปตามขั้นตอนและหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งจะต้องเป็นการพิจารณาด้วยความโปร่งใส ทั้งนี้ ในการลงทุนบางโครงการ ภาครัฐต้องร่วมมือกับภาคเอกชน เพราะรัฐบาลไม่ได้เป็นผู้ลงทุน ไม่ได้เป็นเจ้าของบริษัท รัฐบาลมีหน้าที่อำนวยความสะดวกและกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายและลดขั้นตอน ซึ่งรัฐบาลให้การสนับสนุนทุกเรื่องเพื่อให้เกิดการลงทุน

ผลการเบิกจ่ายการลงทุนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๐ เฉลี่ยจำนวนร้อยละ ๖๐ นั้น รัฐบาลมีความเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติ แต่ในส่วนที่เบิกจ่ายไม่ได้ในงบประมาณนั้นจะต้องนำส่งคืน ดังนั้น ทุกกระทรวงต้องจัดแผนการใช้จ่ายงบประมาณให้มีความเหมาะสมและมีรายละเอียดที่ชัดเจน

(๓๐) ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและต่างประเทศ เช่น เรื่องโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นยุทธศาสตร์ภายใต้ไทยแลนด์ ๔.๐ จึงต้องมีการร่วมมือลงทุนระหว่างประเทศ เพื่อการพัฒนาที่มีประโยชน์ต่อประเทศ เช่น การมีความร่วมมือด้านการคมนาคมระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อมุ่งหวังการเป็นศูนย์กลางการคมนาคม ตลอดจนการที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) ได้พัฒนาระบบให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ EEC One Stop Service (EEC-OSS) เพื่อยกระดับการบริการของภาครัฐผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-government) ที่จะช่วยลดต้นทุนให้ผู้ประกอบการและลดขั้นตอนการขออนุมัติและอนุญาต โดยสามารถยื่นขอรับบริการได้ทุกที่ ทุกเวลา และทุกสถานที่ผ่านระบบออนไลน์ อันจะส่งผลเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

ส่วนเรื่องการจัดทำผังเมืองรวม EEC และการปรับการใช้ประโยชน์ที่ดินหลายพื้นที่จากพื้นที่สีเขียวซึ่งเป็นที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเป็นพื้นที่สีม่วงประเภทอุตสาหกรรมนั้น ต้องมีการศึกษารายละเอียดให้ชัดเจน

การลงนามบันทึกความร่วมมือกับสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย เรื่องการถมทะเล รวมถึงการพัฒนาพื้นที่ท่าเรือ บริเวณท่าเรือแหลมฉบัง จังหวัดระยอง ให้เป็นพื้นที่รองรับอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงนั้น ควรมีการศึกษาและวิเคราะห์รายละเอียด และมีการตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการดำเนินการ ตลอดจนต้องมีการศึกษาวิเคราะห์ประเด็นเรื่องการถมทะเลที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามที่ประเทศสิงคโปร์เคยดำเนินการมาก่อน เพื่อนำผลการศึกษามาวิเคราะห์และประยุกต์ใช้กับการถมทะเลในประเทศไทยเพื่อให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด

(๓๑) การปรับปรุงมาตรฐานระบบการจัดเก็บภาษี ต้องอยู่บนพื้นฐานของการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เช่น ภาษีมรดก ภาษีการท่องเที่ยว ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น ที่ผ่านมามีการจัดเก็บภาษีตามกฎหมาย และในอนาคตต้องมีการตรวจสอบกำกับกับการเสียภาษีของทุกภาคส่วนให้เกิดความเป็นธรรมตามกฎหมาย

ส่วนประเด็นที่มีการกล่าวหาว่ารัฐบาลไม่นำนโยบายที่รัฐบาลได้หาเสียงไว้มาปฏิบัติ นั้น รัฐบาลขอชี้แจงว่าไม่เป็นความจริง อย่างไรก็ตาม ทุกรัฐบาลจะนำนโยบายไปปฏิบัติได้ก็ต่อเมื่อเป็นการดำเนินการตามกรอบระยะเวลาที่เหมาะสม

(๓๒) การฟื้นฟูการท่องเที่ยวประเทศไทย โดยการสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนั้น ประเทศไทยควรมีการดำเนินการอย่างน้อยจำนวน ๓ เรื่อง ประกอบด้วย ธรรมชาติที่สวยงาม อาหารอร่อย และประชาชนของประเทศไทยมีรอยยิ้มที่สวยงาม นอกจากนี้ ในการดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้น สมควรมีการใช้ระบบ e-wallet ผ่านระบบออนไลน์ เพื่อรองรับการเข้าสู่สังคมดิจิทัลในอนาคต เช่น มาตรการชิมช้อปใช้ ที่ประชาชนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ และมีการรายงานผลการดำเนินการทางอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับระบบการใช้จ่ายอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มโครงการอย่างชัดเจน

(๓๓) เรื่องหนี้สินภาคครัวเรือน ทางกระทรวงการคลังและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันกำกับดูแลหนี้สินภาคครัวเรือน แม้จะยังมีหนี้สูง แต่สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีจำนวนลดน้อยลง ตลอดจนมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาหนี้สินนอกระบบดำเนินการให้ความช่วยเหลือกับประชาชน

(๔) ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ด้วยคะแนนเสียง ๒๕๑ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มีงดออกเสียง ๒๓๔ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๖๔ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการวิสามัญ มีกำหนดแปรญัตติภายใน ๓๐ วัน

๑. ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒

<https://edoc.parliament.go.th/Meeting/MeetingViewer.aspx?id=486>

๒. เอกสารประกอบการพิจารณา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒
<http://dl.parliament.go.th/handle/lirt/552754>

๓. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ถึงวันเสาร์ที่ ๑๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒
https://library2.parliament.go.th/giventake/content_hr/hr25/m101762.pdf

๔. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ถึงวันเสาร์ที่ ๑๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒
http://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse.php?m_id=4162&id=3#!